Sfântul mare mucenic Iacob, persul (†421), izbăvitor de patimi sufleteşti şi trupeşti

(27 noiembrie)

Sfântul mare mucenic Iacob, persul a fost un mare dregător la curtea regelui perşilor, pe vremea împăratului creştin Arcadie (395-408). Făcând parte dintr-o familie cu strămoşi creştini, s-a căsătorit cu o femeie creştină şi vieţuia în bogăţie şi în cinste, fiind foarte iubit de regele său, împăratul perşilor. Dar înşelându-se cu toate binefacerile şi cinstirile regelui, când a pornit acesta război împotriva creştinilor, Iacob a căzut de la credinţa în Hristos şi a adus jertfe idolilor. Mama şi soţia lui s-au îndepărtat de el, arătându-i, prin scrisori, greul păcat pe care-l săvârşeşte, că a ales mai mult dragostea împăratului decât dragostea lui Hristos şi că a ales osânda ruşinii veşnice pentru o slavă trecătoare. Pentru aceste cuvinte,

umilindu-se cu sufletul, Sfântul Iacob s-a depărtat de păgânism şi şi-a plâns păcatul. Deci, venind înaintea împăratului, şi-a mărturisit credinţa în Hristos, împăratul mâniindu-se pe el, a poruncit să i se taie fiecare încheietură a trupului, una câte una. Astfel, Sfântul mare mucenic Iacob, persul a pătimit moarte martirică.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (noiembrie), ziua a douăzeci şi şaptea - Sfântul marele mucenic Iacov persul (Minei) 7
Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Iacob, persul 20
Acatistul Sfântului mare mucenic Iacob, persul 29
Rugăciune către Sfântul mare mucenic Iacob, persul 39
Imnografie 41
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Iacob, persul 42
Sfântul mare mucenic Iacob persul - drumul spre sfințenie 53
Sinaxar - Pomenirea Sfântului marelui mucenic Iacov, persul 54
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Iacob persul 56
Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul mare mucenic Iacob persul, Sfinţii cuvioşi Natanael şi Pinufrie 58
Proloage - Pătimirea Sfântului mare mucenic Iacob persul 60
Monahul Macarie Simonopetritul - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Iacov, persul 66
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Iacov, persul 70
Cântare de laudă la Sfântul mare mucenic Iacov, persul 71
Sfântul Iacov, persul 75
Mănăstirea Sfântului mare mucenic Iacov persul, Sireţi 77
Mănăstirea Dragomirna judeţul Suceava, România 89
Mănăstirea Sărăcineşti, judeţul Vâlcea 106
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Iviron 111
Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Vatoped 113
Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea „Sfântul Iacob persul” din Sireţi, Basarabia 116
Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Dragomirna 119
(Foto) Mănăstirea Dragomirna - ctitoria domnitorului martir Miron Barnovschi 124
Pr. Silviu Cluci - Moaştele Sfântului Iacob persul de la Mănăstirea Dragomirna 145

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo 147
Mihai- Alex Olteanu - Sfântul mare mucenic Iacob persul în iconografie 160
Semnificaţie nume 162
Icoane 165

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

Ev. Ioan 15, 1-7

Zis-a Domnul către ucenicii Săi:

1. Eu sunt viţa cea adevărată şi Tatăl Meu este lucrătorul.

2. Orice mlădiţă care nu aduce roadă întru Mine, El o taie şi orice mlădiţă care aduce roadă, El o curăţeşte, ca mai multă roadă să aducă.

3. Acum voi sunteţi curaţi, pentru cuvântul pe care vi l-am spus.

4. Rămâneţi în Mine şi Eu în voi. Precum mlădiţa nu poate să aducă roadă de la sine, dacă nu rămâne în viţă, tot aşa nici voi, dacă nu rămâneţi în Mine.

5. Eu sunt viţa, voi sunteţi mlădiţele. Cel ce rămâne întru Mine şi Eu în el, acela aduce roadă multă, căci fără Mine nu puteţi face nimic.

6. Dacă cineva nu rămâne în Mine se aruncă afară ca mlădiţa şi se usucă; şi le adună şi le aruncă în foc şi ard.

7. Dacă rămâneţi întru Mine şi cuvintele Mele rămân în voi, cereţi ceea ce voiţi şi se va da vouă.

Apostol

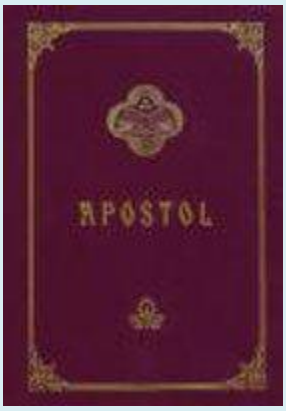

Epistola către Timotei a Sfântului apostol Pavel

II Timotei 1, 8-18

Fiule Timotei,
8.Deci, nu te ruşina de a mărturisi pe Domnul nostru, nici de mine, cel pus în lanţuri pentru El, ci pătimeşte împreună cu mine pentru Evanghelie după puterea de la Dumnezeu.
9.El ne-a mântuit şi ne-a chemat cu chemare sfântă, nu după faptele noastre, ci după a Sa hotărâre şi după harul ce ne-a fost dat în Hristos Iisus, mai înainte de începutul veacurilor,
10. Iar acum s-a dat pe faţă prin arătarea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Cel ce a nimicit moartea şi a adus la lumină viaţa şi nemurirea, prin Evanghelie.
11. Spre aceasta am fost pus eu propovăduitor şi apostol şi învăţător al neamurilor.
12. Din această pricină şi sufăr toate acestea, dar nu mă ruşinez, că ştiu în cine am crezut şi sunt încredinţat că puternic este să păzească comoara ce mi-a încredinţat, până în ziua aceea.
13. Ţine dreptarul cuvintelor sănătoase pe care le-ai auzit de la mine, cu credinţa şi cu iubirea ce este în Hristos Iisus.
14. Comoara cea bună ce ţi s-a încredinţat, păzeşte-o cu ajutorul Sfântului Duh, Care sălăşluieşte întru noi.
15. Tu ştii că toţi cei din Asia s-au lepădat de mine, între care Fighel şi Ermoghen.
16. Domnul să aibă milă de casa lui Onisifor, căci de multe ori m-a însufleţit şi de lanţurile mele nu s-a ruşinat,
17. Ci venind în Roma, cu multă osârdie m-a căutat şi m-a găsit.

18. Să-i dea Domnul ca, în ziua aceea, el să afle milă de la Domnul. Şi cât de mult mi-a slujit el în Efes, tu ştii prea bine.

În această lună (noiembrie), ziua a douăzeci şi şaptea - Sfântul marele mucenic Iacov persul (Minei)

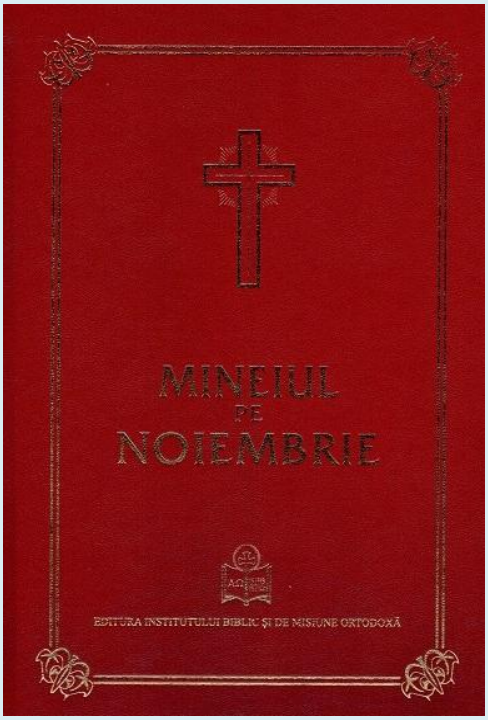

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Părăsind cele veselitoare ale lumii, neamul, strălucirea, bogăţia şi frumuseţea şi lepădându-te de toată simţirea şi tăindu-ţi-se trupul ai urmat patimilor lui Hristos, Iacove bucurându-te. Şi ca un părtaş al patimilor Lui, ai ajuns acum a fi părtaş cu adevărat, măririi şi Împărăţiei Lui. (de două ori)

Secerându-ţi-se mădularele trupului şi răbdând dureri şi rănile cele nesuferite, mucenice al lui Hristos, vrednicule de laudă Iacove. Şi călcând cu bărbăţie cruzimea tiranilor, ai luat cununa biruinţei cea de mult preţ cu care acum împodobindu-te, fericite, stai înaintea dumnezeiescului Scaun, al Stăpânului tău, îm-preună cu cei ce au pătimit cu tine. (de două ori)

Având către Hristos îndrăznire mucenice, pururea pomenite, stai întru ajutor cu fierbinţeală, pentru toţi cei ce săvârşesc cinstită prăznuirea ta, scăpându-i de nevoi, păzindu-i de patimi, izbăvindu-i de toată întâmplarea celor rele, dându-le şi mântuire sufletească, cu dumnezeieştile tale rugăciuni, ca să mărim nevoinţele tale cele luminate. (de două ori)

Slavă..., glasul al 2-lea, al lui Studit

Răbdând întru pătimiri mucenice Iacove, ai dat trupul tău pentru Hristos Dumnezeu. Şi tăindu-ţi-se mâinile şi picioarele şi coapsele şi braţele şi pulpele şi degetele şi mai pe urmă capul tău, ai zburat în ceruri, împărăţind cu Împăratul a toată lumea. Pentru aceasta mai viteazule decât toţi mucenicii, nu lipsi a te ruga, să se mântuiască sufletele noastre, de toată vătămarea celui străin.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Singură Preasfântă Mireasă a lui Dumnezeu ai zămislit în pântece fără strâmtorare pe Dumnezeu cel neîncăput, făcându-Se Om pentru bunătate. Pentru aceasta te rog, scapă-mă de patimile care mă necăjesc, ca umblând pe calea cea strâmtă şi dreaptă să ajung la calea care duce la viaţă, Fecioară.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Când a văzut Mieluşeaua cea prea curată pe Mielul său, de voie trăgându-Se spre junghiere ca un om, tânguindu-se zicea: Te sârguieşti Hristoase să mă faci fără de Fiu pe mine, care Te-am născut? Pentru ce ai făcut aceasta Mântuitorule a toată lumea? Dar încă laud şi măresc bunătatea Ta cea desăvârşită mai presus de gând şi de cuvânt, Iubitorule de oameni.

Stihoavna din Octoih.

Slavă..., a sfântului, glasul al 5-lea

Pe toţi ai minunat Iacove, făcându-te îndelung-răbdător muncilor, că tăindu-ţi-se degetele şi mâinile, braţele, picioarele, şi pulpele până la coapse, ai răbdat. Mai pe

urmă rugându-te ţi-a tăiat şi cinstitul cap, mucenice mult-pătimitorule; nu înceta pentru noi rugându-te lui Hristos, să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, frumuseţea lui Iacov, pe care a ales-o Dumnezeu, pe care a iubit-o. Uşa celor ce se mântuiesc, linguriţa cea purtătoare de văpaie, pierderea blestemului, cu totul binecuvântată. Pântece încăpător de Dumnezeu, îndreptarea celor căzuţi, mai Sfântă decât Heruvimii, mai aleasă decât zidirea. Vedere cu anevoie a se vedea, auzire prea nouă, grai nespus, căruţă a Cuvântului, nor dintru care a răsărit Soarele Hristos, luminând pe cei dintru întuneric şi dând mare milă.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Mieluşeaua văzând pe Mielul său odinioară mergând spre junghiere, cu osârdie urma, strigând către El acestea: Unde mergi Fiul meu prea dulce Hristoase ? Pentru ce ai făcut această călătorie? Au doară că te aşteaptă altă nuntă în Cana, unde mai înainte ai făcut din apă vinul? Dă-mi cuvânt mie roabei Tale. Fiul meu prea iubite, nu mă trece cu vederea Îndurate cu tăcerea pe mine care Te-am născut, mai presus de cuvânt, Dumnezeule, cel ce dăruieşti lumii mare milă.

Troparul, glasul al 4-lea: Cu mucenicia cea neobişnuită şi înfricoşată, şi cu vitejiile răbdării, pe toţi i-ai minunat, multpătimitorule, cu tăierea a fiecăreia parte de membru, rugăciuni de mulţumire prea minunat ai dat către Dumnezeu. Pentru aceasta întru pătimirea ta cunună ai luat, şi te-ai suit către scaunul Împăratului Ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Iacove. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele amândouă din Octoih, fără mucenicie şi al sfântului pe 6.

Canonul Sfântului

compunere a lui Teofan

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea

Irmos: Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a izbăvit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos, purtând cunună, mărite mucenice Iacove; cu rugăciunile tale, dă-mi lumină strălucitoare, şi dar din ceruri.

Răsăritu-ne-ai ca nişte zori mult luminoase, ieşind de la răsărit, şi ai luminat Biserica lui Hristos, cu lumina patimilor, fericite Iacove.

Slavă...

Arătând împotrivire de tânăr ca un biruitor, te-ai învrednicit cununii şi darurilor celor desăvârşite, şi slavei celei veşnice mucenice Iacove.

Şi acum..., a Născătoarei

Trâmbiţe proorocești te-au propovăduit pe tine mai înainte, învăţând taina care s-a făcut la tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, văzând de departe minunile tale.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru...

Făcutu-te-ai ca o viţă aleasă a lui Hristos, curăţit cu secera patimilor, şi aducând multă roadă, ducându-te la linurile Mântuitorului.

Înţelepţeşte ai trecut cu vederea cele ce se strică, şi lesne se risipesc, ale celor curgătoare, purtătorule de cunună și ca un isteţ ai ales mai de cinste nemişcarea celor ce pururea sunt stătătoare.

Slavă...

Tăindu-ţi-se trupul din cruzimea tiranilor, ţi s-a pricinuit ţie cununi luminate Iacove, şi îndulcirea desfătării Raiului.

Şi acum..., a Născătoarei

Miluitu-s-a cu adevărat omenirea, prin dumnezeiască naşterea ta, Fecioară, unindu-se după ipostas cu Stăpânul tuturor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin Lemn ai omorât păcatul şi frica de Tine o sădeşti în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Răsărind Hristos celor de pe pământ, stea arătată de curând de la Persia, pe dumnezeiescul Iacov, şi pururea pomenitul mucenic, printr-însul a gonit negura înşelăciunii, şi credincioşilor le-a luminat harul Duhului. Pentru aceasta, noi cei ce săvârşim pomenirea lui, să prăznuim cu credinţă şi să strigăm, zicând: Purtătorule de chinuri mult-pătimitorule, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce cu iubire prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Sufletul meu, Fecioară, cel smerit, din pruncie întinându-l eu cel spurcat şi cu cuvintele şi cu faptele, pe mine însumi l-am spurcat, şi nu am ce face, sau unde să scap, nici altă nădejde afară de tine Fecioară nu ştiu. Vai mie, netrebnicul! Pentru aceasta sunt rugător către tine, prea curată, şi acum alergând, mă rog mărturisindumă ţie: greşit-am. Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu, iertare de greşeli să-mi dăruiască că întru tine Fecioară nădejdea mi-am pus, eu robul tău.

A Crucii, a Născătoarei

Pe tine Dumnezeul şi Stăpânul şi Mântuitorul, Curata văzându-Te spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se, striga Ţie: Că lumea se veseleşte luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, care rabzi pentru milostivirea milei, prea bunule Dumnezeule, cela ce eşti fără răutate Doamne. Ci grăbeşte de Te scoală a treia zi din morţi, o Iubitorule de oameni, şi mântuieşte turma Ta, de toată primejdia şi de toată răutatea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Fiind întărit cu toată într-armarea ce s-a dat de la Dumnezeu, slăvite, toată rătăcirea celor ce se închină focului ai ars-o.

Cere-ne nouă curăţire, celor ce săvârşim cinstită pomenirea ta, ca cel ce ai îndrăzneală mucenice Iacove.

Slavă...

Pâraiele sângelui care au curs din mădularele tale, de trei ori fericite, au stins toată văpaia înşelăciunii.

Şi acum..., a Născătoarei

Îndreptează gândurile mele, Preacurată, către limanul cel bine liniştit al nepătimirii şi al curăţiei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt dumnezeu nu ştim.

Ca un pământ bun şi roditor, te-ai făcut cu adevărat, înţelepte, tăindu-te cu plugul muncilor celor amare, aducând Ziditorului lucrare de pământ cu multă roadă.

Stins-ai prea alesule săgeţile cele înfierbântate ale vrăjmaşului, cu sângele mădularelor trupului tău celor tăiate, de trei ori fericite, că te-ai arătat îngrădit cu nădejdea şi cu credinţa.

Cu totul fiind rodit, ca o jertfă a lui Hristos, prea înţelepte, când ţi se tăiau cumplit mădularele tale, aduceai pururea potrivită cântare şi lesnicioasă laudă.

Slavă...

Dă curăţie întinăciunilor sufletului meu, slăvite mucenice al lui Hristos, dând răscumpărare durerilor tale şi pâraiele sângiurilor tale, prea lăudate.

Şi acum..., a Născătoarei

Glasul cel adevărat aducând cu inima şi cu limba, naşterii tale celei cinstite şi înfricoşate, te numim pe tine acum, Născătoare de Dumnezeu curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul greşelilor...

Primind cu înţelepciune învăţătura rudeniilor tale celor de aproape, cu bucurie ai mers către nevoinţe, slăvite şi ai luat cununile biruinţei.

Pătimind ca în trup străin, ai răbdat mucenice Iacove şi tăindu-ţi-se mădularele, trimiteai laudă Stăpânului.

De faţă te-ai îmbrăcat cu haină de mântuire şi cu veşmânt de veselie, vopsit cu sângele tău, prea înţelepte, ca un mucenic purtător de biruinţă.

Slavă...

Săvârşind călătoria muceniciei, ai luat sfinţită cunună de biruinţă, şi acum după vrednicie dănţuieşti împreună cu cetele mucenicilor, Iacove mărite.

Şi acum..., a Născătoarei

Neispitită de bărbat, ai născut Fecioară, în veac eşti Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate, a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Îndemnat fiind de bună soţia ta, ca cel cu suflet răbdător şi de înfricoşatul judeţ temându-te, porunca perşilor şi îngrozirea ai surpat Iacove şi te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viţă fiind tăiat.

Icos: Din suflet să suspinăm toţi, lacrimi vărsând, văzând pe mucenicul amar zdrumicat. Pentru că precum nişte câini lătrând, adunându-se gealaţii, au rupt membrele minunatului, şi viteazului între mărturisitori mucenic; Ce este dar, voi spune: De

socotiţi puţin aşteptaţi, şi voi zice toate cu osârdie, cum ca o jertfă Domnului s-a dus; la trup ca o viţă fiind tăiat.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi şaptea, pătimirea Sfântului marelui nucenic Iacov persul.

Stih: Persul suferind junghiere şi în bucăţi tăindu-se
Zicea în zadar îmi sunt mădularele sufletul mântuiască-se,
În a douăzeci şi şaptea zi s-a junghiat
Persul şi în bucăţi s-a tăiat.

Acesta a fost pe vremea lui Onorie şi Arcadie creştineştilor împăraţi, la anii trei sute nouăzeci şi cinci. Creştin de la strămoşii săi, locuind în cetatea perşilor ce se numea Bitlava, în ţara Eluzisiilor, de neam cinstit şi luminat, şi foarte iubit de Izdegherd împăratul perşilor. Şi căci se iubea de dânsul foarte, s-a lepădat vai de credinţa lui Hristos, şi se trase împreună cu împăratul la pierzare.

Deci obosindu-se mama sa şi femeia lui de dânsul, căci a ales mai mult dragostea împăratului decât a lui Hristos, şi pentru mărirea trecătoare, a dobândit ruşine veşnică şi osândă, care acestea i-a arătat cu scrisorile lor.

Din aceste cuvinte zic, umilindu-se cu sufletul, se depărtă de legea cea deşartă a împăratului, şi-şi plângea păcatul, căci s-a despărţit de Hristos. Drept aceea stând înaintea împăratului, a mărturisit credinţa cea în Hristos.

Deci împăratul mâniindu-se foarte asupra lui, a poruncit ca să-i taie fiecare încheietură a mădularelor trupului lui. Deci tăindu-l tot bucăţi, de prin toate încheieturile trupului, ale mâinilor, ale picioarelor şi ale braţelor, cât îi rămase numai capul şi pântecele. După aceia i-au tăiat şi capul. Şi aşa a luat de trei ori fericitul cununa nevoinţei cea nestricăcioasă.

Tot în această zi, prea cuviosul Pinufrie, care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Pinufrie cu multe vopsele de bunătăţi împodobit
Ca un nou Curcubeu în ceruri a strălucit.

Tot în această zi, cuviosul părintele nostru Natanail care cu pace s-a săvârşit.

Stih: Suflete către Dumnezeu aleargă lumea lăsând
Natanail strigă a se muta voind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au dispreţuit porunca cea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului răcorindu-se au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu întărirea gândului, şi cu răbdarea sufletului, tăindu-ţi-se trupul mucenice, ai fost neschimbat şi neplecat, fiind întărit cu dumnezeiasca credinţă Iacove, şi strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Îndreptându-ţi cugetele tale către ţintirea chemării celei de sus, şi fiind înconjurat cu muncile, nu te-ai înecat, ci cu lesnire ai răbdat rănile celor fărădelege, şi tăindute, cântai: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Fericit eşti, şi bine îţi va fi ţie acum, prea fericite, că ai biruit sălbătăcirea vicleanului cea neîmblânzită, şi nebunia tiranului, şi ai strigai cu osârdie: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei

Arătatu-te-ai sfeşnic ca aurul strălucit, Luminii celei neapuse, şi făcliei, şi strălucirii celei dumnezeieşti, luminând toată lumea cu raza cinstitei feciorii, care mântuieşti pe cei ce cântă. Bine eşti cuvântată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu carele S-a...

Întărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai risipit adunările, şi rânduielile celor vicleni, fericite, şi primind tărie ai luat cununa biruinţei, strigând: Binecuvântaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Tăierile mădularelor, le vedeai ca nişte adaose de bunătăţi mucenice, neuitându-te la durerile de acum, ci socotind cele ce vor să fie, înfrumuseţată încununare a mucenicilor, care s-a gătit de Judecătorul cel drept.

Câştigând întărită răbdare, mai presus de fire, ai fost ca un turn, fericite, primind pornirile şi săgeţile vrăjmaşilor fără de frică, şi strigând: Binecuvântaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cu multă iuţime pornindu-se asupra ta vrăjmaşul, începătorul de răutate şi pierzătorul de suflet, şi îndemnând pe tirani să-ţi surpe tăria sufletului tău, n-au putut, slăvite; că erai îmbrăcat cu toată într-armarea lui Hristos.

Şi acum..., a Născătoarei

Fântână limpede a nemuririi te ştim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe una ce ai născut pe Cuvântul Tatălui cel nemuritor, carele a mântuit de moarte, pe toţi cei ce-L prea înalţă pe El în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu, carele s-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreieşti, şi văpaia întru răcoreală o au prefăcut, ca pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţii vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul Cel...

Dănţuind împreună cu mucenicii ca un mucenic, de trei ori fericite, şi stând înaintea scaunului lui Hristos; cu rugăciunile tale mântuieşte de primejdii cumplite, pe cei ce săvârşesc pomenirea ta, şi praznicul tău cel purtător de lumină cu veselie.

În ceruri te-ai sălăşluit cu adevărat ca un mucenic, o Iacove unde sunt adunările mucenicilor, unde se odihneşte sfinţita mulţime a tuturor Sfinţilor, unde sunt duhurile drepţilor, unde este Biserica celor născuţi acum.

Purtând făclie, stai acum înaintea Mântuitorului tuturor pentru carele ai răbdat tăierea mădularelor trupului tău, şi cu tărie ai defăimat ispita focului şi a bătăilor. Pentru aceasta toţi cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Slavă...

Fiind împodobit cu porfiră împestrită, vopsită cu sângiurile tale, acum împărăţeşti împreună cu Hristos, Iacove. Că prin patimi ai aflat izvorul nepătimirii, cu care te-ai învrednicit a te îndulci în veci, prea fericite.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca pe una ce ai zămislit pe Dumnezeu, şi ai fost adevărată Maică lui Dumnezeu, pe tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, asemănând chemarea cu firea lucrurilor, şi cu cuviinţă aducându-ţi ţie dumnezeiescul glas.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel căzut rău prin mâncare în stricăciune, din Sfânta Fecioară în chip de negrăit Întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi...

Aprinzându-te de râvna lui Hristos mucenice Iacove, ai ars rătăcirea perşilor, şi ca o viţă a viei, tăinduţi-se trupul din porunca tiranului, prea înţelepte, cântai cântare cuvioasă, şi laudă Treimii celei neapropiate.

A Născătoarei

Marie prea curată, cădelniţă de aur, ceea ce ai fost încăpere a neîncăputei Treimi, întru care Tatăl bine a voit, şi Fiul s-a sălăşluit, şi Duhul cel Preasfânt umbrindu-te pe tine Fecioară, te-ai arătat Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei

Stând lângă crucea Fiului tău, prea curată, şi văzând pe Cel mai presus de fire ieşit din pântecele tău pironit cu cuie, strigai: Fiul meu, cum pătimeşti, cela ce cu

ameninţarea clatini tot pământul; cu adevărat milostivindu-Te spre neamul omenesc, suferi cu milostivire.

La Laude

Stihirile, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Trecând cu vederea legătura trupului, ţi-ai dat mădularele trupului fără cruţare, purtătorule de nevoinţe. Pentru aceasta însuşi Hristos, puitorul de nevoinţe, cu mărirea biruinţei din Cer te-a împodobit pe tine.

Soarele slavei, Hristos, cu razele cunoştinţei, gânditor luminându-te pe tine purtătorule de nevoinţe, te-a mântuit cu dumnezeiescul dar, de întunericul necunoştinţei, şi de înşelăciunea nedumnezeirii.

Trecând norul muncilor, purtătorule de nevoinţă, te-ai sălăşluit întru lumina veseliei lui Hristos. Întru care adu-ţi aminte, de cei ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta, şi te laudă pe tine Iacove.

Slavă..., a sfântului, glasul al 8-lea, al lui Gheorghe, Sichiliotul

Cu credinţă adunându-vă astăzi, iubitorilor de priveală, uitaţi-vă de vedeţi luptă străină şi schimbată a lui Iacov, care ne-a strălucit nouă de la Persia, ca steaua ce s-a arătat magilor, şi i-a povăţuit către cunoştinţa cea adevărată. Că acest viteaz, când cădea, biruia pe vrăjmaşi, şi când i se tăiau mădularele, slăbeau vinele tiranilor, întărindu-se el cu purtarea de grijă cea de sus, strigând: Deşi îmi tăiaţi mădularele care sunt simţitoare, dar am pe Hristos, carele toate îmi face mie după gândire. Pentru aceasta văzând mai înainte viaţa cea viitoare, prin moartea care era înaintea tuturor, spre aceea se sârguia să treacă. Întru care şi petrecând, ne cere de la Dătătorul de cunună, Dumnezeu, iertare, luminare şi mare milă, nouă celor ce săvârşim pomenirea lui.

Şi acum..., a Născătoarei

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Fiind cuprins de întunericul necunoştinţei, şi îngreuiat de somnul cumplitei mâhniri, şi acoperit de negura necazului, şi oprit de nevoi, nu mă lăsa să pier până în sfârşit, Stăpână milostivă, păzeşte-mă de toate supărările acestea. Că numai pe tine te am nădejde după Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei

Cum voi suferi văzând junghierea Ta cea fără dreptate. Cuvinte ? Cum voi vedea dumnezeieştii Tăi ochi închişi, care au luminat pe orbi? Cum voi vedea buzele Tale tăcând, care au deschis buzele celor muţi? Pântece sfărâmă-te, inima mea rupe-te, nu sufăr a trăi, striga Preacurata cu amar lăcrimând.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Iacob, persul

Troparul Sfântului mare mucenic Iacob, persul glasul al 4-lea: Cu mucenicia cea neobişnuită şi înfricoşătoare şi cu vitejiile răbdării, pe toţi i-ai minunat, mult pătimitorule, cu tăierea fiecărei părţi din trup, rugăciuni de mulţumire prea minunat ai dat către Dumnezeu. Pentru aceasta în pătimirea ta cunună ai luat şi te-ai suit către scaunul Împăratului Ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Iacov. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Veniţi popoarelor să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, celui ce a despărţit marea şi a trecut pe poporul pe care l-a izbăvit din robia egiptenilor, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând acum înaintea scaunului lui Hristos, purtând cunună, mărite mucenice Iacov, cu rugăciunile tale, dă-mi lumină strălucitoare şi har din ceruri.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Răsăritu-ne-ai ca nişte zori mult luminoase, ieşind de la Răsărit şi ai luminat Biserica lui Hristos cu strălucirea patimilor tale, fericite Iacov.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătând împotrivire de tânăr ca un biruitor, te-ai învrednicit de lauda şi de răsplata celor desăvârşite şi măririi celei veşnice, mucenice Iacov.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Trâmbiţe proorocești te-au propovăduit pe tine mai înainte, învăţând Taina care s-a făcut cu tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, văzând de departe minunile tale.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-ne pe noi întru...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai ca o viţă aleasă a lui Hristos, curăţit cu secera chinurilor şi aducând multă roadă, te-ai dus la limanurile Mântuitorului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepţeşte ai trecut cu vederea cele ce se strică şi lesne se risipesc, ale celor curgătoare, purtătorule de cunună. Şi ca un isteţ ai ales mai de cinste nemişcarea celor ce pururea sunt stătătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tăindu-ţi-se trupul din cruzimea tiranilor, ţi s-au pricinuit cununi, luminate Iacov şi îndulcirea desfătării Raiului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Miluitu-s-a cu adevărat omenirea, prin dumnezeiasca ta naştere, Fecioară, unindu-se după Ipostas cu Stăpânul tuturor, Mireasă a lui Dumnezeu.

Irmosul: Întăreşte-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce prin Lemn ai omorât păcatul şi frica de Tine o sădeşti în inimile noastre, celor ce Te lăudăm pe Tine.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul rânduielii Tale şi Te-am prea mărit pe Tine, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind întărit cu toată într-armarea ce ţi s-a dat de la Dumnezeu, mărite, toată rătăcirea celor ce se închină focului ai ars-o.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cere pentru noi curăţire, cei ce săvârşim cinstită pomenirea ta, ca cel ce ai îndrăzneală, mucenice Iacov.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pâraiele sângelui care au curs din mădularele tale, de trei ori fericite, au stins toată văpaia înşelăciunii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Îndreptează gândurile mele, Preacurată, către limanul cel bine liniştit al nepătimirii şi al curăţiei.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorule al veacurilor Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un pământ bun şi roditor te-ai făcut cu adevărat înţelepte, tăindu-te cu plugul chinurilor celor amare, aducând Ziditorului lucrare de pământ cu multă roadă.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stins-ai, prea alesule, săgeţile cele înfierbântate ale vrăjmaşului, cu sângele mădularelor trupului tău cele tăiate, de trei ori fericite, că te-ai arătat îngrădit cu nădejdea şi cu credinţa.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu totul fiind rodit, ca o jertfă a lui Hristos, prea înţelepte, când ţi se tăiau cumplit mădularele tale aduceai pururea potrivită cântare şi plăcută laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dă curăţie întinăciunilor sufletului meu, slăvite mucenice al lui Hristos, dând răscumpărare durerilor tale şi pâraiele sângiurilor tale, prea lăudate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glasul cel adevărat aducând cu inima şi cu limba, Naşterii tale celei cinstite şi Înfricoşătoare, te numim pe tine acum, Născătoare de Dumnezeu, curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: De adâncul greşelilor...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Primind cu înţelepciune învăţătura rudeniilor tale celor de aproape, cu bucurie ai mers către lupte, slăvite şi ai luat cununile biruinţei.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătimind ca în trup străin, ai răbdat, Sfinte mucenice Iacov şi tăindu-ţi-se mădularele, trimiteai laudă Stăpânului.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De faţă te-ai îmbrăcat cu haină de mântuire şi cu veşmânt de veselie, vopsit cu sângele tău, prea înţelepte, ca un mucenic purtător de biruinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Săvârşind călătoria muceniciei, ai luat sfinţită cunună de biruinţă şi acum după vrednicie dănţuieşti împreună cu cetele mucenicilor, Sfinte Iacov, mărite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neispitită de bărbat ai născut Fecioară, vecuieşti Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei Adevărate, a Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: De adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat; din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Îndemnat fiind de bună soţia ta, ca cel cu suflet răbdător şi de înfricoşătoarea judecată temându-te, porunca perşilor şi îngrozirea ai surpat-o, Sfinte Iacov şi te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viţă fiind tăiat.

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipul cel de aur în câmpul Deira cinstindu-se, cei trei tineri au dispreţuit porunca cea fără de Dumnezeu şi fiind aruncaţi în mijlocul focului răcorindu-se au cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu întărirea gândului şi cu răbdarea sufletului, tăinduţi-se trupul, mucenice, ai fost neschimbat şi neplecat, fiind întărit cu dumnezeiasca credinţă, Sfinte mare mucenice Iacov şi strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptându-ţi cugetele tale către ţintirea chemării celei de sus şi fiind înconjurat cu chinurile, nu te-ai înecat, ci, cu înlesnire, ai răbdat rănile celor fărădelege şi tăindu-te, cântai: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fericit eşti şi bine îţi va fi ţie acum, prea fericite, că ai biruit sălbăticia vicleanului cea neîmblânzită şi nebunia tiranului şi ai strigat cu osârdie: Binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai sfeşnic ca aurul strălucit, Luminii celei neapuse şi făcliei şi strălucirii celei dumnezeieşti, luminând toată lumea cu raza cinstitei feciorii, care miluieşti pe cei ce cântă: Binecuvântată eşti, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu Trup.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu care S-a...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, ai risipit adunările şi împotrivirile celor vicleni, fericite şi primind tărie, ai luat cununa biruinţei, strigând: Binecuvântaţi pe Hristos întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tăierile mădularelor le vedeai ca pe nişte adaosuri de bunuri, mucenice, neuitându-te la durerile de acum, ci socotind pe cele ce au să fie înfrumuseţată încununare a mucenicilor, care s-a pregătit de Judecătorul cel Drept.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Câştigând întărită răbdare, mai presus de fire, ai fost ca un turn sigur, fericite, primind pornirile şi săgeţile vrăjmaşilor fără de frică şi strigând: Binecuvântaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cu multă iuţime pornindu-se asupra ta vrăjmaşul, începătorul de răutate şi pierzătorul de suflet şi îndemnând pe tirani să-ţi surpe tăria sufletului tău, n-au putut, mărite, că erai îmbrăcat cu toată într-armarea lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fântână limpede a nemuririi te ştim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, ca pe una ce ai născut pe Cuvântul Tatălui cel Nemuritor, care a mântuit de moarte pe toţi cei ce-L prea înalţă pe El în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Dumnezeu care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreilor şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, ca pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu Cuvântul cel...

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuind împreună cu mucenicii ca un mucenic, de trei ori fericite şi stând înaintea scaunului lui Hristos, cu rugăciunile tale izbăveşte de primejdii cumplite pe cei ce săvârşesc pomenirea ta şi praznicul tău cel purtător de lumină cu veselie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ceruri te-ai sălăşluit cu adevărat ca un mucenic, o, Sfinte Iacov, unde sunt adunările mucenicilor, unde se odihneşte sfinţita mulţime a tuturor sfinţilor, unde sunt duhurile drepţilor, unde este Biserica celor născuţi acum.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Iacov, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând făclie, stai acum înaintea Mântuitorului tuturor, pentru care ai răbdat tăierea mădularelor trupului tău şi cu tărie ai nesocotit ispita focului şi a bătăilor. Pentru aceasta toţi cu credinţă şi cu dragoste te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind împodobit cu porfiră împestrită, vopsită cu sângiurile tale, acum împărăţeşti împreună cu Hristos, Sfinte Iacov. Că prin patimi ai aflat izvorul nepătimirii, cu care te-ai învrednicit a te îndulci în veci, prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe una ce ai zămislit pe Dumnezeu şi ai fost adevărată Maică lui Dumnezeu, pe tine te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, asemănând chemarea cu firea lucrurilor şi cu cuviinţă aducându-ţi ţie dumnezeiescul glas.

Irmosul: Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu, care cu negrăită înţelepciune a venit să înnoiască pe Adam, cel căzut rău prin mâncare în stricăciune, din Sfânta Fecioară în chip de negrăit Întrupându-Se pentru noi credincioşii, cu un gând întru laude Îl slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Răsărind Hristos celor de pe pământ stea arătată de curând de la Persida, pe dumnezeiescul Iacov şi pururea pomenitul mucenic, printr-însul a alungat negura înşelăciunii şi credincioşilor le-a luminat harul Duhului. Pentru aceasta, noi, cei ce săvârşim pomenirea lui, să prăznuim cu credinţă şi să strigăm, zicând: purtătorule de chinuri, mult pătimitorule, roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Sufletul meu, Fecioară, cel smerit, din pruncie întinându-l eu, cel necurat şi cu cuvintele şi cu faptele, pe mine însumi m-am întinat şi nu am ce face sau unde să scap, nici altă nădejde afară de tine, Fecioară, nu ştiu. Vai mie, netrebnicul! Pentru aceasta sunt rugător către tine, prea curată şi acum alergând, mă rog mărturisindumă ţie: greşit-am. Roagă-te Fiului tău şi Dumnezeu iertare de greşeli să-mi dăruiască, că întru tine, Fecioară, nădejdile mi-am pus eu, robul tău.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când

va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe tine, Dumnezeul şi Stăpânul şi Mântuitorul, curata văzându-Te spânzurat pe Cruce fără dreptate, tânguindu-se, striga Ţie: lumea se veseleşte luând mântuire, iar pântecele meu arde văzând Răstignirea Ta, pe care o rabzi pentru milostivirea milei, Preabunule Dumnezeule, Cel Ce eşti fără de răutate, Doamne. Ci, grăbeşte de Te scoală a treia zi din morţi, o, Iubitorule de oameni şi mântuieşte turma Ta de toată primejdia şi de toată răutatea.

Acatistul Sfântului mare mucenic Iacob, persul

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Înştiinţându-se soţia şi maica ta că tu ai jertfit împreună cu împăratul idolilor, scrisoare de întărire în credinţa creştină ţi-au trimis, după care cu lacrimi de umilinţă ţi-ai cerut iertare de la Dumnezeu şi ai părăsit cu desăvârşire pe împărat şi domni, şi închinându-te lui Dumnezeu şi mărturisindu-L, Îi dădeai slavă cântându-I: ***Aliluia!***

Icosul 1

Auzind împăratul că tu te-ai întors la adevărata credinţă, s-a mâniat foarte rău şi întrebându-te, Sfinte Iacob, nu ai vrut să schimbi adevărul pe minciună şi credinţa pe necredinţă, ci defăimând înşelăciunea idolească mărturiseai că unul singur este Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, că de împărat nu te-ai temut;
Bucură-te, căci credinţa creştină cu tărie ai mărturisit;
Bucură-te, că cinstea lumească pe care ţi-a dat-o împăratul o ai nesocotit;
Bucură-te, că amăgirile împărăteşti nu te-au amăgit;
Bucură-te, că împăratul la grele chinuri te-a trimis;
Bucură-te, că de frica chinurilor nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că pentru Împăratul cerului ai vrut a pătimi;
Bucură-te, că, chinuindu-ţi trupul, ai câştigat Împărăţia lui Dumnezeu;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 2-lea

Ca pe o oaie ce o tund păstorii de lână, aşa, Sfinte mucenice Iacob, te-ai dat chinuitorilor spre tăiere, necruţând nici unul din mădularele trupului tău, ci pe toate

le-au tăiat unul câte unul, chinuindu-te peste puterea firii omeneşti, iar tu, răbdând cu tărie, dădeai slavă lui Dumnezeu cântând: ***Aliluia!***

Icosul 2-lea

Întărindu-te cu rugăciuni, Sfinte mare mucenice Iacob, cu îndrăzneală ai pornit la locul cel pregătit pentru schingiuirea trupului tău, pentru care auzi unele ca acestea:
Bucură-te, că, văzând armele chinuitorilor, nu te-ai tulburat;
Bucură-te, că în faţa lor cu multă îndrăzneală ai şezut;
Bucură-te, că pe toţi prietenii tăi i-ai ruşinat;
Bucură-te, că credinţa maicii tale o ai moştenit;
Bucură-te, că pe soţia ta cea drept-credincioasă o ai ascultat;
Bucură-te, că la luptă cu durerea trupului ai pornit;
Bucură-te, că pe toţi duşmanii i-ai înspăimântat;
Bucură-te, că pentru Dumnezeu la grele chinuri necredincioşii te-au pus;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 3-lea

Sfinte Iacob, văzând pătimirea ta, cu durere plângeau pentru tine prietenii tăi şi te rugau să-ţi cruţi trupul de tăiere, dar tu spunându-le să nu te plângă pe tine, că mergi la locul de odihnă veşnică, ci să se plângă pe ei, că vor merge la locul de osândă veşnică, ai poruncit chinuitorilor să-ţi taie mădularele tale după porunca împăratului şi căutând la cer, cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Chinuitorii cei tirani fără de milă s-au năpustit asupra frumosului tău trup şi au început a-ţi reteza ramurile tale cele tinere, iar noi, pentru răbdarea ta cea mare, îţi strigăm:
Bucură-te, că durerea nu te-a înspăimântat;
Bucură-te, că, rugându-te, Dumnezeu te întărea;
Bucură-te, că de mărturisirea lui Dumnezeu nu te-ai lepădat;
Bucură-te, că începând schingiuirea, sângele tău curgea ca apa;
Bucură-te, că pe toţi păgânii i-ai înfricoşat;
Bucură-te, că, pentru Dumnezeu, dureroasele pătimiri desfătări le-ai socotit;
Bucură-te, că, prin pătimiri, patimile trupului ai biruit;
Bucură-te, că şi cu trup şi cu suflet lui Dumnezeu ai slujit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 4-lea

Răbdând întru patimi, mucenice Iacob, ai dat cu dragoste trupul tău spre pătimire pentru Hristos Dumnezeul nostru şi în mijlocul chinurilor cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Ca şi viţa de vie când i se taie mlădiţele spre a da rod mai mult, aşa şi tu, Sfinte mare mucenice Iacob, ai dat trupul spre tăiere pentru rodul cel nemuritor, iar acum auzi unele ca acestea:

Bucură-te, că tăindu-ţi-se primul deget de la mâna dreaptă, ai zis: „Doamne, Dumnezeule cel mare întru tărie, care cu degetul tău cel dumnezeiesc goneşti demonii, primeşte şi acest deget, care s-a tăiat pentru Tine”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al doilea deget, ai răbdat zicând: „Primeşte Doamne şi a doua ramură pe care a sădit-o dreapta Ta”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al treilea deget, ai zis: „De trei ispite care sunt în lume izbăvindu-mă, binecuvântez pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al patrulea deget, ai zis: „Cel ce primeşte laudă de la patru vieţuitori, primeşte şi pătimire degetului al patrulea tăiat pentru mărturisirea Sfintei Treimi”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al cincilea deget, ai zis: „S-a săvârşit veselia mea ca şi a celor cinci fecioare înţelepte”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaselea deget, ai zis: „Mulţumesc Ţie, Prealăudate Doamne, că m-ai învrednicit pe mine a-Ţi aduce Ţie al şaselea deget, Cel ce în ziua şi în ceasul al şaselea Ţi-ai întins pe cruce preacuratele Tale mâini”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaptelea deget, ai zis: „Precum cu buzele lui David, care de şapte ori în zi Te laudă pentru judecăţile dreptăţii Tale, aşa şi astăzi cu şapte degete prea măresc mila Ta”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al optulea deget, ai zis: „Tu Însuţi, Doamne, ai primit în a opta zi tăierea împrejur după lege, şi eu rabd astăzi tăierea a opt degete”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al nouălea deget, ai zis: „Întru al nouălea ceas Ţi-ai dat Duhul pe cruce în mâinile Părintelui, iar eu întru durerea acestui al nouălea deget tăiat Îţi aduc mulţumire că m-am învrednicit a fi întins spre tăierea mădularelor mele pentru Preasfânt numele Tău”;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al zecelea deget, ai zis: „Mulţumesc Ţie că m-ai învrednicit a răbda tăierea degetelor de la amândouă mâinile, pentru cele zece porunci ale Tale, care au fost scrise pe cele două table”;

Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 5-lea

Şi venind prietenii tăi, sfinte mucenice, cu amăgirile acestei vieţi şi lumi trecătoare căutau să te supună zeilor, iar tu le-ai zis: „Nimeni nu poate sluji la doi domni şi

nimeni punându-şi mâna pe plug, căutând înapoi, este îndreptat întru Împărăţia lui Dumnezeu, căci Domnul a zis: Cine iubeşte pe tatăl său, pe maica sa, pe femeia sa sau pe copiii săi mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine" şi zicând acestea cântai: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Ale slujitorilor de idoli sfaturi nu le-ai primit şi chemând călăul, l-ai silit spre muncirea ta şi piciorul cel drept dându-l la tăiere, ai zis: „Slavă Ţie, Hristoase, căruia nu numai mâinile, ci şi picioarele au fost pătrunse şi sângele Ţi-a curs", iar noi pentru acestea îţi strigăm:

Bucură-te, că, tăindu-ţi-se primul deget de la piciorul drept, ai zis: „Care a pătimit tăierea degetului dintâi să stea cu cei mai de pe urmă de-a dreapta Ta";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al doilea deget, ai zis: „Îndoindu-se spre mine stăpânirea şi mila Ta, Doamne";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al treilea deget, zâmbind către dânsul ai zis: „Mergi în numele Treimii şi al treilea deget către soţii tăi, ca şi grânele de grâu, care, căzând în pământ şi murind pentru Hristos Cel ce a înviat a treia zi, mult rod de cinste vei avea cu soţii tăi în ziua învierii celei de obşte";

Bucură-te, că al patrulea deget zdrobit, Crucea cea din patru cununi ai prea mărit;

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al cincilea deget, ai zis: „Doamne Cel ce ai răbdat cele cinci răni mai mari, proslăvesc ajutorul Tău pentru că mă faci vrednic părţii credincioşilor celor ce au pătimit pentru Tine şi au înmulţit cei cinci talanţi";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaselea deget, cel mic de la piciorul stâng, ai zis, Sfinte Iacov: „Îmbărbătează-te, micule deget al şaselea, prin Dumnezeu cel Mare Care în ziua a şasea te-a făcut pe tine cel mic cu cele mari deopotrivă, cel mic ca şi cel mare vor învia";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al şaptelea deget, ai zis: „Slavă Ţie, Doamne, Cel ce în ziua a şaptea Te-ai odihnit de toate lucrurile Tale";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al optulea deget, ai zis: „Cel ce opt suflete de apă în corabia lui Noe ai izbăvit, izbăveşte-mă şi pe mine, care îmi vărs sângele ca apa";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al nouălea deget, ai zis: „Întăreşte-mă în răbdare Dumnezeule Cel ce ai întărit cu darul Tău pe cele nouă cete îngereşti, cu care mă învredniceşte a sta înaintea Ta";

Bucură-te, că tăindu-ţi-se al zecelea deget, strigând, Sfinte Iacob, ai zis: „Iată, Îţi aduc jertfă, Iisuse Hristoase, Cel ce eşti desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, douăzeci de degete ale mele";

Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 6-lea

Începutul durerilor şi al suferinţelor tale a fost tăierea degetelor mâinilor şi ale picioarelor tale, care făcând numai binele şi urmând pe calea dreptei credinţe a adevărului lui Dumnezeu ai vrut ca şi ele să-L prea mărească, şi dându-le la tăiere, strigai Lui bucurându-te: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

După ce ţi-au tăiat ramurile trupului tău, s-au năpustit cu înverşunare aprinsă spre tăierea cinstitului tău trup, pentru care strigăm:
Bucură-te, că tăindu-ţi-se piciorul cel drept, ai dat slavă lui Dumnezeu şi de partea cea dreaptă te-ai învrednicit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se piciorul cel stâng, de partea cea stângă ai fost scutit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se mâna cea dreaptă, ai zis: „De te sminteşte mâna ta, tai-o şi o aruncă”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se mâna cea stângă, de cele ale stângii ai fugit;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se şi umărul cel drept, rugându-te ai zis: „Ca de oaia cea pierdută să-ţi aduci aminte şi de acest umăr al meu”;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se şi umărul cel stâng, mulţumeai lui Dumnezeu;
Bucură-te, că tăindu-ţi-se pulpele până la genunchi, ai răbdat nesuferită durere;
Bucură-te, că toate chinurile cu bărbăţie le-ai răbdat;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 7-lea

Dureri înfricoşătoare răbdând, Sfinte mare mucenice Iacob, cu nimic nu te-au putut despărţi de Dumnezeu şi biruind puterea vrăjmaşului, strigai: „Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule Atotţiitorule, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte” pentru aceasta îţi strigăm: Slavă ţie, mare mucenice şi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Rămânând trunchiul tău la pământ despărţit de ramurile lui, s-au îngrozit tiranii vrăjmaşi, iar noi pentru acestea îţi strigăm:
Bucură-te, cel mare între mucenici;
Bucură-te, al dumnezeirii mărturisitorule;
Bucură-te, că pe Treimea cea de o fiinţă cu sângele tău ai mărturisit;
Bucură-te, că pe idolii cei fără suflet i-ai zdrobit;
Bucură-te, că prin tine credinţa s-a întărit;
Bucură-te, că te-ai luptat cu tărie împotriva trupului şi a sângelui;
Bucură-te, că prin acestea de Dumnezeu a te apropia te-ai învrednicit;
Bucură-te, că din trupul tău cel mult chinuit miresme cu bun miros au ieşit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 8-lea

Credincios slujirii lui Dumnezeu ai rămas, Sfinte mare mucenice Iacob şi până la suflarea ta cea de pe urmă, mulţumind lui Dumnezeu că te-a întărit în răbdarea de a suferi chinurile cele mai cumplite, cântai neîncetat Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Tot trupul fără cruţare l-ai dat tăierii ca pe un miel spre junghiere, iar pentru pătimirea ta cea înfricoşătoare auzi de la noi unele ca acestea:
Bucură-te, că cinstitul tău cap prin tăierea sabiei de trup l-au despărţit;
Bucură-te, că sufletul tău curat în mâinile lui Dumnezeu l-ai dăruit;
Bucură-te, că acum cu îngerii dai slavă lui Dumnezeu;
Bucură-te, că prin chinurile tale te-ai învrednicit de lumina cerească;
Bucură-te, că loc de cinste între mucenici ţi-ai agonisit;
Bucură-te, că prin tine cetele mucenicilor s-au întărit;
Bucură-te, că pe vrăjmaşul diavol l-ai biruit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 9-lea

Pătimirile pe care tu le-ai suferit să ne fie tămăduitoare patimilor noastre şi rănile tale să ne fie acoperământul durerilor ce ne împresoară. Dă-ne nouă, sfinte mare mucenice, răbdarea cu care tu ai pătimit, ca şi noi să ne mântuim sufletele noastre, aducându-ţi mulţumiri şi lui Dumnezeu să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Cu sângele tău cel curs pentru dragostea lui Dumnezeu şi cu pătimirea ta cea cu multă răbdare, ai dărâmat închinarea cea idolească, pentru aceasta îţi strigăm:
Bucură-te, că stai înaintea tronului ceresc;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a lua cunună de la Dumnezeu pentru întreită mucenicia ta;
Bucură-te, că ai luminat Biserica lui Hristos cu lumina pătimirilor tale;
Bucură-te, că până la moarte te-ai arătat împotriva slujitorilor de idoli;
Bucură-te, că te-ai învrednicit de slava cea veşnică;
Bucură-te, că te-ai făcut ca o viţă aleasă a lui Hristos;
Bucură-te, că, curăţit fiind cu secera patimilor, ai adus multă roadă;
Bucură-te, că pentru aceasta Dumnezeu te-a proslăvit;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 10-lea

Înţelepţeşte ai trecut cu vederea cele ce se strică şi lesne se risipesc ale celor trecătoare, purtătorule de cunună şi ca un înţelept ai ales mai de cinste nemişcarea celor ce pururea sunt stătătoare, strigând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Tăindu-ţi-se trupul de cruzii tirani, ţi s-a dăruit ţie cunună luminată, Sfinte mare mucenice Iacov şi desfătarea Raiului, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, căci ca un pământ te-ai arătat;
Bucură-te, căci cu plugul muncitor te-ai arat;
Bucură-te, că ai adus Ziditorului lucrare de pământ bună roadă;
Bucură-te, că ai stins săgeţile cele înfierbântate ale vrăjmaşului;
Bucură-te, căci cu totul fiind rănit te-ai adus jertfă lui Dumnezeu;
Bucură-te, că dădeai slavă lui Dumnezeu când ţi se tăiau mădularele;
Bucură-te, că ai luat de la Dumnezeu răscumpărare pentru durerile şi pâraiele sângiuirilor tale;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 11-lea

Fericit eşti de trei ori, sfinte mare mucenice, căci pătimind ca în trup străin, te-ai îmbrăcat în haina mântuirii şi cu veşmânt de veselie, vopsit cu sângele tău şi ca un purtător de chinuri te-ai arătat, Sfinte, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Săvârşind călătoria muceniciei, ai luat sfinţita cunună de biruinţă de la Dumnezeu şi acum după vrednicie cânţi cu cetele mucenicilor, iar noi îţi strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, că au căzut prin tăiere mădularele tale ca lâna unei oi;
Bucură-te, căci cu urgie s-au năpustit asupra ta cei rău credincioşi;
Bucură-te, căci ca un zid neclintit ai stat în faţa lor;
Bucură-te, căci de Dumnezeu prin rugăciuni ai fost întărit;
Bucură-te, că acum ai îndrăzneală către Dumnezeu;
Bucură-te, căci ca o făclie luminoasă stai în faţa Mântuitorului;
Bucură-te, căci în lăcaş nematerialnic locuieşti;
Bucură-te, cel ce între mucenici ca soarele străluceşti;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 12-lea

Cu multă iuţime pornindu-se asupra ta vrăjmaşul diavol şi îndemnând pe tirani prin pătimire să-ţi surpe sufletul, n-au putut, căci fiind întărit cu puterea lui Hristos, i-ai biruit, iar acum, trecând norul chinurilor, purtătorule de chinuri, te-ai sălăşluit în

lumina cea veşnică a lui Hristos, pentru care adu-ţi aminte, Sfinte mare mucenice Iacob, de cei ce au credinţă şi săvârşesc pomenirea ta, lăudându-te pe tine şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Secerându-ţi-se mădularele trupului, ai răbdat dureri şi răni nesuferite, mare mucenice al lui Hristos, cel ce vrednic de laudă eşti, căruia îţi strigăm:
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părtaş al pătimirilor lui Hristos;
Bucură-te, pentru că ai înfruntat cu bărbăţie cruzimea tiranilor;
Bucură-te, că ai luat cununa biruinţei cea de mult preţ;
Bucură-te, căci acum împodobindu-te, fericite, stai înaintea dumnezeiescului tron al Stăpânului, împreună cu cei ce au pătimit pentru El;
Bucură-te, căci având către Hristos îndrăzneală, mucenice, pururea pomenite, stai întru ajutor cu fierbinţeală pentru cei ce săvârşesc cinstită pomenirea ta;
Bucură-te, că scăpându-ne din nevoi, păzindu-ne de patimi, izbăvindu-ne de toate întâmplările cele rele, ne dai şi bărbăţie sufletească;
Bucură-te, strigăm, vino degrabă în ajutorul nostru la vreme de necaz, ca să mărim şi noi nevoinţele tale cele prea luminate;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, de trei ori fericite, mare mucenice Iacob, părăsind cele veselitoare ale lumii: strălucirea, bogăţia şi frumuseţea, şi lepădându-te de toată sminteala şi tăindu-ţi-se trupul în bucăţele, ai urmat pătimirilor Domnului Hristos, mare mucenice Iacob, bucurându-te, şi ca un părtaş pătimirilor Lui, ai ajuns a fi părtaş cu adevărat şi Împărăţiei Lui, pentru care te rugăm, fii mijlocitor şi nouă, celor căzuţi în necazuri şi nevoi, pentru care strigăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Auzind împăratul că tu te-ai întors la adevărata credinţă, s-a mâniat foarte rău şi întrebându-te, Sfinte Iacob, nu ai vrut să schimbi adevărul pe minciună şi credinţa pe necredinţă, ci defăimând înşelăciunea idolească mărturiseai că unul singur este Dumnezeu, care a făcut cerul şi pământul, pentru care îţi strigăm:
Bucură-te, că de împărat nu te-ai temut;
Bucură-te, căci credinţa creştină cu tărie ai mărturisit;
Bucură-te, că cinstea lumească pe care ţi-a dat-o împăratul o ai nesocotit;
Bucură-te, că amăgirile împărăteşti nu te-au amăgit;
Bucură-te, că împăratul la grele chinuri te-a trimis;

Bucură-te, că de frica chinurilor nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că pentru Împăratul cerului ai vrut a pătimi;
Bucură-te, că, chinuindu-ţi trupul, ai câştigat Împărăţia lui Dumnezeu;
Bucură-te, mare mucenice Iacob, părtaş al pătimirilor Domnului Hristos!

Condacul 1

Înştiinţându-se soţia şi maica ta că tu ai jertfit împreună cu împăratul idolilor, scrisoare de întărire în credinţa creştină ţi-au trimis, după care cu lacrimi de umilinţă ţi-ai cerut iertare de la Dumnezeu şi ai părăsit cu desăvârşire pe împărat şi domni, şi închinându-te lui Dumnezeu şi mărturisindu-L, Îi dădeai slavă cântându-I: ***Aliluia!***

Şi această:

Rugăciune către Sfântul mare mucenic Iacob, persul

O, prea sfinte şi întru tot lăudate mare mucenice Iacob şi de cele mai înfricoşătoare chinuri purtătorule, primeşte această puţină rugăciune de la noi, nevrednicii, cei împovăraţi cu multe şi grele păcate, care îndrăznim a veni şi cu lacrimi a te ruga pe tine, cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu pentru înfricoşătoarele schingiuiri pe care le-ai pătimit pentru mărturisirea credinţei creştine şi întru pătimirea ta ai doborât închinăciunea idolească, prea mărindu-L pe Dumnezeu cel Adevărat care a

făcut cerul şi pământul şi pe toate cele văzute şi nevăzute le cuprinde; pentru aceasta pe noi, cei orbiţi de plăcerile lumeşti şi veşnic stăpâniţi de mreaja păcatului, nu ne lăsa, sfinte, în uitare şi nu ne da părăsirii, ci ca atunci când cereai ajutor de la Dumnezeu întru întărirea pătimirii celei muceniceşti, după a ta credinţă primeai întărirea dumnezeiască şi ca în trup străin pătimeai. Aşa şi acum roagă-te şi milostiv fă pe Dumnezeu asupra noastră, mult păcătoşilor, care cu ale noastre păcate am aprins mânia lui Dumnezeu, ceea ce cu bună dreptate s-a pornit asupra noastră.

Întăreşte, sfinte, în inimile noastre, frica de Dumnezeu, credinţa şi dragostea cu care tu ai primit moartea cea veşnică a Ceresculuі Părinte.

Rănile tale, sfinte, să tămăduiască adâncurile rănilor sufletelor noastre cele supte de mulţimea păcatelor. Sângele tău cel ce ca dintr-un izvor a curs să pună stavilă izvorului patimilor noastre şi întreg trupul tău cel despărţit de ale lui mădulare prin tăierea sa să aducă înnoirea mântuitoare sufletelor noastre cele despărţite de iubirea lui Dumnezeu, prin moaştele tale pe care le cinstim. Şi precum atunci ai dobândit răbdare, alinarea durerilor şi întru nădejdea bucuriei celei veşnice ţi-ai dat sufletul Părintelui Ceresc, mărturisindu-L până la cea mai de pe urmă suflare, pentru aceasta te-ai învrednicit a lua cununa biruinţei şi locul cel mai de cinste între mucenici, ajută-ne şi nouă ca de acum şi până la sfârşitul vieţii noastre în credinţa cea de tine mărturisită să trăim bineplăcând lui Dumnezeu şi biruind puterea diavolului, ajutaţi şi întăriţi fiind cu puterea rugăciunilor tale, cel ce eşti pururea fierbinte rugător pentru cei ce cu credinţă se roagă ţie.

Ajută-ne să săvârşim călătoria acestei vieţi trecătoare şi cu bucurie, fără de frică să ne mutăm din această viaţă. Mijlocitor să ne fii nouă păcătoşilor, Sfinte Iacob, în acel ceas înfricoşător în care sufletul se desparte de trup şi venind în ajutorul nostru, căci nu avem fapte bune, ci suntem împovăraţi de sarcina păcatelor, iar vrăjmaşul diavol, cel ce ne îndeamnă la săvârşirea celor rele, atunci va veni şi va căuta să ne răpească sufletul, ci noi nădăjduim la grabnicul tău ajutor şi te rugăm cu lacrimi fierbinţi, nu te scârbi de noi, ci ne ajută, căci poţi îmblânzi mânia lui Dumnezeu întru bunătate şi milostivindu-L, să ne mântuim cu rugăciunile tale cele mult folositoare sufletelor noastre din mâinile vrăjmaşului. Amin.

Şi se face otpustul.

Imnografie

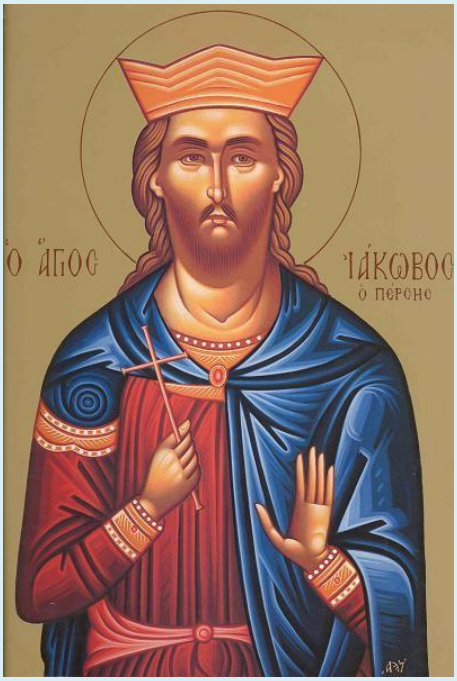

Troparul Sfântului mare mucenic Iacob, persul: Cu mucenicia cea neobişnuită şi înfricoşătoare şi cu vitejiile răbdării, pe toţi i-ai minunat, mult pătimitorule, cu tăierea fiecărei părţi din trup, rugăciuni de mulţumire prea minunat ai dat către Dumnezeu. Pentru aceasta în pătimirea ta cunună ai luat şi te-ai suit către scaunul Împăratului Ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Iacov. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului mare mucenic Iacob, persul: Îndemnat fiind de bună soţia ta, ca cel cu suflet răbdător şi de înfricoşătoarea judecată temându-te, porunca perşilor şi îngrozirea ai surpat-o, Sfinte Iacov şi te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viţă fiind tăiat.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului marelui mucenic Iacob, persul

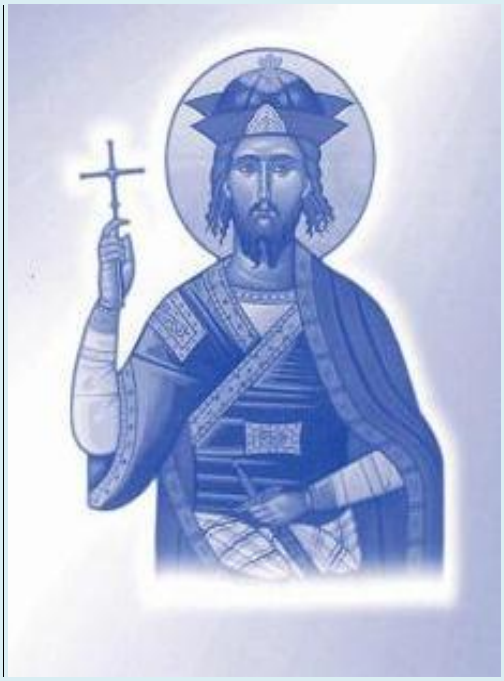

Sfântul mucenic Iacob era din ţara perşilor din cetatea ce se chema Elani, născut din părinţi creştini şi crescut cu bună credinţă. Acesta şi-a luat de soţie o femeie creştină şi vieţuia în multă bogăţie şi cinste pentru că era iubit de împăratul perşilor, anume Isdegherd. Şi a fost rânduit de dânsul mai mare în palatele împărăteşti. Dar i s-a întâmplat să se înşele cu facerile de bine cele multe şi cu cinstirile împărăteşti şi a cădea din credinţă, încât a adus jertfă idolilor şi s-a închinat lor împreună cu împăratul.

Auzind despre aceasta maica sa şi femeia lui, au făcut o scrisoare către dânsul şi i-au trimis-o degrabă, în care scria aşa: "O, ticălosule! Pentru ce ai lăsat pe Dumnezeu, Împăratul cerului, pentru cinstea omenească? Căci făcând după plăcerea împăratului acestuia vremelnic, ai pierdut viaţa cea fără de moarte. Şi slujind împăratului acestuia stricăcios, te-ai lepădat de Cel nestricăcios. Ai schimbat adevărul pe minciună, lăsând credinţa în Hristos şi ai primit înşelăciunea diavolească.Supunându-te împăratului celui muritor, ai trecut cu vederea pe Judecătorul viilor şi al morţilor. Pentru dragostea omenească, te-ai făcut nevrednic dragostei lui Dumnezeu şi ai căzut din nădejdea cea bună. Plângem şi ne tânguim pentru tine, căci fiind fiu al luminii, acum te-ai făcut fiul întunericului şi al gheenei. Şi să ştii că dacă nu te vei întoarce către Dumnezeu, apoi nu ai parte cu noi; pentru că nu voim a te mai vedea, fiind închinător de idoli. Iar când îi va ajunge mânia lui Dumnezeu pe împărat şi pe ai lui,

împreună cu dânşii te va ajunge şi pe tine. Atunci vei plânge cu amar, văzându-te chinuit în focul gheenei. Drept aceea, te rugăm cu lacrimi, întoarce-te către Hristos şi te sârguieşte a scăpa de urgia lui Dumnezeu care o să vină asupra voastră".

Acest fel de scrisoare a fost dată lui Iacob de la maica şi de la soţia sa, fiind el atunci cu împăratul afară din cetate. Iar el luându-o şi citind-o, s-a umilit grăindu-şi în sine: ***"De vreme ce maica şi soţia mea se înstrăinează de mine, deci ce-mi va fi veacul ce va să fie, când va veni Dumnezeu să judece viii şi morţii şi să răsplătească fiecăruia după faptele lui?"***

Citind iarăşi scrisoarea cu sârguinţă, a plâns foarte şi se tânguia pentru păcatul său. Apoi şi-a zis în sine: ***"Ştiu ce voi face, ca să nu piară până în sfârşit sufletul meu. Voi petrece bătând neîncetat în uşa milostivirii lui Dumnezeu, până când îmi va deschide; căci ştiu că-mi va deschide, pentru că este Îndurat şi Milostiv şi nu voieşte moartea păcătosului, ci primeşte cu bucurie pe cei ce se pocăiesc".***

Astfel plângând el şi acestea către sine zicând, l-au văzut nişte păgâni şi l-au cunoscut că este creştin. Apoi mergând, au spus împăratului.

Iar împăratul, chemându-l îndată la sine, i-a zis: *"Spune-ne nouă adevărul, nazarinean eşti?"*

Iar Iacob răspunse: "Este adevărat, sunt nazarinean!"

Apoi împăratul a zis: *"Dar eşti fermecător?"*

Iacob a răspuns: "Nu sunt fermecător, ci creştin".

Împăratul a zis: *"Ticălosule şi nemulţumitorule, oare n-ai primit daruri şi cinste de la mine şi de la tatăl meu?"*

Iacob a răspuns: "Unde este acum tatăl tău? Iată că trupul lui cel muritor se strică în pământ, iar sufletul lui este aruncat în iad".

Auzind acestea împăratul, s-a mâniat foarte tare şi a zis către dânsul: *"Astfel de mulţumire dai dragostei mele cu care te-ai îndulcit până acum şi mie te împotriveşti, iar pe tatăl meu îl grăieşti de rău? Să ştii dar că eşti vinovat de moarte. Dar nu te voi pierde cu sabia, ca să nu mori îndată. Ci, muncindu-te cu felurite chinuri multă vreme, la crudă moarte te voi da".*

Sfântul Iacob a răspuns: ***"Ceea ce te lauzi să faci, o! împărate, aceea fă-o mai degrabă, căci să ştii că nu mă sperie cuvintele tale, care sunt asemenea vântului ce bate în piatră. Nici îngrozirea ta nu mă înspăimântă, pentru că nu mă tem de moarte, ştiind că această moarte vremelnică nu este moarte, ci somn. Căci ca din somn se vor scula din morminte toţi oamenii la înfricoşata venire a Hristosului meu".***

Iar împăratul a zis: *"Să nu te înşele nazarinenii care numesc moartea somn şi învaţă a nu se teme de dânsa, de care însă se tem şi împăraţii.*

Sfântul a răspuns: ***"Moartea drepţilor întru odihnă va fi, iar vouă necredincioşilor şi păcătoşilor începere a chinului celui veşnic".***

Atunci, chemând împăratul pe sfetnicii şi pe prietenii săi, s-a sfătuit cu dânşii cu ce chinuri să-l piardă pe Iacob. După aceasta a dat astfel de hotărâre asupra sfântului ca să fie spre înfricoşarea şi a altor perşi necredincioşi, dintre care s-a despărţit Iacob cu credinţa, ca fiecare mădular al său să primească deosebită chinuire, prin tăiere. Şi luând chinuitorii pe Sfântul după porunca împăratului, îl duceau la locul cel de chin pentru ca să taie toate mădularele lui, unul câte unul.

În urma lui mergeau mulţi din cei cunoscuţi, din boieri şi din ostaşi şi din cetate popor fără de număr, ca să vadă pătimirea şi sfârşitul lui.

Iar el, ajungând la locul orânduit a rugat pe chinuitori să-i dea puţină vreme să se roage. Şi, ridicând ochii spre cer, s-a rugat, zicând: ***"Doamne Dumnezeul meu ascultă-mă pe mine robul Tău şi căutând din înălţimea cea sfântă a Ta, dă-mi tărie şi putere în ceasul acesta pentru ca să rabd durerile acestea şi să-mi răsplătesc cu sângele meu greşeala, căci mă lepădasem de Tine făcătorul şi Stăpânul meu. Acum îmi pare rău de aceasta şi mă întorc la Tine, Dumnezeul meu. Mărturisesc Preasfânt numele Tău şi-mi pun sufletul meu pentru Tine. Iar Tu, Doamne, trimite-mi ajutorul Tău spre răbdare, ca să vadă vrăjmaşii Tăi şi să se ruşineze, căci Tu, Doamne, m-ai ajutat şi m-ai mângâiat".***

Astfel rugându-se sfântul, s-au apropiat chinuitorii şi dezbrăcându-l, i-au întins mâinile şi picioarele şi i-au zis: "Ce vei face acum Iacobe, căci acum nu poţi avea nici o scăpare pentru că aşa este porunca ca trupul tău să se taie în bucăţi şi chiar degetele mâinilor şi picioarelor şi tot trupul tău de la grumaz până la glezne; iar mai pe urmă şi capul îl vom tăia. Deci socoteşte ce-ţi este mai de folos: a te pleca voii împărăteşti şi a fi viu, întreg şi sănătos? Sau a muri în aceste chinuri grele?"

Asemenea şi unii din prietenii lui plângeau pentru el, zicând: "Pentru ce îţi pierzi sufletul tău în deşert, cruţă-te şi nu-ţi pierde frumoasele tinereţi; fă voia împăratului şi închină-te zeilor lui, ca să fii viu, iar Dumnezeului tău îi vei sluji în taină, precum vei vrea".

Iar sfântul, deschizând gura, a zis: "Nu plângeţi pentru mine, ci plângeţi pentru voi şi pentru fiii voştri. Pentru că eu merg întru odihna cea veşnică, iar voi vă veţi duce să pieriţi în veşnicele chinuri. Căci zdrobindu-mi voi mădularele, îmi veţi mijloci veşnica răsplătire negrăită în ceruri, iar vouă mai multă muncă în iad, ca să vă ardeţi în veac, împreună cu dracii cărora vă închinaţi".

Atunci, unii din ispravnicii împărăteşti au început a bate pe chinuitori, zicând: "Ce staţi, uitându-vă la dânsul? Începeţi a face ceea ce vi s-a poruncit".

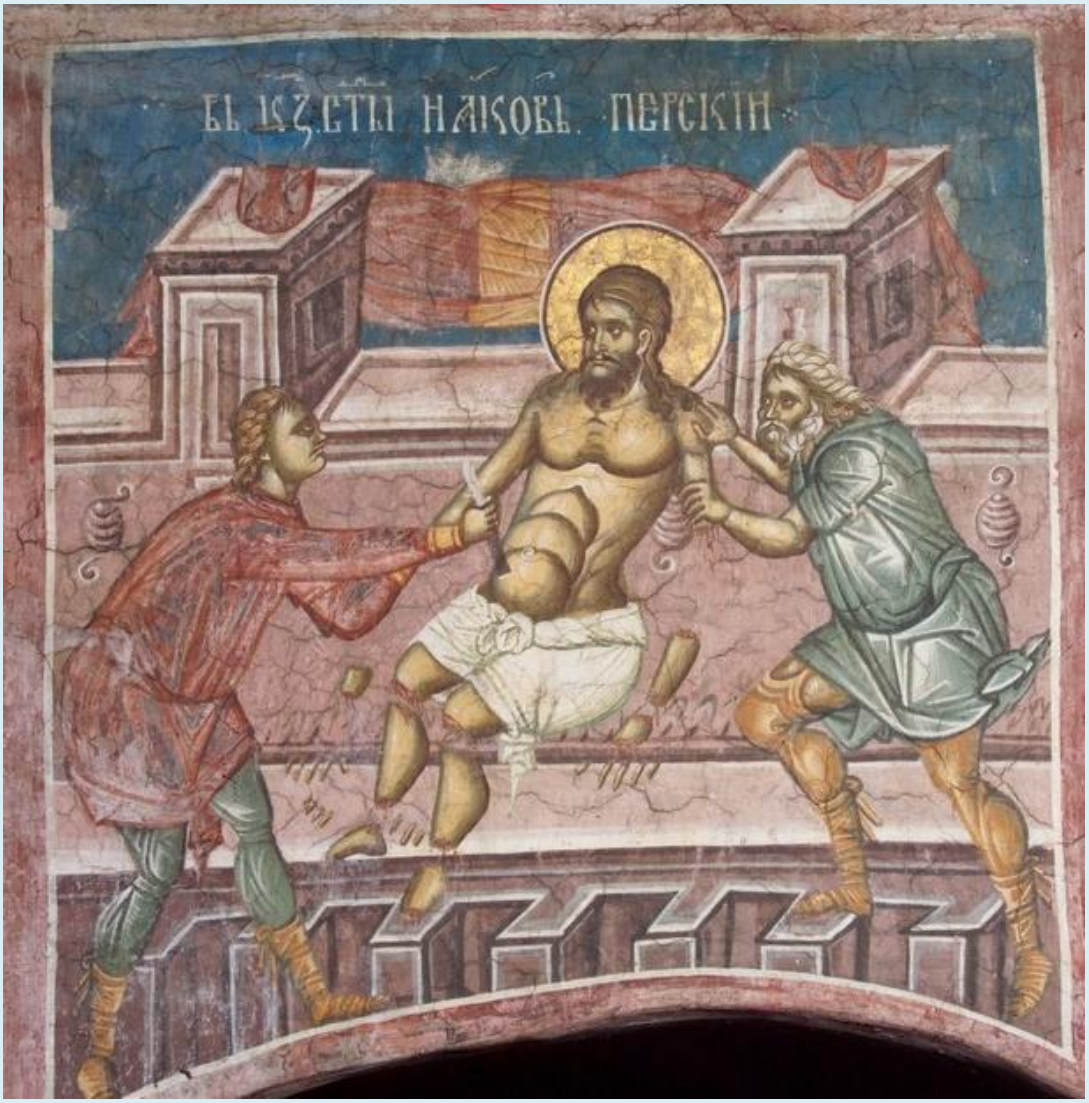

Şi îndată unul, luând mâna cea dreaptă a sfântului, i-a tăiat degetul cel mare, iar fericitul privind la cer a zis: ***"Ajutorul meu şi nădejdea mea, Doamne Dumnezeul cel mare întru tărie, Care cu degetul Tău cel dumnezeiesc izgoneşti dracii, primeşte acest deget care s-a tăiat pentru Tine din îndemnarea drăcească, ca o ramură din copaci şi fii mie milostiv pentru că şi din vie se taie mlădiţele ca să înverzească viţa, ca mai mare să crească şi mai mult rod să aducă".***

Ispravnicului împărătesc, fiindu-i milă de dânsul, a zis: "Cruţă-te, Iacobe, ascultă porunca împăratului, căci iată tuturor ne pare rău de tine; închină-te zeilor ca să fii viu. Iar pentru degetul ce ţi s-a tăiat, nu te întrista; căci sunt doctori, care te vor tămădui, dar nu voiesc mai mult a-ţi pierde sănătatea şi frumuseţea tinereţilor tale!"

Iar fericitul a zis către dânsul: ***"Au nu vezi viţa de vie, când i se taie mlădiţele la vremea sa? Căci când începe a se încălzi pământul de soare, lângă fiecare tăietură odrăsleşte. Deci, dacă viţa se taie pentru ca la vremea viitoare să crească odrasla şi să aducă rod, cu atât mai mult omul cel credincios, fiind răsădit în via Dumnezeului Celui Preaînalt şi unit cu viaţa cea adevărată, cu Fiul lui Dumnezeu, Care a zis: Eu sunt viţa, iar voi mlădiţele. Fiind tăiat acum cu moartea cea vremelnică, va învia întreg în veacul viitor, înverzind cu odrasla slavei nestricăcioase şi aducând rodul răsplătirii celei veşnice".***

Grăind acestea sfântul, s-a apropiat şi i-a tăiat şi al doilea deget.

Iar Sfântul Iacob, răbdând, a zis: ***"Primeşte, Doamne şi a doua ramură din livada Ta, pe care a zidit-o dreapta Ta".*** Iar faţa Sfântului era luminată şi plină de bucurie, ca şi cum s-ar fi îndulcit de veselie.

Şi tăindu-i şi al treilea deget, el a zis: ***"De trei ispite care sunt în lume izbăvindu-mă, binecuvântez pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh şi cu cei trei tineri mântuiţi din foc, mă voi mărturisi Ţie, Doamne şi cu cetele mucenicilor voi lăuda numele Tău, Hristoase".***

Apoi i-au tăiat şi al patrulea deget. Iar el a zis: ***"Cel ce primeşti laudă de la patru vieţuitori, primeşte pătimirea degetului al patrulea, tăiat pentru mărturisirea Preasfântului Tău nume".***

Tăindu-i şi al cincilea deget, a zis: ***"S-a săvârşit veselia mea, ca la nunta celor cinci fecioare înţelepte".***

Chinuitorii vrând să-i taie şi degetele de la mâna stânga, au început a zice către dânsul: "Cruţă-ţi măcar acum sufletul tău, Iacobe şi nu te pierde, ci fă voia împăratului ca să fii întreg. Oare nu-ţi este mai bine a fi viu şi întreg, decât a pătimi aceste chinuri şi a muri? Iar pentru pierderea unei mâini nu te mâhni, căci mulţi oameni sunt în lume numai cu o mână şi se îndestulează cu multe bogăţii şi cu cinste şi se îndulcesc de tot binele pe pământ".

Iar sfântul a zis: "Păstorii, când tund oile, tunzând partea din dreapta, oare lasă pe cea din stânga netunsă? Eu sunt oaie a turmei lui Hristos, care m-am dat în mâinile voastre pentru Domnul meu, ca să-mi tundeţi mădularele mele ca pe o lână; acum având mâna cea dreaptă tunsă, o voi cruţa pe cea stângă? Nu voi cruţa nici unul din mădularele mele; ci mă voi dezbrăca de trupul meu stricăcios, pentru ca să mă îmbrac într-unul nestricăcios".

Şi privind către cer, a zis: ***"Mic şi prost sunt în faţa Ta, Doamne, Care, fiind Dumnezeu mare, Te-ai micşorat pe Tine, îmbrăcându-Te în chipul nostru şi ai răbdat pentru noi răstignire şi junghiere. Nu pot, Stăpâne, a urma patimilor Tale. Însă mă dau pentru Tine spre zdrobire şi spre moarte, pentru ca în vremea Învierii să mă ridici viu şi întreg".***

Zicând acestea, s-a apropiat gealatul (chinuitorul) şi i-a tăiat degetul cel mare al mâinii stângi.

Iar el a zis: ***"Mulţumesc Ţie, prea lăudate Doamne, că m-ai învrednicit pe mine a-ţi aduce al şaselea deget, Cel ce în ziua şi în ceasul al şaselea Ţi-ai întins pe cruce Preacuratele Tale mâini".***

Şi i-au tăiat şi al şaptelea deget. Iar el a zis: ***"Precum cu buzele împreună cu David de şapte ori în zi Te-am lăudat, Doamne, pentru judecăţile dreptăţii Tale, aşa astăzi cu şapte degete care sunt tăiate pentru Tine, prea măresc mila Ta, arătată asupra mea".***

Atunci i-au tăiat şi al optulea deget, iar sfântul a zis: ***"Tu Însuţi, Doamne, ai primit în a opta zi tăiere împrejur după lege, iar eu rabd tăiere a opt degete, pentru ca, despărţindu-mă de oamenii cei fărădelege şi necuraţi, să mă unesc cu Tine, Mântuitorul Meu; ieşind din trup să văd Preasfânta Ta faţă, pe care aşa doreşte sufletul meu să o vadă precum doreşte cerbul izvoarele apelor".***

Tăindu-i-se şi al nouălea deget, sfântul a zis: ***"Într-al nouălea ceas pe cruce Ţi-ai dat Duhul Tău, în mâinile Părintelui, Hristoase al meu; iar eu întru durerea***

acestui al nouălea deget tăiat, îţi aduc mulţumire, că m-ai învrednicit a fi întins spre tăierea mădularelor mele, pentru prea sfânt numele Tău".

Atunci i-au tăiat şi al zecelea deget, iar el lăudând pe Domnul, a zis: ***"În psaltire cu zece strune voi cânta Ţie, Dumnezeule şi îţi mulţumesc Ţie, Care m-ai învrednicit a răbda tăierea degetelor de la amândouă mâinile, pentru cele zece porunci ale Tale, care au fost scrise pe două table".***

Atunci unii din boierii împărăteşti, care stăteau de faţă, fiind prieteni sfântului, plângând cu amar, au început a zice către dânsul: "O! prea iubitul nostru prieten, te rugăm ascultă-ne pe noi, fă voia împăratului, ca să nu mori în grele chinuri. Şi să nu ai mâhnire pentru degetele tale, căci sunt doctori iscusiţi, care pot să te vindece, numai cruţă-te, ca să nu te lipseşti de această lume dulce; pentru că ai multă avere şi poţi să fii întru mare odihnă. Că de-ai fi fost sărac, ai fi putut zice: ce nădejde îmi este mie şi ce folos am de viaţa mea, ne mai putând de acum a lucra cu mâinile şi a mă hrăni? Dar tu eşti bogat şi ai aur destul şi numai singur de vei voi, poţi să trăieşti cât se poate de bine în dulceţile acestei lumi şi să te înveseleşti împreună cu soţia şi cu maica ta şi cu iubiţii tăi prieteni. Pentru ce voieşti să-ţi pierzi sufletul în deşert, spune nouă măcar un cuvânt, prin care să te pleci voii împăratului şi îndată vei fi slobod de munci".

Iar fericitul, privind spre dânşii, a zis: ***"Nimeni nu poate sluji la doi domni şi nimeni, punând mâna pe plug, căutând înapoi, este îndreptat întru împărăţia lui Dumnezeu. Căci Domnul meu a zis: Cine iubeşte pe tată sau pe mamă, pe femeie sau pe copii, mai mult decât pe Mine, nu-Mi este Mie vrednic; cel ce nu-şi ia crucea sa şi să vină după Mine, nu este vrednic de Mine. Deci nu voi asculta sfatul vostru, pentru că nefolositoare îmi sunt cuvintele voastre; ci mai mult vă rog, să nu mă cruţaţi pe mine. Ci precum vă este vouă poruncit pentru mine, aşa faceţi".***

Atunci mâniindu-se gealatul, s-a apropiat şi i-a tăiat degetul cel mare al piciorului drept.

Iar Sfântul Iacov a zis: "Slavă Ţie, Hristoase, Căruia nu numai mâinile, ci şi picioarele au fost străpunse, şi sângele Ţi-a curs. Învredniceşte-mă, că piciorul drept care a pătimit tăierea degetului dinţii să stea cu cei mai de pe urmă de-a dreapta Ta".

Şi i-au tăiat al doilea deget al aceluiaşi picior. Iar el a zis: ***"Îndoitu-s-a spre mine stăpânirea şi mila Ta Doamne, în această zi, în care pătimind tăierea şi acestui***

deget al doilea, voi veni către Tine, Dumnezeul meu Cel tare şi viu, care mă izbăveşti pe mine de moartea veşnică".

Şi i-a tăiat şi al treilea deget şi l-a aruncat dinaintea lui, iar fericitul căutând spre dânsul a zâmbit şi a zis: ***"Mergi în numele Treimii şi tu al treilea deget către soţii tăi, ca şi grăuntele de grâu care cade în pământ şi murind pentru Hristos, Cel ce a înviat a treia zi, mult rod de cinste vei avea împreună cu prietenii tăi în ziua învierii celei de obşte".***

I-a tăiat şi al patrulea deget şi a zis fericitul: ***"Pentru ce eşti mâhnit sufletul meu şi pentru ce te tulburi? Nădăjduieşte către Dumnezeu, Care te mântuieşte cu puterea crucii celei în patru cornuri, că mă voi mărturisi Celui ce m-a zidit pe mine din patru stihii".***

Şi i-a tăiat lui şi al cincilea deget, iar sfântul a zis: ***"Acum voi începe a grăi către Tine, Doamne, Cel ce ai răbdat pe cruce cinci răni mai mari, prea mărind ajutorul Tău, pentru că mă faci vrednic părţii credincioşilor robilor Tăi, celor ce au pătimit pentru Tine, cei care au înmulţit cei cinci talanţi".***

Apropiindu-se gealatul de piciorul lui cel stâng, i-a tăiat degetul cel mic şi a zis Sfântul Iacob: ***"Îmbărbătează-te, micule deget al şaselea, prin Dumnezeul cel mare, Cel ce mă întăreşte pe mine cu milă, care în a şasea zi te-a făcut pe tine cel mic cu cele mari şi deopotrivă, cel mic ca şi cel mare va învia. Şi de vreme ce nici un fir de păr din cap nu piere, cu atât mai mult tu, deget mic, nu te vei despărţi de soţii tăi cei mai mari, ci deopotrivă cu dânşii te vei prea mări, precum şi deopotrivă pătimeşti".***

Şi i-a tăiat şi al şaptelea deget. Iar sfântul a zis: ***"Risipiţi casa aceasta veche sub care se ascundea şarpele cel cu şapte capete, pentru că mie mi se găteşte de Ziditorul - Cel ce în a şaptea zi S-a odihnit de lucrurile Sale - altă casă nerisipită, nefăcută de mână, veşnică în cer".***

Apoi i-a tăiat şi al optulea deget, iar sfântul a zis: ***"Cel ce a mântuit opt suflete din apă în corabia lui Noe, mă va mântui şi pe mine, cel căruia îmi vărsaţi sângele cu apa. Căci tăindu-mi-se şi acest deget al optulea, precum nicovala, fiind bătută cu ciocanul nu simte lovitura, ci mai mult se întăreşte, aşa nici eu nu bag seamă de durerea mădularelor ce mi se taie; pentru că Însuşi Făcătorul doctorul cel mai bun, mă întăreşte pe mine şi-mi uşurează durerile şi mă va pune cu totul întreg în a opta zi, după zilele săptămânii vieţii acesteia, în viaţa cea viitoare prea fericită şi veşnică".***

Şi i-a tăiat şi al nouălea deget. Iar sfântul a zis: ***"Întăreşte-mă în răbdare, Dumnezeule adevărat, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu, Cel ce ai întărit cu darul Tău cele nouă cete îngereşti, cu care mă învredniceşti a sta înaintea Ta, pe mine care pătimesc tăierea acestor nouă degete ale picioarelor".***

Atunci i-au tăiat şi al zecelea deget, iar el, lăudând pe Domnul, a zis: ***"Iată că-Ţi aduc Ţie jertfă, Iisuse Hristoase, Cel ce eşti desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit, douăzeci de degete ale mele".***

Şi iarăşi a zis: ***"Judecă mie, Dumnezeule şi alege judecata mea de la neamul necuvios; că iată, necredincioşii n-au cruţat făptura Ta, ci ca nişte lupi nemilostivi au tăiat mădularele mele".***

Şi stătea acolo mulţime multă de popor, bărbaţi şi femei, bătrâni şi tineri, privind la acea privelişte şi mirându-se de răbdarea sfântului.

Apoi pătimitorul lui Hristos, căutând asupra prigonitorilor, a zis: ***"Ce staţi fără de lucru? Tăiaţi copacul ale cărui ramuri le-aţi tăiat!"***

Şi apropiindu-se chinuitorul, i-a tăiat piciorul cel drept, iar sfântul a zis: ***"Acum aduc în dar Împăratului ceresc starea mea înaintea Lui, pe care iubindu-L, pătimesc acestea, că piciorul meu acesta tăiat să stea drept întru Împărăţia Lui, alcătuit la încheietura sa întru dreptate".***

I-a tăiat apoi şi piciorul stâng, iar sfântul, căutând la cer, a zis: ***"Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta. Tu eşti Dumnezeul Care faci minuni! Fă cu mine semn spre bine şi mă izbăveşte de starea cea de-a stânga".***

După aceasta i-a tăiat mâna cea dreaptă, iar el a strigat, zicând: ***"Mila Ta, Doamne, în veci o voi lăuda; în neam şi în neam voi vesti adevărul Tău, că împlineşti asupra mea cuvântul Tău, care zice: De te sminteşte pe ţine mâna ta cea dreaptă, tai-o pe ea şi o aruncă de la tine".***

Şi i-a tăiat lui şi mâna cea stângă, iar el a zis: ***"Nu morţii Te vor lăuda pe Tine, Doamne, nici cei ce se pogoară în iad, care se ţin de lucrurile cele nedrepte ale stângii; ci noi cei vii, care, lepădând stânga, bine Te cuvântăm, Doamne, de acum şi până-n veac".***

Apoi i-a tăiat umărul cel drept, iar el a zis: ***"Laudă suflete al meu pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea, cânta-voi Domnului până ce voi fi! Căci Cel***

ce şi-a pus pe umărul Său oaia cea pierdută, şi-a pus-o pe ea de-a dreapta Sa şi îşi va aduce aminte şi de acest umăr al meu drept şi că pe cel pierdut îl va afla şi asemenea, de-a dreapta Sa îl va pune".

Şi i-a tăiat lui şi umărul stâng. Iar sfântul a zis: ***"Vrăjmaşii m-au înconjurat, ci ajutorul meu şi lauda mea este mie Domnul spre mântuire, a Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui. Acela nu mă va lăsa pe mine, care pătimesc tăierea acestui umăr stâng, ca să mă abat spre stânga către stăpâniile întunericului".***

Deci, a început a-i tăia pulpele până la genunchi, iar sfântul, pătimind durere, a strigat: ***"Doamne, Dumnezeul meu, Care nu în puterea bărbatului binevoieşti; ci binevoieşti întru cei ce se tem de Tine şi întru cei ce nădăjduiesc spre mila Ta, ajută-mi mie robului Tău, căci m-au cuprins pe mine durerile morţii".***

Iar chinuitorii au zis către dânsul: "Dar nu ţi-am spus ţie că grele chinuri şi cumplite dureri te vor cuprinde? Dar tu nu ne-ai crezut pe noi".

Iar viteazul pătimitor a răspuns: "Au nu ştiţi pentru ce mă doare? Pentru ca să se arate că sunt trup, căci până acum, Dumnezeu întărindu-mă, nu am ţinut seama de chinuri, ca şi cum aş fi fost fără trup; iar acum, durându-mă după fire, mă arăt că sunt cu trup, dar mă voi îmbrăca pe mine în trup nou, pe care nu vor putea să-l taie sau să-l zdrobească niciodată uneltele voastre cele de chinuri".

Aşa s-au ostenit chinuitorii, tăind mădularele lui de dimineaţă până în al nouălea ceas şi în toată vremea aceea ieşea bună mireasmă ca dintr-un chiparos din trupul lui cel tăiat.

Apoi încetând chinuitorii a-l mai tăia, ostaşul lui Hristos, biruind cu durerile sale pe diavolul, striga către Dumnezeu, zicând: ***"Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeule, Atotţiitorule, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, Cel ce eşti lăudat de heruvimi şi slăvit de serafimi şi prea mărit de toate cetele cereşti, precum şi de toată suflarea, caută spre mine, Dumnezeule al viilor şi al morţilor, şi mă auzi pe mine care sunt abia viu. Căci iată că îmi sunt tăiate toate mădularele şi zace trupul meu o parte mort şi altă parte încă puţin viu. Şi nu am picioare cu care să stau înaintea Ta, Doamne; nu am mâini pe care să le ridic spre rugăciune către Tine, Stăpâne. Nu am genunchi pe care, căzând, să mă închin Ţie, Ziditorului meu; mâinile, picioarele, umerii şi pulpele mele îmi sunt tăiate, iar eu sunt aruncat înaintea ta, Atotvăzătorule ca o casă căzută şi ca un copac fără de ramuri. Rogu-Te dar pe Tine, iubitorule de oameni, nu mă lăsa până în sfârşit, ci scoate din temniţă sufletul meu".***

Aşa rugându-se el, unul din cei ce stăteau înainte, luând cuţitul, i-a tăiat sfinţitul cap. Şi astfel săvârşindu-şi nevoinţa pătimirii, şi-a dat sfântul său suflet în mâinile lui Dumnezeu. Iar cinstitul lui trup, cel zdrobit şi aruncat, a zăcut pe pământ până în noapte. Apoi după ce s-a înnoptat au adunat credincioşii mădularele lui şi le-au îngropat cu cinste, toate împreună, slăvind pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh în veci. Amin.

Sfântul mare mucenic Iacob persul - drumul spre sfințenie

Lepădându-se de Domnul şi de familia lui, pentru a-i urma împăratului perşilor, Sfântul Iacob a fost ucis atunci când a mărturisit că se pocăieşte pentru faptele sale.

***

Născut în secolul al IV-lea, în cetatea Bitlava, Sfântul Iacob moştenise credința în Dumnezeu, dar s-a lepădat de aceasta, pentru că împăratul perşilor l-a ademenit, încât şi-a lăsat familia şi i-a urmat acestuia în drumul pierzării.

Mai târziu, însă, plângea pentru că se îndepărtase de Dumnezeu şi, mărturisindu-şi durerea împăratului, a fost tăiat în bucăți, luând cununa biruinței.

Sinaxar - Pomenirea Sfântului marelui mucenic Iacov, persul

În această lună (noiembrie), în ziua a douăzeci şi şaptea, pomenirea Sfântului marelui mucenic Iacov, persul.

Acesta a trăit pe vremea lui Onoriu şi Arcadie, împăraţi creştini, în anii 395. Creştin de la strămoşii săi, locuind în cetatea perşilor ce se numea Bitlava, în ţara eluzişiilor, de neam cinstit şi luminat, şi foarte iubit de Izdegherd împăratul perşilor. Şi pentru că era iubit de el foarte, s-a lepădat de credinţa lui Hristos şi s-a tras împreună cu împăratul la pierzare.

Deci s-au înstrăinat mama-sa şi femeia lui de dânsul, căci a ales mai mult dragostea împăratului decât a lui Hristos şi pentru mărirea trecătoare a dobândit ruşine veşnică şi osândă, cum îi scriau ele.

Din aceste cuvinte umilindu-se cu sufletul, s-a depărtat de legea cea deşartă a împăratului şi plângea că s-a despărţit de Hristos. Drept aceea stând înaintea împăratului, a mărturisit credinţa cea în Hristos.

Iar împăratul, mâniindu-se foarte asupra lui, a poruncit ca să-i taie fiecare încheietură a mădularelor trupului lui.

Deci tăindu-l tot bucăţi, de prin toate încheieturile trupului, ale mâinilor, ale picioarelor şi ale braţelor, i-a rămas numai capul şi pântecele. După aceea i-au tăiat şi capul. Şi aşa a luat de trei ori fericitul cununa nevoinţei cea nestricăcioasă.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Iacob persul

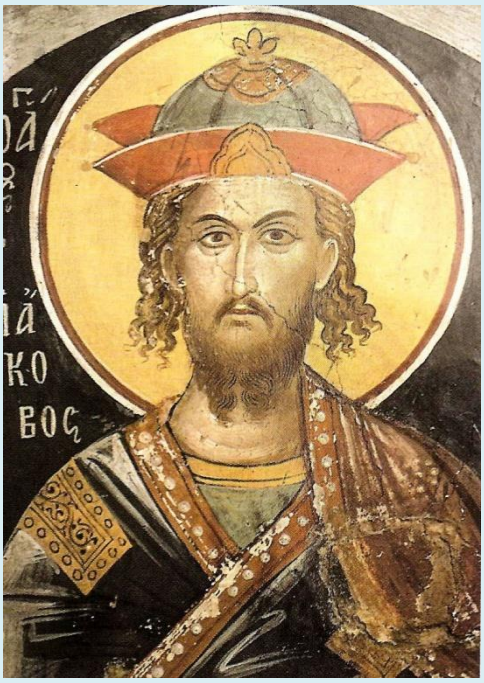

Sfântul mare mucenic Iacob persul era dregător la curtea regelui perşilor, pe vremea împăraţilor Arcadie (395-408) în Răsărit şi Onorie (395-423) în Apus. Făcând parte dintr-o familie cu strămoşi creştini, s-a căsătorit cu o femeie creştină şi vieţuia în bogăţie şi în cinste, fiind foarte iubit de regele său, împăratul perşilor. Bogăţiile sale au reprezentat pentru Iacob o mare primejdie pentru sufletul său, pentru că se alipise prea mult de cele materiale, uitându-le cu desăvârşire pe cele folositoare sufletului. Înşelându-se deci cu toate binefacerile şi cinstirile regelui, când a pornit acesta război împotriva creştinilor, Iacob a căzut de la credinţa în Hristos şi a adus jertfe idolilor.

Aflând de apostazia sa, mama şi soţia lui s-au îndepărtat de el, arătându-i prin scrisori greul păcat pe care-l săvârşise, că a preţuit mai mult dragostea împăratului decât dragostea lui Hristos şi că a ales osânda ruşinii veşnice pentru o slavă trecătoare.

Pentru cuvintele mamei sale şi ale soţiei, pocăindu-se pentru păcatul său, Sfântul Iacob s-a depărtat de păgânism şi îşi plângea mult faptele sale, dar mai ales că s-a despărţit de Hristos Iisus Dumnezeu.

Deci, venind înaintea împăratului, a mărturisit cu mult curaj faptul că el este creştin. Împăratul, mâniindu-se, a poruncit să i se taie fiecare încheietură a

trupului, una câte una. Astfel, păgânii i-au tăiat toate încheieturile trupului său, ale mâinilor şi ale picioarelor, până i-a mai rămas trunchiul şi capul. La urmă, necredincioşii i-au tăiat capul şi aşa Sfântul mare mucenic Iacob Persul a primit cununa cea nestricăcioasă a muceniciei din mâinile Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul mare mucenic Iacob persul, Sfinţii cuvioşi Natanael şи Pinufrie

Sfântul mare mucenic Iacob a fost dregător la curtea regelui perşilor, Isdegherd I (399-420). Creştin de la strămoşi, de neam cinstit şi luminat, el îşi luase soţie creştină şi vieţuia în bogăţie şi în cinste, fiind foarte preţuit de regele perşilor, care l-a rânduit mai marele palatelor sale. Toate acestea erau şi o mare primejdie pentru sufletul său şi a avut prilejul să vadă singur cât de uşor poate cădea în păcat cel ce se lipeşte prea mult de comorile pământeşti.

Astfel, înşelându-se cu toate aceste binefaceri şi cinstiri, când regele a deschis război contra creştinilor, Iacob a căzut de la credinţa în Hristos şi a adus jertfe idolilor, închinându-se lor împreună cu regele.

Aflând de această lepădare, mama şi soţia lui Iacob s-au îndepărtat de el, arătându-i, prin scrisori, păcatul greu pe care-l săvârşise, pentru că a ales mai mult dragostea regelui, decât dragostea lui Hristos şi, pentru o slavă trecătoare, a ales osânda ruşinii veşnice.

Pentru aceste cuvinte, umilindu-se cu sufletul, Iacob s-a depărtat de cinstirea idolilor şi îşi plângea păcatul. Deci, murind regele Isdegherd, a luat regatul fiul său, Bahram al V-lea (420-438). Iar Iacob, venind înaintea acestuia, a mărturisit credinţa în Hristos.

Atunci regele, mâniindu-se pe el, a poruncit să i se taie fiecare încheietură a trupului, una câte una. Deci, i s-au tăiat toate încheieturile trupului său, ale mâinilor şi ale picioarelor, până i-a mai rămas numai capul şi trunchiul, iar, la urmă, i-au tăiat şi capul. Şi aşa a luat fericitul cununa nestricăcioasă a nevoinţei pentru Hristos, la 27 noiembrie, în anul 421, pătimind în cetatea Gundişapur din Persia (azi Dezful, în Iran).

O parte din moaştele sale se află în ţara noastră, la Mănăstirea Dragomirna, iar alte părţi în Muntele Athos, Cipru şi Rusia.

Pentru rugăciunile mult pătimitorului Tău mucenic Iacob Persul, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Tropar, glasul 4: Cu mucenicia cea neobişnuită şi înfricoşătoare şi cu vitejiile răbdării, pe toţi i-ai minunat, mult pătimitorule, cu tăierea fiecărei părţi din trup, rugăciuni de mulţumire prea minunat ai dat către Dumnezeu. Pentru aceasta în pătimirea ta cunună ai luat şi te-ai suit către scaunul Împăratului Ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Iacov. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

***

Sfântul cuvios Natanael a fost un pustnic din deşertul nitric. El s-a rugat lui Dumnezeu ziua şi noaptea şi s-a luminat de sus prin rugăciunile şi cugetările cele dumnezeieşti.

El nu a ieşit din chilia sa timp de treizeci şi opt de ani, nici de prag apropiindu-se.

El s-a săvîrşit către Domnul în a doua jumătate a veacului al şaselea.

***

Sfântul cuvios Pinufrie a fost contemporanul Sfântului Ioan Cassian şi mare nevoitor al pustiei egiptene. El a trăit în veacul al patrulea, nevoindu-se aspru în mai multe locuri, căci pururea fugea de slava oamenilor.

El a avut mulţime de ucenici, care au luptat să imite în vieţile lor înalta pilda de vieţuire sfîntă a învăţătorului lor.

Proloage - Pătimirea Sfântului mare mucenic Iacob persul

Luna noiembrie în 27 de zile: Pătimirea Sfântului mare mucenic Iacob persul.

Acest sfânt mucenic a fost un mare dregător la curtea regelui perşilor, pe vremea creştineştilor împăraţi Honorius şi Arcadius (395-408). Creştin de la strămoşi, de neam cinstit şi luminat, el îşi luase femeie creştină şi vieţuia în bogăţie şi în cinste, fiind foarte iubit de regele său, împăratul perşilor. Toate acestea erau şi o mare primejdie pentru sufletul său şi a avut prilejul să vadă singur cât de uşor poate cădea în păcat cel ce se lipeşte prea mult de comorile pământeşti. Că, înşelându-se cu toate aceste binefaceri şi cinstiri, când regele a deschis război contra creştinilor, Iacob a căzut de la credinţa în Hristos şi a adus jertfe idolilor, închinându-se lor împreună cu regele.

Aflând de această cădere, mama şi soţia lui Iacob s-au îndepărtat de dânsul, arătându-i, prin scrisori, greul păcat pe care-l săvârşise: că a ales mai mult dragostea împăratului, decât dragostea lui Hristos şi pentru o slavă trecătoare a ales osânda ruşinii veşnice.

Pentru aceste cuvinte, umilindu-se cu sufletul, sfântul s-a depărtat de legea cea deşartă a împăratului său şi îşi plângea păcatul, că s-a despărţit de Hristos. Deci, venind înaintea împăratului, a mărturisit credinţa lui în Hristos. Şi împăratul mâniindu-se pe el, a poruncit să i se taie fiecare încheitură a trupului, una câte una.

Deci, i s-au tăiat toate încheiturile trupului său, ale mâinilor şi ale picioarelor, până i-a mai rămas numai capul şi trunchiul, iar, la urmă, i-au tăiat şi capul. Şi aşa a luat de trei ori fericitul cununa cea nestricăcioasă a nevoinţei pentru Hristos.

Întru această zi, cuvânt ca să nu osândim pe călugări.

Mulţi oameni neştiutori, din nepricepere, defaimă pe călugări. Când văd pe câte un călugăr greşind, atunci spun: "Iată, aceştia spun legea Domnului şi o tălmăcesc în vreme ce ei singuri cad în mulţime de păcate".

Şi iarăşi, dacă văd pe vreun călugăr mâncând bucate, ei se fac răi şi amarnici clevetitori, dar uită că, ei înşişi, umblă beţi în toate zilele şi nu ştiu, sărmanii, că, prin acestea, peste ale lor păcate, îşi adună pentru ei mai mare foc şi că se lipsesc de orice răspuns, la Judecată. Pentru aceea, îi ceartă Domnul, zicându-le: "De ce vezi paiul din ochiul fratelui şi bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?" (Matei,7,3).

Bine este ca pentru ale noastre păcate să ne osândim pe noi înşine şi nu pe alţii şi aşa să câştigăm mila lui Dumnezeu.

Întru această zi, cuvânt al prea cuviosului părintelui nostru Efrem Sirul, despre despărţirea sufletului, despre a doua venire şi despre judecată.

Aţi auzit, fraţi iubiţi, toţi cei care aţi luat Sfântul Botez, cum vom fi judecaţi şi cum iese sufletul din trup. Pentru aceea zice proorocul: "De ce mă tem de ziua cea rea? Până şi fărădelegea călcâiului meu, mă va însoţi".

Că va veni fraţilor, o zi şi un ceas, când va lăsa omul toate şi pe toţi şi se va duce singur singurel, gol şi fără ajutor, fără ocrotire, fără de însoţire, negătit, fără de îndrăzneală, în ziua când nu se aşteaptă, când se desfătează, când strânge averi, când benchetuieşte, când nu se îngrijeşte. Că într-o noapte adâncă, întunecoasă şi dureroasă, se duce ca un osândit, acolo unde se duce toată firea oamenilor care au Sfântul Botez.

De mulţi povăţuitori ai trebuinţă atunci, o, omule, de mulţi ajutători, de multe rugăciuni, de mulţi împreună călători, de multe fapte bune, în ceasul despărţirii sufletului. Mare va fi atunci frica şi cutremurul, mare taina, mare împrejurarea, mare trecerea trupului către lumea cea de dincolo, când se duce omul către veacul cel nemărginit, de unde nimeni nu s-a mai întors. Unul singur este ceasul acela şi nu alt ceas, una singură este calea aceea şi nu este altă cale. Cumplită este trecerea, dar toţi printr-însa vom trece. Strâmtă şi necăjită este calea, dar toţi pe ea vom

călători. Amar şi greu este paharul, dar toţi îl vom bea pe el şi nu pe altul. Mare şi nearătată este taina morţii şi nimeni nu poate să ne-o povestească nouă. Groaznice şi înfricoşătoare sunt acelea ce pătimeşte atunci sufletul, dar nimeni din noi nu le ştie, fraţilor iubiţi.

Iată, ne ducem şi nu ştim unde vom fi. Orice bine am lucrat acum, pe acela l-am şi dobândit şi orice am trimis înainte, acela ne va întâmpina. Şi orice am agonisit pe pământ, aceasta îmi va fi mie folosul. De am miluit pe cineva, în ceasul acesta voi fi şi eu miluit. De am adăpostit pe cineva, acum voi fi şi eu adăpostit.

Că strâmt şi greu îmi este mie ceasul de acum al ieşirii sufletului meu, mai greu decât tot ceasul, că nepregătit m-a apucat. Întunecată îmi este noaptea aceasta de acum, că fără de roadă am fost tăiat. Grea îmi este mie calea aceasta de acum, că nici o merinde nu am pe cale. Ci, lăcrimaţi şi vă rugaţi, ca să aflu acolo puţină răsuflare. Nu cer mult, că am păcătuit mult.

De ce să-mi aprindeţi lumânări, când eu nu mi-am aprins candela sufletului meu? De ce să mă puneţi ca pe cuvioşi în sicriu, când viaţa şi năravul lor nu l-am urmat? Vai mie cum m-am înşelat, cum m-am batjocorit, zicând: "Sunt tânăr, să mă îndulcesc din dezmierdările vieţii. Să mă desfătez din destul de dulceţile lumii. Să-mi îngrijesc trupul şi apoi, mai pe urmă, mă voi pocăi. Că Dumnezeu este iubitor de oameni şi negreşit mă va ierta pe mine". Acestea, în fiecare zi gândindu-le, rău mi-am cheltuit viaţa.

Învăţăm şi aminte nu luăm. Eram sfătuit şi râdeam, auzeam Sfintele Scripturi şi nu credeam şi, iată, acum sfârşitul m-a prins nepregătit. Auzeam de judecată şi o luam în batjocură, auzeam de moarte şi trăiam ca un nemuritor. Iată acum am ajuns aici nepocăit şi nu-i nimeni să mă izbăvească, ajutor caut şi nu-i nimeni să mă ajute. Iată, mă osândesc şi nu este nimeni care să mă mântuiască.

Dreaptă este judecata lui Dumnezeu. De câte ori n-am făgăduit că mă pocăiesc şi iarăşi mai rău am lucrat! De câte ori I-am căzut înainte şi iar m-am lepădat! De câte ori m-a miluit şi eu iarăşi L-am supărat. Acestea vorbindu-le spre noi cel ce se sfârşeşte, deodată i se leagă limba lui, i se schimbă ochii, îi tace gura, i se opreşte glasul şi oştile cele înfricoşătoare se pogoară, slujitorii dumnezeieşti cheamă sufletul să iasă din trup, demonul cere să ne tragă pe noi la judecată. Pe acesta văzându-l ticălosul om, chiar împărat de ar fi, chiar tiran, chiar stăpânitor a toată lumea, tot se clatină, tot tremură, tot se tulbură, tot se înspăimântă. Văzând puteri înfricoşătoare, văzând chipuri străine, văzând feţe aspre şi posomorâte, văzând rânduieli pe care niciodată nu le-ai mai văzut şi gândind în sine zice: "Bine este

cuvântat Cel singur nemuritor. Bine este cuvântat Cel singur Împărat nemoştenit". Iar munca este veşnică. Iată cu adevărat oşti cereşti. Iată chipuri înfricoşătoare ale lumii demonilor. Iată ostaşii cei puternici ai lui Dumnezeu Celui tare, iată pustnicii Celui singur Preaputernic. Acestea le vede atunci cel ce moare, iar pe noi nu ne mai vede, ci la puterile cele ce îl cheamă priveşte.

Şi toţi oamenii care sunt de faţă, înspăimântaţi, zic unii către alţii: "Tăceţi, tăceţi şi nu supăraţi pe cel ce doarme, nu strigaţi şi nu plângeţi, ca să nu-l tulburaţi pe dânsul. Rugaţi-vă ca în pace să-i iasă sufletul.

În mare luptă acum el se află. Gândiţi-vă că aceasta şi voi o veţi pătimi. Căutaţi şi taina aceasta n-o uitaţi. Rugaţi-vă ca să aibă îngeri iubitori de oameni. Cădeţi la rugăciune, ca pe Stăpânul să-L afle milostiv şi blând. Căutaţi şi îngrijiţi-vă de ceasul acesta; că, oare, ce este omul? Vierme, ţărână, umbră şi vis. Iată a trecut, iată s-a dus, iată a tăcut, iată a încetat, iată s-a liniştit, iată s-a domolit. Leul cel mare şi nebiruit, tiranul, dregătorul cel înfricoşător tuturor, acum zace. Şi a trecut cel cunoscut, ca un necunoscut, cel născut, ca un nenăscut, cel mai mare decât mulţi s-a făcut un nimic, cel ce stăpânea legea, acum zace legat şi este dus unde vor cei ce-l duc. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor".(Ps.145,4).

Atunci îngerii, luând sufletul, se duc prin văzduh, unde stau începătoriile, stăpâniile şi ţiitorii de lume ai puterilor celor potrivnice, pârâşii noştri cei amari, vameşii cei cumpliţi, cei ce ţin socoteala faptelor, care întâmpinându-l în văzduh, cer seamă şi îl iscodesc şi aduc aminte păcatele omului şi înscrisele lui, cele din tinereţe, cele din bătrâneţe, cele de voie şi cele fără de voie, cele prin fapte şi cele din gânduri, cele prin aduceri aminte. Multă frică este acolo, mult cutremur pentru ticălosul suflet, nepovestită este nevoia pe care o pătimeşte atunci de la mulţimea milioanelor de vrăjmaşi, fiind ţinut de dânşii, fiind frânt, clevetit, împins şi oprit să nu se sălăşluiască în lumină şi să nu intre în latura celor vii. Însă, pe suflet îl aduc Sfinţii îngeri.

Iar noi, trupul, din casă luându-l, ca pe un străin îl ducem cu sârguinţă la mormânt. Şi vedem acolo altă taină mare şi mai înfricoşătoare, vedem morţi mari şi mici, împăraţi şi oameni de rând, tirani şi robi, toţi în ţărână prefăcuţi, un praf, o putreziciune, un vierme. Precum cel tânăr, aşa şi cel bătrân, precum cel slăbănog, aşa şi cel puternic, cu un chip şi în acelaşi fel de mormânt zăcând. Şi zicem unii către alţii: "Iată, cutare şi cutare, acesta este cutare împărat, acesta este cutare tiran şi acesta este cutare dregător. Acesta este nepotul cutăruia, şi aceasta este fiica cutăruia ! Aceasta este tânăra cea închipuită, care se trufea, acesta este tânărul, care se gătea". Acestea, zicându-le de multe ori cu suspinuri la morminte, lăcrimăm,

văzând taina cea mare şi înfricoşătoare, văzând că acolo toată tinereţea este necunoscută, văzând că toată vârsta acolo se risipeşte, văzând că acolo toată frumuseţea se strică, văzând că acolo tot ochiul s-a stins, văzând că dinţii acolo s-au risipit, văzând că toate au căzut şi toată osteneala şi truda lumii acesteia se năruie. Că grăim şi nimeni din cei plecaţi nu ne aude. Plângem şi nimeni nu ia aminte. Pe nume îi strigăm pe cei ce zac în morminte şi zicem: "Unde v-aţi dus fraţii noştri; cum trăiţi, cum vă aflaţi, cum aşa degrabă ne-aţi părăsit ? Daţi-ne nouă vreun cuvânt, precum grăiaţi nu de mult, grăiţi-ne nouă, răspundeţi-ne nouă".

Şi praful acesta, care este înaintea ochilor voştri în mormânt, ţărâna aceasta pe care o vedeţi, oasele acestea putrezite, viermii aceştia necuraţi, nu sunt trupurile acelea ale tinerelor şi ale tinerilor pe care îi iubeaţi? Ţărâna aceasta este trupul acela cu care vă îmbrăţişaţi şi pe care cu dragoste îl sărutaţi? Tina aceea este faţa aceea pe care ziua şi noaptea fără saţiu o dezmierdaţi? Viermii aceştia şi curgerea aceasta întinată este trupul acela cu care păcătuiaţi? Vedeţi şi înfricoşaţi-vă că, atunci când, pe soţiile voastre lăsându-le, vă desfrânaţi, atunci vă tăvăleaţi în tina şi în ţărâna aceasta. Cunoaşteţi că toate mădularele lor sunt tină. Nu vă amăgiţi, o, tineri şi tinere fără de minte, nepricepuţi şi fără de omenie. Este o judecată şi o răsplătire. Este iad, este osândă fără de sfârşit, este întuneric neluminat şi este gheenă nemângâiată şi este vierme neadormit şi este plâns netăcut şi este scrâşnire neîncetată care nu caută la faţă şi sunt slujitori care nu iartă şi este plângerea amară şi veşnică. Şi când toţi ne vom scula din morţi, stând înainte, seamă ni se va cere. Şi înaintea Celui mare, înfricoşător Divan al Judecătorului ne vom mărturisi.

Când din Cer va veni să judece toată lumea, de la răsăriturile soarelui până la apusuri, când glasul acelor înfricoşătoare trâmbiţi va răsuna, când zidirea toată cu frică şi cu cutremur se va clătina şi se va tulbura, când mormintele se vor deschide şi tot trupul se va scula, gol şi supus. Când toată gura se va astupa şi toată limba se va mărturisi, când râul de foc va curge pe dinaintea Judecătorului, Cel de care Daniil zice: "Priveam până ce s-au pus scaunele şi a şezut Cel vechi de zile. Scaunul Lui pară de foc. Roatele Lui, foc arzând. Mii şi mii stau înaintea Lui şi milioane de milioane Îi slujesc Lui.". Judecata a început şi cărţile s-au deschis. Aceasta este ziua şi ceasul de care David zice: "Pentru ce să mă tem în ziua cea rea?" Este ziua pe care Iov a blestemat-o, zicând: "Să o blesteme pe dânsa Cel ce a blestemat ziua aceea, Cel care va nimici pe chitul cel mare şi-l va birui, adică pe diavolul".

De ziua aceea şi alt prooroc a zis: "Iată, vine Domnul şi cine va răbda ziua venirii Lui?" Când Dumnezeu, arătându-se, va veni, Dumnezeul nostru şi nu va tăcea, iar împrejurul Lui vifor tare. Chema-va cerul de sus şi pământul ca să cearnă pe

poporul Său. Atunci tot trupul va sta înainte la acel divan înfricoşător ca un osândit. Toţi legaţi, toţi goi, tremurând, tulburaţi, îngrijoraţi, socotind fiecare ce va zice, ce va răspunde Împăratului împăraţilor, Domnului Dumnezeului nostru.

Unde vor fi acolo părerile împăraţilor, unde stăpânirea dregătorilor, unde podoaba hainelor, unde caii cei cu frâul de aur, unde sunetul arginţilor, unde desfătarea, unde benchetuiala, unde vor fi cei ce mănâncă şi zic: "Să mâncăm şi să bem că mâine vom muri".

N-aţi auzit dumnezeieştile Scripturi, că va fi judecată şi răsplătire, care va plăti fiecăruia după faptele lui? Atunci va zice împăratul celor de-a dreapta: "Veniţi binecuvântaţii Părintelui Meu, de moşteniţi împărăţia cea gătită vouă de la întemeierea lumii!" Iar celor de-a stânga: "Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel mai din afară, cel gătit diavolului şi îngerilor lui". Se vor duce aceştia în osânda veşnică, iar drepţii în viaţa veşnică.

Împăratului nostru, slavă, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor ! Amin.

Monahul Macarie Simonopetritul - Sinaxar - Sfântul mare mucenic Iacov, persul

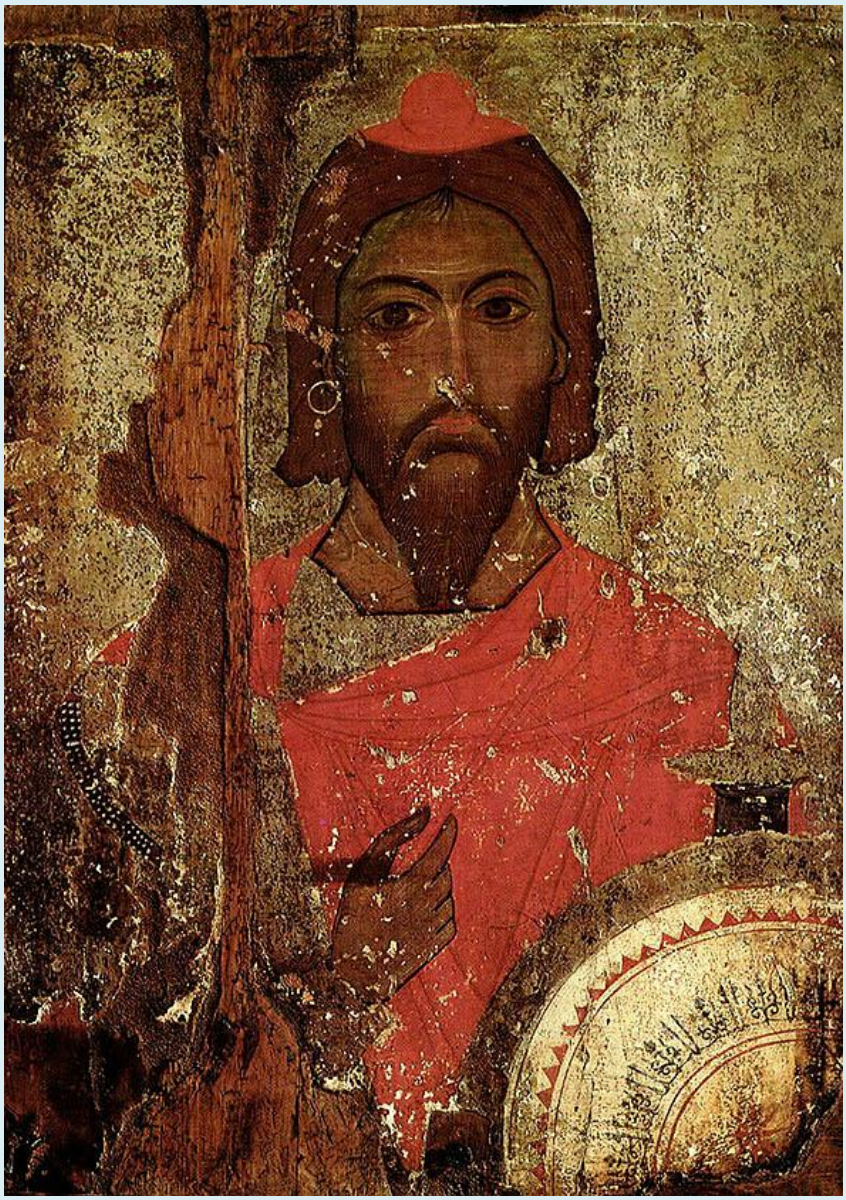

Sfântul Iacov persul, icoană sec. XII, Pafos, Cipru

Slăvitul ostenitor pentru Hristos se trăgea din Beth-Lapat, în apropiere de Soúsa, Persia. Era vlăstarul unei familii nobile şi bogate şi a devenit omul de încredere al împăratului Persiei, Bahram V (420-438), fiul lui Yazdegerd I (399-425), care i-a acordat onoruri şi privilegii la curtea sa. Orbit de bunăvoinţa pe care i-o arăta regele, de linguşiri şi de plăcerile trecătoare ale lumii acesteia, Iacov care primise o educaţie creştină de la părinţii săi, s-a lepădat de Hristos şi a îmbrăţişat religia idolatră a regelui.

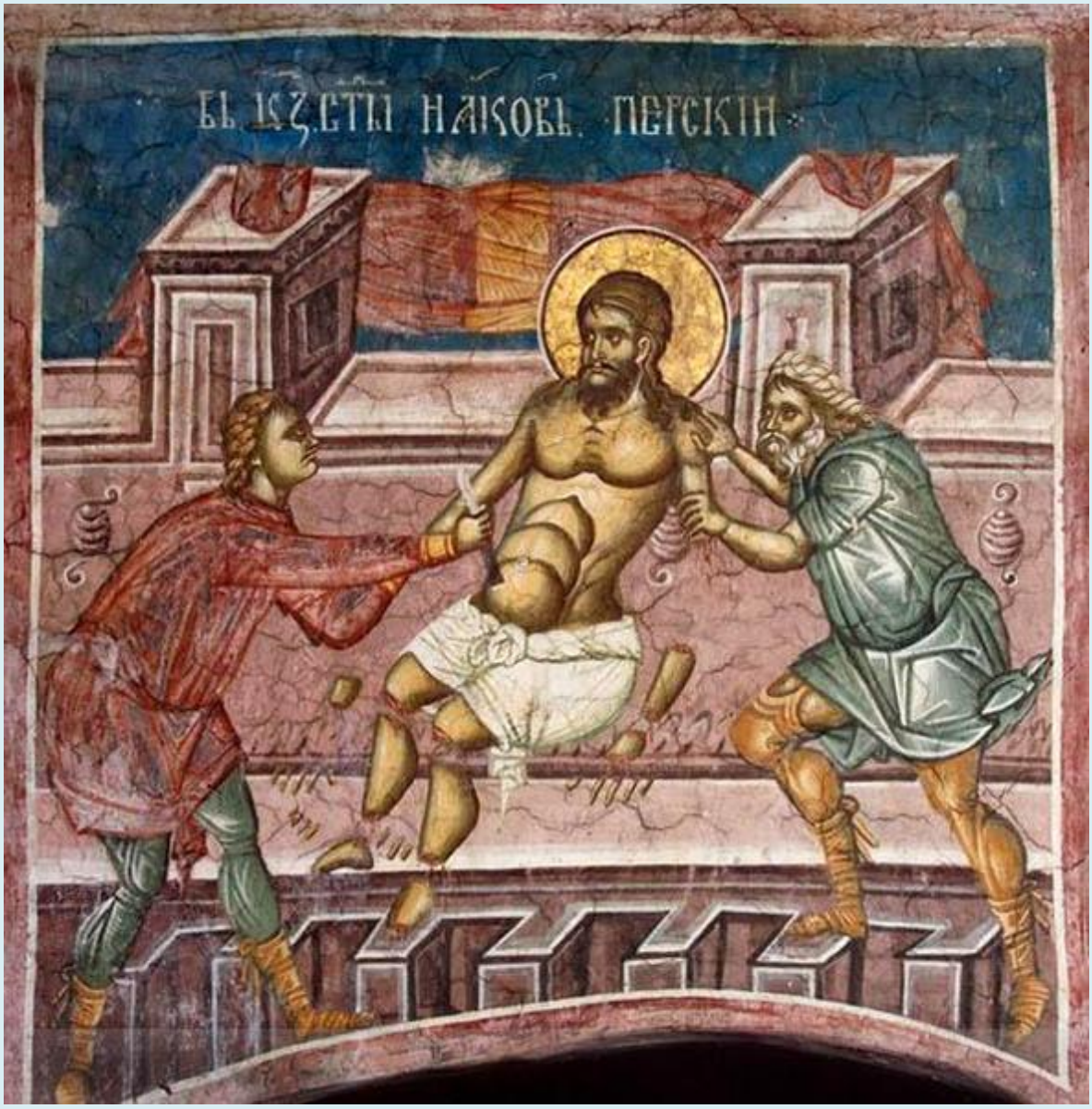

Martiriul Sfântului Iacov, frescă din biserica Mănăstirii Decani, Serbia, 1350

Atunci când mama şi soţia lui au aflat aceasta, i-au trimis o scrisoare prin care-i aduceau la cunoştinţă faptul că de acum încolo nu-i mai lega nimic, de vreme ce preferase slava trecătoare în locul dragostei lui Hristos şi a făgăduinţei bunătăţilor viitoare. Cuvintele acestea l-au zguduit pe Iacov şi trezindu-se ca dint-o beţie, a plâns amar pentru păcatul său, schimbându-şi radical atitudinea faţă de împărat.

Şi-a mărturisit public greşeala, făcând cunoscut pretutindeni faptul că era ucenic al lui Hristos, Cel Care S-a răstignit pentru mântuirea noastră. Nu mai avea decât o dorinţă: să se învrednicească morţii celei dătătoare de viaţă, ca să găsească un loc lângă Dumnezeu.

Martiriul Sfântului Iacov, icoană sec. XVI, Serbia

Văzând toate acestea, împăratul şi-a ieşit din minţi şi punând să fie prins, a poruncit să fie supus la chinuri înfricoşătoare.

Îndrăzneala mărturisitorului de Hristos creştea continuu odată cu chinurile la care era supus şi-l batjocorea pe împărat şi pe călăii săi pentru neputinţa lor. Atunci tiranul a născocit o tortură înfricoşătoare şi a chemat întreg oraşul să privească chinurile lui Iacov. Legându-l au început să-i taie metodic membrele în bucăţi, începând cu mâinile şi picioarele.

Suferind chinuri cumplite, sfântul Îl ruga pe Hristos să-l întărească. O putere dumnezeiască l-a acoperit atunci, făcându-l nepătimitor şi străin de durere.

În cele din urmă i s-a tăiat capul şi nu numai că a luat iertare pentru greşeala sa, dar s-a învrednicit desfătărilor veşnice ce sunt făgăduite atleţilor lui Hristos.

Mâna Sfântului Iacov persul, Mănăstirea Sireţi, Republica Moldova

Sursa: Ieromonah Macarie Simonopetritul, Noul Sinaxar al Bisericii Ortodoxe, Ed. Índiktos (vol. III – Noembrie, p. 293-295)

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mare mucenic Iacov, persul

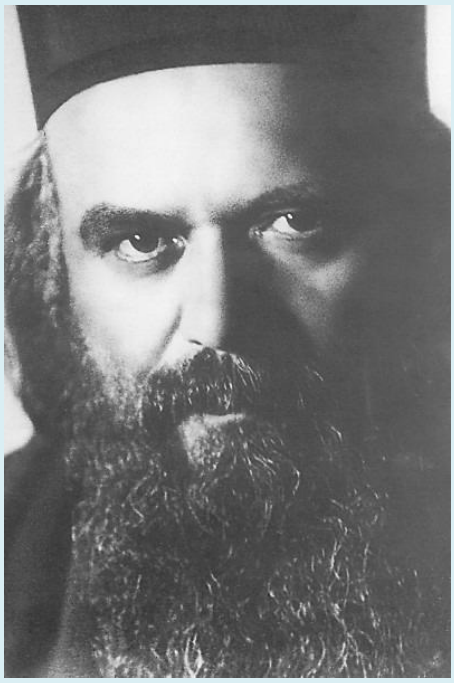

Sfântul Iacov s-a născut în cetatea persană Elapa (sau Vilat) din părinţi creştini, a fost crescut întru Sfânta credinţă creştină şi s-a căsătorit cu o femeie creştină.

Regele persan Yezdegherd 1-a îndrăgit pe Iacov pentru aleasa lui ţinută, educaţia strălucită şi marile lui calităţi diplomatice şi personale şi 1-a făcut curtean al palatului său.

Înşelat de măgulirile regelui, Iacov a uitat de sine şi a început să aducă necurate jertfe idolilor, asemenea regelui, care era păgân.

Aflând de acestea mama lui şi soţia lui, i-au trimis o scrisoare lungă şi îndurerată în care îl plângeau ca pe un apostat, ca pe un om care duhovniceşte este deja mort. Cu toate acestea, încheind scrisoarea, ele îl implorau să se întoarcă la Hristos, cât încă mai are suflare în trup.

Mişcat profund de această scrisoare, Iacov s-a pocăit cu amar, apoi a mers înaintea regelui şi întregii curţi, s-a lepădat de idolatrie şi şi-a mărturisit cu vitejie credinţa creştină întru care a fost născut şi cu dragoste crescut, de care el nu vrea să se mai lepede pentru nimic în lume.

Înfuriat, regele 1-a osândit la moarte prin torturi bestiale. El urma să fie tăiat cu încetul în bucăţele, până când avea să moară lent. Călăii au executat porunca păgânului rege, începând să taie mădularele sfântului, cu încetul: mai întâi degetele de la mâini şi picioare, apoi gambele şi braţele, apoi umerii, iar la urmă capul.

La fiecare mutilare, sfântul mulţumea cu lacrimi Domnului că îi primeşte pocăinţa lui, dăruindu-i astfel de mucenicească moarte. Din rănile lui ieşea bună mireasmă de chiparos. Astfel şi-a spălat acest minunat sfânt păcatul lepădării, înfăţişându-se cu sufletul înaintea Domnului Hristos Dumnezeu, întru Împărăţia Cerurilor.

Sfântul Iacov, persul a luat mucenicia cam pe la anul 400. Capul lui se află la Roma, iar parte a sfintelor lui moaşte sunt în Portugalia, unde este prăznuit în douăzeci şi două de zile ale lunii mai.

Cântare de laudă la Sfântul mare mucenic Iacov, persul

Ziditorul nici un suflet nu pierde,
Care ale lui păcate le plânge cu amar:
Căci inima înfrântă şi smerită o iubeşte Domnul.

Iacov de Domnul Cel Viu s-a lepădat,
Lăudându-l regele, el de sine a uitat.

Maica lui însă i-a trimis scrisoare de certare,
în ea asemenea îi scria şi scumpa lui soţie:
„Au nu ştii că bogăţiile lumii acesteia
Mai trecătoare sunt decât spuma mării?"

Iacov întru sine şi-a venit, şi a plâns cu amar.
Apoi cu vitejie a grăit pe faţă
Ceea ce mai înainte ascunsese:
„Creştin am fost şi voiesc să fiu iar!
Creştin vreau să mor!
Nebunie a rătăcirii sunt idolii voştri,
Ei înşişi lucruri de om neputincios!
Eu de ei mă lepăd!"

Astfel grăit-a Iacov, înaintea regelui stând;
Aste le-a grăit pe faţă,
Şi pe-al lui cuvânt l-a ţinut.

Împăratul i-a smuls toate însemnele cinstirii,
Şi l-a înveşmântat pe Iacov în schingiuiri.
El a fost prefăcut tot într-o rană,
La el s-au repezit ca nişte dihănii, călăii.
Ei trupul mucenicului au sfâşiat în bucăţi,
Fărâmiţat-au trupul viteazului lui Hristos.
Dar el acum cu sufletul se află în Ceruri
Pururea rugându-se Domnului pentru noi.

Cugetare

Tăindu-i călăii Sfântului Iacov degetul mare de la mâna dreaptă, el a zis: „Şi via se taie aşa, ca o viţă tânără să poată ieşi în loc."

Tăindu-se şi al doilea deget, Sfântul a zis: „Primeşte, Doamne şi acest al doilea ram al secerării Tale."

Tăindu-se şi al treilea deget, Sfântul a zis: „Binecuvântez pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, Domnul."

La tăierea celui de al patrulea deget, Sfântul a zis: „O Stăpâne Carele de cei patru evanghelişti eşti închinat şi slăvit, primeşte şi jertfa acestui al patrulea deget!"

Tăindu-se al cincilea deget, Sfântul a zis: „împlinească-se bucuria mea, precum a celor cinci înţelepte fecioare în cămara de nuntă!"

Începându-se tăierea degetului celeilalte mâini, Sfântul a zis: „îţi mulţumesc Ţie, Stăpâne, Carele întru al şaselea ceas întinsu-Ţi-ai prea curatele braţe pe Cruce, îţi mulţumesc că-mi dăruieşti jertfirea acestui al şaselea deget pentru Tine!"

La tăierea celui de al şaptelea deget, Sfântul a zis: „Precum David care de şapte ori pe zi Te-a lăudat pe Tine şi eu smeritul pe Tine Te slăvesc cu jertfirea acestui al şaptelea deget al mâinilor mele."

La tăierea celui de al optulea deget, Sfântul a zis: „întru a opta zi de la Sfânta Naşterea Ta, Doamne, fost-ai Tu însuţi tăiat împrejur!"

La tăierea celui de al nouălea deget, Sfântul a zis: „întru al nouălea ceas, O Doamne Iisuse Hristoase Dumnezeul meu, încredinţat-ai sufletul Tău în mâinile Tatălui! Iar eu pe Tine Te slăvesc cu jertfirea acestui al nouălea deget al meu!"

La tăierea celui de al zecelea deget, Sfântul mare mucenic a zis: „în psaltire cu zece strune cânt eu către Tine, Doamne şi îţi mulţumesc Ţie că de această mucenicie m-ai învrednicit, îţi mulţumesc Ţie că m-ai învrednicit a mi se tăia degetele mâinilor mele, cele în numărul sfânt al celor zece ale Tale Sfinte porunci pe tăbliţe de piatră săpate."

Cât de minunată este credinţa şi dragostea sfinţilor! Cât de nobile sunt sufletele nevoitorilor lui Hristos!

Sfântul Iacov, persul

Originar din Beth Lapat, Beth Huzaye (Huzistan), Iacov a ocupat un loc important la curtea lui Isdegherd I, regele Persiei.

Pentru a nu avea probleme a căzut din credinţa creştinească pe care o împărtăşea împreună cu mama şi soţia sa, închinându-se idolilor împreună cu regele şi supuşii săi.

Imediat ce au aflat despre aceasta, ele i-au trimis lui o scrisoare care a fost îndeajuns ca el să se întoarcă la adevărata credinţă chiar cu mai multă tărie.

Într-o zi a fost surprins în timp ce citea Sfintele Scripturi şi a fost denunţat la rege.

Fiind supus unui interogatoriu lung, el a mărturisit credinţa sa cu multă îndrăzneală.

Supărat de o aşa o încăpăţânare, regele l-a condamnat la o teribilă tortură, care i-a adus numele de Intercisus (tăiat în bucăţi), care presupune tăierea succesivă a tuturor degetelor de la mâini şi de la picioare, apoi labele picioarelor, palmele, braţele şi picioarele. Fiecare tăiere era însoţită de Iacov cu o nouă invocare a lui Dumnezeu prin citarea unui verset din Biblie.

Martiriul s-a terminat cu decapitarea lui Iacov, iar când regele a aflat despre faptul că creştinii intenţionează să ia moaştele sfântului, a dat ordin să fie arse şi dispersate. Însă unii creştini au reuşit să le păstreze şi să le ducă la Ierusalim, unde au ajuns după 40 zile de mers pe jos şi au fost plasate în mănăstirea Ibericilor (la Cetatea sau "Turnul lui David"), înfiinţată de către Petru din Iberia, monofizit. Atunci când acesta, în urma sinodului de la Calcedon, a fost expulzat din Ierusalim, a dus cu el în Egipt şi moaştele Sfântului Iacov.

Prăznuirea Sfântului se face la 27 noiembrie / 10 decembrie.

Locul de naştere - regiunea Khuzestan din Iranul de astăzi:

Mănăstirea Sfântului mare mucenic Iacov persul, Sireţi

Mănăstirea Sfântului mare mucenic Iacov, persul aflată în plin centrul Basarabiei, adică la 16 kilometri de Chişinău, este o ctitorie monahicească contemporană ce se vrea a fi o fidelă continuatoare a tradiţiei creştine autentice.

Mănăstirea se găseşte în satul Şireti, care este situat în raionul Străşeni, sat cu vechi tradiţii ce-şi înfig rădăcinile în negura vremurilor până la Sfântul Voievod Ştefan cel mare, ai cărui oşteni veniţi din munţii Vrancei s-au aşezat pe valea Şiretului pentru a fi mai aproape de hotarul ameninţat şi călcat de hoardele păgâne. Aceasta este pe scurt istoria Şiretului.

La 10 decembrie 1998 cei trei monahi slujitori ai bisericii Sfântului ierarh Nicolae din Şireti, protosinghelul Porfirie, ieromonahul Teodor şi ierodiaconul Natanael au sfinţit locul viitoarei mănăstiri, iar la data de 24 mai 1999 s-a pus temelia bisericii Sfântului Mare Mucenic Iacov Persul, biserica ce s-a sfinţit un an mai târziu, la data de 29 octombrie 2000.

Acestei obşti i se adaugă şi protoiereul Mihail Cazacu care, cu râvna şi evlavia sa, a sfinţit la 15 septembrie 2004 locul bisericii mari cu hramul Buna Vestire şi Sfântul cuvios Ioan Iacob Hozevitul de la Neamţ.

La 22 martie 2005 au început lucrările de construcţie a marii biserici ce s-au finalizat în septembrie 2006 în totalitate cu cheltuiala părintelui Mihail Cazacu. Mănăstirea Şireti deţine un bogat tezaur duhovnicesc nepreţuit şi anume părţi importante din moaştele mai multor sfinţi.

Sfinţii ale căror moaşte se află aici sunt Sfinţii: Nicolae al Mirelor Lichiei, Iacov Persul, Gheoghe purtătorul de biruinţă, Mercurie, Teodor Tiron, Nectarie de Eghina, Porfirie arhiepiscopul Gâzei, Ghelasie de la Râmeţ, Zaheu vameşul, Zoticos, Atalos, Filipos şi Camasis, Epictet şi Astion, cei 14000 prunci ucişi de

Irod, mucenicii din Sinai şi Raith, şi din Hozeva, cei 40 de mucenici din Sevastia, Antipa athonitul, Serafim de la Sarov, Gherman din Alaska, Moise ungarul, Siluan athonitul, Onufrie de la Sihăstria Voronei, Chiriachi, Cucsa de la Odesa, o părticică din lemnul Sfintei Cruci. Aceste Sfinte moaşte sunt expuse spre închinare în biserica Sfântul Iacov Persul.

Un loc aparte între marile sărbători ale mănăstirii îl ocupă ziua de 27 noiembrie, când biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul mare mucenic Iacov persul care este ocrotitorul mănăstirii şi ale cărui moaşte se păstrează aici revărsând daruri de tămăduire sufletească şi trupească.

Sfântul mare mucenic Iacov, persul este cunoscut ca izbăvitor de patimi sufleteşti şi trupeşti.

Al doilea hram este sărbătoarea Bunei Vestiri prăznuită la 25 martie, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu fiind ocrotitoarea monahilor. Al treilea hram este prăznuirea prea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Ioan Iacob Hozevitul, la 5 august.

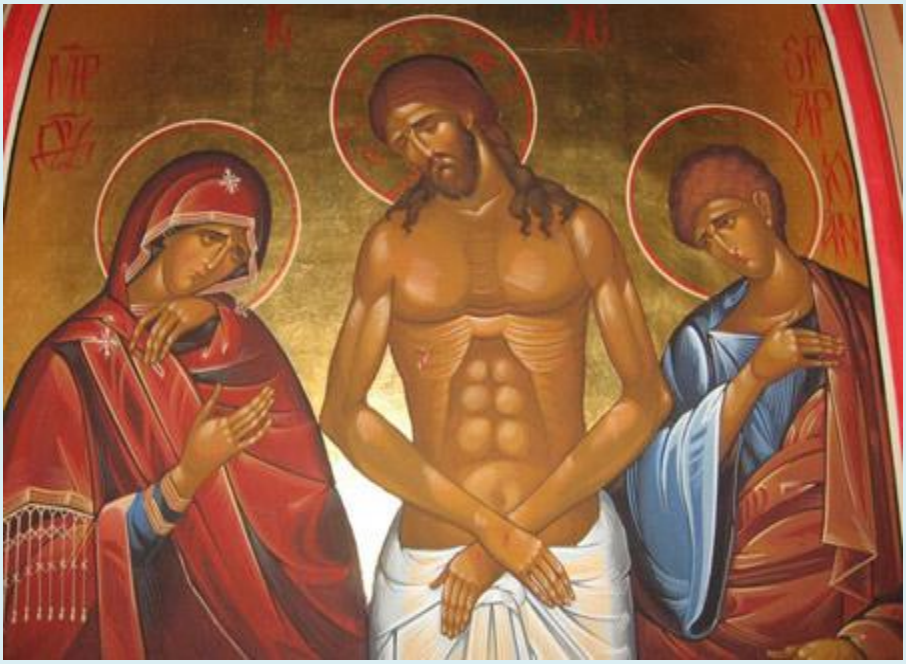

Mănăstirea Sfântului mare mucenic Iacov persul, Sireţi

Mănăstirea Sireţi deţine un bogat tezaur duhovnicesc nepreţuit şi anume părţi importante din moaştele mai multor sfinţi şi anume:

- *Sfântul apostol Zaheu, vameşul 20 aprilie/ 3 mai*
- *Sfântul ierarh Vasile cel mare, arhiepiscopul Cezareei Capodociei 1/ 14 ianuarie*
- *Sfântul ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei 6/ 19 decembrie*
- *Sfântul ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului 7/ 20 decembrie*
- *Sfântul ierarh Porfirie, arhiepiscopul Gazei 26 februarie/ 11 martie*
- *Sfântul ierarh Ghelasie de la Râmeţ 30 iunie/ 13 iulie*
- *Sfântul mare mucenic Iacov, persul 27 noiembrie/ 10 decembrie*
- *Sfântul mare mucenic Gheoghe, purtătorul de biruinţă 23 aprilie/ 6 mai*
- *Sfântul mare mucenic Mercurie 24 noiembrie/ 7 decembrie*
- *Sfântul mare mucenic Teodor Tiron 17 februarie/ 2 martie*
- *Sfântul mare mucenic Artemie 20 octombrie/ 2 noiembrie*
- *Sfinţii mucenici Ghervasie şi Protasie 14/ 27 octombrie*
- *Sfântul mucenic Alexandru din Pidna 14/ 27 martie*
- *Sfinţii mucenici Zoticos, Atalos, Filipos şi Camasis 4/ 17 iunie*
- *Sfântul mucenic Calistrat 27 septembrie/ 10 octombrie*
- *Sfinţii mucenici 14000 prunci ucişi de Irod 29 decembrie/11 ianuarie*
- *Sfinţii cuvioşi mucenici de la Sinai şi Raith 14/ 27 ianuarie*

- *Sfinţii cuvioşi mucenici ucişi de arabi în măn. Sfântul Sava 20 martie/ 2 aprilie*
- *Sfinţii cuvioşi mucenici ucişi de perşi la Hozeva*
- *Sfinţii cuvioşi mucenici Eftimie, Ignatie şi Acachie 1/ 14 mai*
- *Sfinţii 40 de mucenici din Sevastia 9/ 22 martie*
- *Sfântul cuvios Antonie cel mare 17/ 30 ianuarie*
- *Sfântul cuvios Antipa, athonitul 10/ 23 ianuarie*
- *Sfântul cuvios Ioan Iacob Hozevitul 5/ 18 august*
- *Sfântul cuvios Simeon, noul teolog 12/ 25 martie*
- *Sfântul cuvios Stelian, paflagonul 26/ 9 decembrie*
- *Sfântul cuvios Serafim de la Sarov 2/ 15 ianuarie*
- *Sfântul cuvios Moise, ungarul 26 iulie/ 8 august*
- *Sfântul cuvios Siluan, athonitul 24 septembrie/ 7 octombrie*
- *Sfântul cuvios Onufrie de la Sihăstria Voronei 9/ 22 septembrie*
- *Sfântul cuvios Teoctist 3/ 16 septembrie*
- *Sfânta muceniţă Chiriachi 7/ 20 iulie*
- *Sfânta Eufrosinia de la Poloţc 10/ 23 mai*
- *Sfântul cuvios Cucşa de la Odesa*
- *O particică din lemnul Sfintei Cruci*

Aceste Sfinte moaşte sunt expuse spre închinare în biserica Sfântul Iacov, persul.

Hramurile mănăstirii Sireţi

Un loc aparte între marile sărbători ale mănăstirii îl ocupă ziua de 27 noiembrie/10 decembrie, când biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul mare mucenic Iacov,

persul care este ocrotitorul mănăstirii şi ale cărui moaşte se păstrează aici revărsând daruri de tămăduire sufletească şi trupească.

Sfântul mare mucenic Iacov, persul este cunoscut ca izbăvitor de patimi sufleteşti şi trupeşti.

Al doilea hram este sărbătoarea Bunei–Vestiri prăznuită la 25 martie/7 aprilie Preasfânta Născătoare de Dumnezeu fiind ocrotitoarea monahilor.

Al treilea hram este prăznuirea prea cuviosului şi de Dumnezeu purtătorului părintelui nostru Ioan Iacob Hozevitul, la 5/18 august.

Adresa: Mănăstirea Sfântul mare mucenic Iacov Persul loc. Sireţi, raionul Străşeni, Moldova, MD-3731

Mănăstirea Dragomirna judeţul Suceava, România

Mănăstirea Dragomirna, situată la 12 km nord de Suceava, s-a construit în primele trei decenii ale sec. al XVII-lea.

Istoria mănăstirii începe în 1602, în timpul domniei lui Ieremia Movilă, cu construirea bisericii mici din cimitir, ai cărei ocrotitori au fost Anastasie Crimca, Luca şi Simion Stroici şi este continuată în anii imediat următori prin ridicarea bisericii mari, care a fost terminată în jurul anului 1609.

Pisania obişnuită oricărei ctitorii lipseşte la Dragomirna, astfel încât anul şi numele ctitorilor au fost date la iveală în urma studierii documentelor epocii: aceştia sunt logofătul Luca Stroici şi mitropolitul Anastasie Crimca a cărui personalitate a imprimat Dragomirnei un elevat spirit cultural.

Originar din Suceava, fiul negustorului Ioan Crimca şi al Cîrstinei, Anastasie îmbracă încă de tânăr haina monahală în mănăstirea Putna.

Va urca treptele cele mai înalte ale ierahiei bisericeşti: egumen la Galata (1588), episcop de Rădăuţi (1600), episcop de Roman (1606) şi mitropolit al Moldovei (15 iulie 1608). Era în cele mai bune relaţii cu marea familie a Stroicilor, în special cu ilustrul cărturar Luca Stroici. Om de vastă cultură, el însuşi talentat miniaturist,

Anastasie Crimca a pus bazele şcolii de artişti miniaturişti de la Dragomirna, activitate răsfrântă colateral şi asupra altor manifestări artistice: broderie, argintărie. Caracterele Şcolii de la Dragomirna s-au impus pe tot parcursul sec. al XVII-lea, conferind artei moldoveneşti un specific inconfundabil.

În timpul domniei lui Miron Brancovschi, ca urmare a invaziilor din ce în ce mai frecvente ale armatelor turceşti, tătărăşti sau poloneze, acest lăcaş este înzestrat, prin grija voievodului, cu o puternică incintă având aspect de fortăreaţă, terminată la 1627.

La nici o jumătate de secol de la construcţia ei, în 1653, mănăstirea este atacată de către cazacii lui Timuş Hmelniţki, care au prădat mănăstirea, lipsind-o de mare parte din bunurile de valoare cu care a fost înzestrată şi provocând distrugeri construcţiilor.

În secolele următoare se întreprind noi lucrări de refacere a ansablului. După ocuparea Bucovinei de către austrieci, Dragomirna îşi păstrează statutul de mănăstire, ceea ce a salvat ansamblul arhitectonic de la distrugere (aşa cum se întâmplase cu alte mănăstiri ca Pătrăuţi, Voroneţ, Humor, Sfântul Ilie).

Lucrările de restaurare ale mănăstirii încep în 1843 şi continuă, cu întreruperi, în anii 1918 şi 1923. Vaste operaţii de restaurare au avut loc între anii 1961-1972.

Arhitectura

Biserica din cimitir, mică, de proporţii armonioase, are plan dreptunghiular, încheiat la est cu o absidă semicirculară, iar la vest cu un pridvor poligonal deschis.

Ansamblul monumentului ocupă o suprafaţă apropiată de cea a unui trapez dreptunghic de sprijin din piatră (la partea inferioară). În cele patru colţuri se înalţă turnuri înguste de plan pătrat, ridicate de Miron Barnovschi. Intrarea în incintă se face pe sub „turnul porţii” din centrul laturii de sud.

Pe la tura de vest şi nord a zidului de incintă se află chiliile ridicate la 1843-846 şi transformate cu ocazia restaurării generale.

La stânga „turnului porţii”, peste două nivelui de beciuri, se află trapeza în stil gotic (azi muzeu).

În centru incintei se înalţă biserica, capodopera întregului ansamblu. Este de plan dpreptunghiular îngust, cu absidă semicirculară la est şi pridvor poligonal la vest, cu naos lărgit la nord şi sud de abside semicirculare executate în grosimea zidului.

Interiorul este compus din următoarele spaţii: altar, naos, pronaos şi pridvor. Turla ce se înalţă deasupra naosului este zveltă şi prezintă un sistem de boltire nou, compus din arce longitudinale şi transversale, pandativi şi încrucişare de două rânduri de arce care se repetă şi în calota semisferică a turlei.

Elementul nou pe care în găsim la Dragomirna este frânghia împletită, o torsadă discontinuă care decorează înteriorul şi exteriorul bisericii; alte elemente noi care apar sunt: decoraţia cu nervuri a calotelor pronaosului şi broderia de nervuri gotice a bolţii pridvorului.

Ceea ce frapează ochiul vizitatorului este proporţia neobişnuit de mare a construcţiei – tendinţă a arhitecturii din veacul precedent - subliniată aici prin înălţimea impresionantă a bisericii, culminând cu dantelăria în piatră a tâmplei.

În compunerea elementelor de arhitectură ale monumentului găsim, pe lângă formele tradiţionale moldoveneşti, înfluenţe munteneşti (brâul metalic), elemente

de tradiţie gotică şi Renaştere târzie (la ancadramente), precum şi influenţe orientale georgiene (decoraţia sculptată a turlei).

Pictura

Deşi urmează la numai două decenii Suceviţei, a cărei pictură îmbracă zidurile interioare şi exterioare ale bisericii, Dragomirna păstrează fresce doar în altar şi în naos, rămânând încă necunoscut dacă pronaosul şi pridvorul au fost pictate sau pictura s-ar fi pierdut în urma distrugerilor provocate de cazaci şi tătari.

Pictura a fost realizată de patru zugravi: preoţii Crăciun şi Ignat şi meşterii Mătieş şi Gligorie, care au urmat îndeaproape programul iconografic şi stilul picturii de la Suceviţa. Deşi desfăşurate în mari panouri adaptate la dimensiunile construcţiei, scenele reprezentate în altar şi naos sunt lucrate mai aproape de stilul miniaturilor şcolii de la Dragomirna decât de cel al frescelor din sec. al XVI-lea.

Calităţile acestei picturi se descifrează în caracterul dinamic al compoziţiilor, în gama cromatică bazată pe culori vii, contrastante - roşu sângeriu, albastru, verde - puse în valoare prin folosirea abundentă a aurului, prin mobilarea fundalurilor

scenelor cu peisaje dezbarate parţial de caracterul schematic şi hieratic al picturii bizantine şi postbizantine.

O parte din moaştele sale se află depuse într-o raclă de sub un baldachin aflat în pronaosul Bisericii "Pogorârea Sfântului Duh" a Mănăstirii Dragomirna

Pictura murală de la Dragomirna nu mai constituie însă centru atenţiei, aşa cum se întâmplase anterior, aceasta fiind de arhitectură şi sculptură decorativă.

Deşi se ştie că principalii fondatori ai mănăstirii, Luca Stroici şi Anastasie Crimca au fost înmormântaţi în interiorul bisericii, în cazul primului nu s-a identificat mormântul, iar în ceea ce îl priveşte pe al doilea, i se atribuie mormântul fără inscripţie din pronaos.

Obiecte de artă medievală

Iconostasul – peretele despărţitor dintre naos şi altar – reprezintă o piesă de sculptură în stil baroc, realizat în cursul secolului al XVIII-lea.

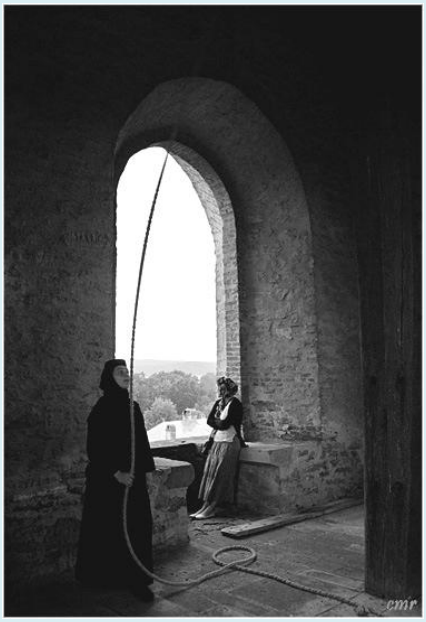

Din bogata zestre de obiecte donate mănăstirii, azi se mai păstrează în muzeul aflat în fosta trapeză, câteva piese de broderie, argintărie, sculptură şi nu în ultimul rând, câteva din manuscrisele cu miniaturi de la Anastasie Crimca. Dintre acestea menţionăm: cruci de lemn sculptate, broderii cu fir de aur, argint şi mătase din secolele XVI, XVII; ferecături de cărţi din argint aurit, dintre ai căror realizatori cunoaştem numele meşterului Grigore Moisiu Zlătarul care a activat la începutul sec. al XVII-lea; cinci manuscrise cu miniaturi aparţinând şcolii de la Dragomirna, iniţiate de Anastasie Crimca, demonstrând cu prisosinţă originalitatea şi talentul miniaturiştilor moldoveni care au creat un nou stil, pe fundalul moştenirii artei miniaturiştilor din timpul lui Ştefan cel mare.

MĂNĂSTIREA DRAGOMIRNA
ARHIEPISCOPIA SUCEVEI ȘI RĂDĂUȚILOR
Așezare: Sat Dragomirna, comuna Mitocul Dragomirnei, județul Suceava
Denumire: Mănăstirea Dragomirna
Protecție: Lista Monumentelor Istorice 2004, cod SV-A-A-05577
Datare: Secolul al XVII-lea
Descriere monument:
În anul 1602, Anastasie Crimca, viitorul mitropolit al Moldovei, a ctitorit pe proprietatea sa de la Dragomirești o mică biserică de plan dreptunghiular, prevăzută cu un pridvor deschis, cu o bogată decorație exterioară realizată din cărămizi smălțuite. Acest locaș a fost dedicat sfinților Ilie, Enoh și Ioan Teologul, edificiu cunoscut sub denumirea de „biserica schitului". Biserica Mănăstirii Dragomirna a fost ctitorită așadar de Mitropolitul Anastasie Crimca, cu ajutorul marelui logofăt Luca / Lupu Stroici și a fost sfințită în anul 1609.
Biserica Mănăstirii Dragomirna, cu hramul „Pogorârea Sfântului Duh", impresionează prin silueta sa alungită, de plan mixt, cu absidele laterale proiectate în grosimea zidurilor naosului, cu o turlă înaltă și zveltă. Ea fost prevăzută cu un amplu pridvor poligonal, după cum poligonală este și absida altarului. Fațadele bisericii, divizate de un triplu tor răsucit, sunt bogat împodobite la partea superioară cu ocnițe și firide, iar turla este în întregime acoperită cu motive ornamentale vegetale și geometrice, de sorginte caucaziană. La interior, arcurile, nervurile și cheile de boltă sunt decorate cu brâu în torsadă și mici scuturi heraldice pline, în timp ce altarul și naosul păstrează picturi în frescă executate de zugravii Crăciun, Mătieș, Ignat și Gligorie.
Iconostasul, o valoroasă lucrare artistică, realizat inițial pentru Mănăstirea Solca, datează din secolul al XVIII-lea.
Puternica incintă fortificată a mănăstirii, cu ziduri prevăzute cu drum de strajă, goluri de tragere și turnuri de colț masive a fost construită de Domnul Moldovei, Miron Barnovschi (1626-1629), în anul 1627. Între elementele care compun complexul monahal există și o impozantă sală gotică care adăpostește un muzeu de artă medievală, în care se găsesc manuscrisele împodobite cu miniaturi ale Mitropolitului Anastasie Crimca.

SF. MARE MUCENIC
IACOB PERSUL
(27 NOIEMBRIE 421)

Mănăstirea Sărăcineşti, judeţul Vâlcea

Sfânta Liturghie în cinstea Sfântul mare mucenic Iacob Persul la Mănăstirea Sărăcineşti

În fiecare an la data de 27 noiembrie Biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul mare mucenic Iacob, persul. Cu acest prilej, la Mănăstirea Sărăcineşti din judeţul Vâlcea, unde se află la loc de cinste, într-o raclă, o părticică din sfintele sale moaşte, a fost oficiată Sfânta Liturghie în cinstea sfântului de către un sobor de preoţi.

La această prăznuire de la Mănăstiria Sărăcineşti au participat credincioşi din municipiul Râmnicu Vâlcea, precum şi pelerini din ţară.

Mănăstirea Sărăcineşti - scurt istoric

La confluenţa râului Olăneşti cu râul Cheia, în mijlocul satului Valea Cheii care până în anul 1964 s-a numit Sărăcineşti, aşa cum glăsuieşte pisania, de aproape 300 de ani stă în bătaia vânturilor şi vijeliilor Biserica Mănăstiri Sărăcineşti.

Construcţia ansamblului monahal începe în anul 1688 într-o epocă de plină dezvoltare a artei bisericeşti bizantine pe pământul nostru. În anul 1693 moare ctitorul principal Episcopul Ştefan şi este înmormântat în tinda bisericii pe care o

lasă nepictată. 30 de ani mai târziu, în anul 1718, episcopul Damaschin împreună cu arhimandritul Ioan de la Mănăstirea Hurezi şi iermonahii Paisie şi Dosoftei, aduce la Sărăcineşti pe pictorii Teodosie, Gheorghe şi Preda, care au zugrăvit paraclisul de la Hurezi şi alte aşezăminte brâncoveneşti, şi realizează pictura bisericii aşa cum se vede şi astăzi.

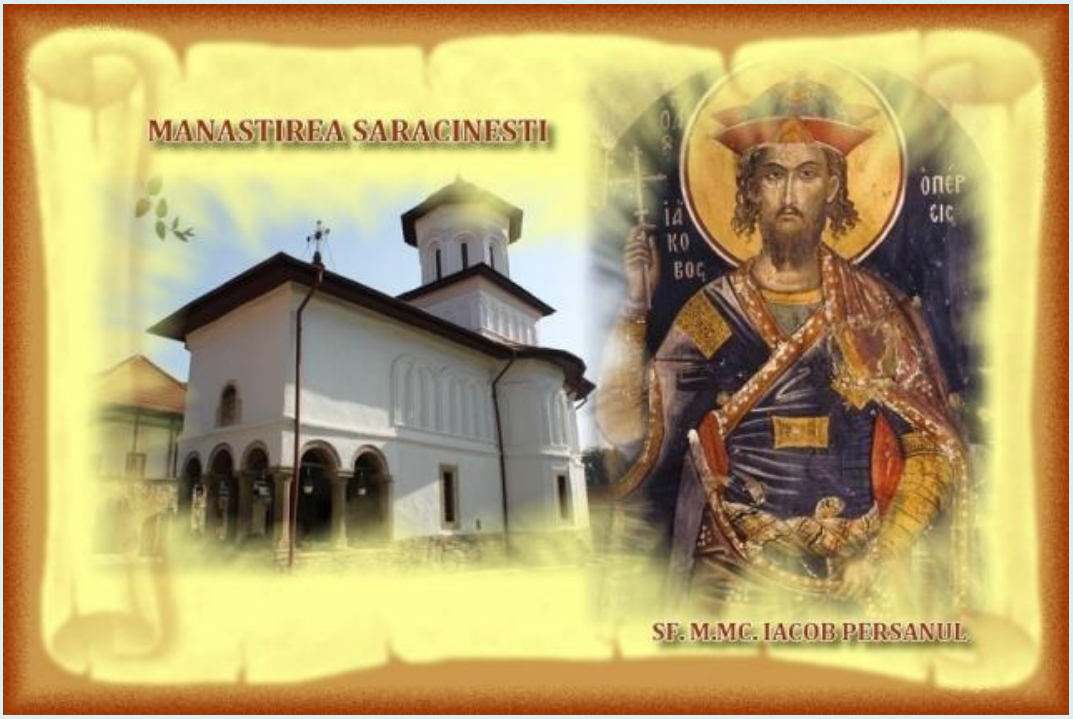

Din clădirile şi inventarul anilor 1688 şi 1693 mai există: Biserica în forma ei originală, clopotniţa pe zidul căreia se poate vedea inscripţia „Sava 7200 = 1692”, clădirea dinspre miazănoapte de biserică, a cărei origine medievală o dovedesc zidurile şi construcţia beciului, ce a servit de stăreţie şi chilii, clopotul cel mic, turnat pentru prima dată în anul 1612 şi returnat în anul 1930 de protosinghelul Ieronim şi o cruce de mână din lemn ferecată cu inscripţia „†Ştefan episcop 7200 = 1692”.

Aşezământul a fost mănăstire de călugăriţe până în jurul anului 1860, când devine mănăstire de călugări până în 1873. Din 1873 până în 1913 biserica este trecută ca filială a parohiei Cheia, iar casele au adăpostit şcoala primară la care veneau elevi din satele vecine Păuşeşti, Olăneşti şi Cheia.

Din anul 1913 până în 1960 a fost din nou mănăstire de călugăriţe, când a fost desfiinţată în mod abuziv de regimul comunist. Din anul 1960 până în anul 2007

mănăstirea a fost tranformată în cămin pentru bătrâni, iar sfântul locaş în biserică parohială.

Din anul 2007, lainiţiativa Înaltpreasfinţitului Părinte Gherasim, arhiepiscopul Râmnicului, a fost reînfiinţată Mănăstirea Sărăcineşti cu o obşte de cinci monahii aduse de la Mănăstirea Bistriţa olteană, conduse de stareţa Anastasia Honcioiu.

În prezent se efectuează lucrări de restaurare şi consolidare a întregului ansamblu monahal, prin purtarea de grijă şi cu sprijinul material şi spiritual al Mănăstirii Cozia, prin părintele arhimandrit Vartolomeu Androni, Exarhul mănăstirilor din Eparhia Râmnicului, precum şi al Mănăstirii Bistriţa olteană.

Biserica Ortodoxă îl prăznuieşte astăzi pe Sfântul mare mucenic Iacob, persul

În fiecare an la data de 27 noiembrie Biserica ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul mare mucenic Iacob, persul. O părticică din moaştele sale se află aşezate la loc de cinste într-o raclă în pronaosul Bisericii "Adormirea Maicii Domnului" a Mănăstirii Sărăcineşti din judeţul Vâlcea.

Sfântul mare mucenic Iacob, persul († 421) este un sfânt persan. Supranumele său, Intercisus, derivă din cuvântul latin - "tăiat în bucăţi", care se referă la modul în care a fost martirizat: el fiind tăiat pe rând în 28 de bucăţi. I s-au tăiat mai întâi mâinile şi picioarele, dar a supravieţuit şi a fost în cele din urmă decapitat.

Provenea dintr-o familie creştină el însuşi fiind creştin. După tradiţie, a fost ofiţer în armata persană şi a ocupat funcţii înalte în administraţia persană, fiind curtean al regelui Yazdegerd I (399-421). După ce regele a început să-i persecute pe creştini, Iacob a fost ispitit să ia parte la ritualurile mazdeene, devenind astfel apostat.

Sub influenţa familiei sale creştine, el s-a pocăit de apostazia sa şi a mers în faţa regelui Bahram al V-lea (421-438), succesorul lui Yazdegerd, pentru a-şi mărturisi credinţa creştină. A fost torturat şi ucis. Persecuţiile la adresa creştinilor (printre care şi moartea martirică a lui Iacob, persul) a reprezentat cauza începerii Războiului romano-sasanid (421-422).

Racla cu Sfinte moaşte de la Mănăstirea Iviron, Sfântul Muntele Athos între care sunt şi moaştele Sfântului mare mucenic Iacob, persul

Sfinte moaşte ale Sfântului Haralambie, ale Sfântului Nistor, ale Cuviosului Ilarion, ale Sfintelor muceniţe Minodora, Nimfodora şi Mitrodora, ale Sfântului apostol Andrei, ale Sfântului Gheorghe, sângele Sfinţilor doctori fără de arginţi Cosma şi Damian, al Sfintei cuvioase muceniţe Anisia, al Sfântului apostol Filip, al Sfântului mare mucenic Procopie, al Sfântului mare mucenic Mamant, al Sfântului nou mucenic Pahomie Aghiopavlitul, al Sfântului nou mucenic Teodor din Halicarnas, al Sfântului Ioan postitorul, patriarhul Constantinopolului, al Sfântului cuvios mucenic Cosma, Protosul Sfântului Munte, al Sfintei mare muceniţe Varvara, al Sfântului Chiriac anahoretul, al Sfântului mare mucenic Eustatie, al Sfântului mucenic Modest, al Sfântului mare mucenic Iacob persul, al Sfinţilor 20. 000 de mucenici, al Sfântului Macarie Egipteanul, al Sfântului Mina Calicheladu, al Sfântului Ierotei, episcopul Atenei, al Sfântului Dionisie Aeropagitul.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Iviron

Mănăstirea Iviron adăposteşte unul din cele mai valoroase tezaure din Sfântul Munte, constând în părţi din sfintele moaşte a peste 150 de sfinţi.

În Paraclisul Sfinţilor Arhangheli din katholikonul mănăstirii se păstrează o bucată din lemnul Sfintei Cruci, precum şi părţi din hlamida, buretele şi trestia de la răstignirea Mântuitorului.

Tot aici se află moaşte ale Sfinţilor:

- *Teodor Stratilat,*
- *Vasilevs - episcopul Amasiei,*
- *Mihail - episcopul Sinadelor,*
- *Panteleimon,*
- *Fotini samarineanca,*
- *Eupraxia,*
- *Parascheva,*
- *Cosma şi Damian,*
- *Gheorghe,*

- *Iacov persul,*
- *Nestor,*
- *Evstatie,*
- *capetele Sfinţilor Fotie mucenicul, Ierotei iviritul, Nichita,*
- *părţi din capetele Sfinţilor Grigorie de Nyssa şi Elefterie,*
- *precum şi mir de la Sfântul mare mucenic Dimitrie.*

Schevofilachionul mănăstirii, aflat deasupra pridvorului, adăposteşte veşminte brodate, vase bisericeşti, veşmântul arhieresc al patriarhului Dionisie al IV-lea, mantia patriarhului Grigorie al V-lea, o minunată dveră care are brodată pe ea Adormirea Maicii Domnului, sacosul împărătesc al lui Ioan Ţimiski.

De asemenea, aici se păstrează un rând de Sfinte Vase de aur din 1587-1588, cu 12 scene gravate, reprezentând cele 12 Praznice împărăteşti, precum şi o îmbrăcăminte de Evanghelie (1578-1605) tot din aur şi cu cele 12 Praznice gravate pe ea, darul Katolicosului (patriarhului) Eftimie al Abhaziei.

Obiectul de mare valoare al mănăstirii este lămâiul de 1,5 m înălţime, cu 7 sfeşnice şi cu 30 de lămâi de argint. Inscripţia în greceşte şi ruseşte menţionează că a fost donat mănăstirii de locuitorii Moscovei în anul 1818.

Printre obiectele de cult donate de domnitorii români acestei mănăstiri se află un orar, brodat cu fir de aur, argint şi mătase, într-un atelier din Ţara Românească, datat 30 aprilie 1533, reprezentând o donaţie a diaconului Radivoi şi a soţiei sale, Anca.

Un alt obiect de mare valoare este o poală de icoană brodată, cu faţă dublă, reprezentând Buna Vestire şi Învierea, dăruită de Radu Paisie şi fiul său, Vlad, la anul 1545.

Pr. Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii Vatoped

Mănăstirea Vatoped adăpostește un bogat tezaur de odoare, sfinte moaște și icoane făcătoare de minuni.

Procesiunea din Duminica Ortodoxiei de la mănăstirea Vatoped (Foto: asceticexperience.com)

În katholikonul mănăstirii Vatoped se păstrează o bucată din Lemnul cinstitei Cruci și o bucată din trestia de la răstignirea Mântuitorului.

Se păstrează, de asemenea,
cinstitele capuri ale Sfinților:

- *Grigorie teologul,*
- *Ioan Gură de Aur,*
- *Iacob persul și*
- *Mercurie.*

Părți din cinstitele capuri ale Sfinților:

- *Serghie,*

- *Fior,*
- *Pelaghia,*
- *Teodosia,*
- *Areta,*
- *Teodor Stratilat,*
- *Damian și*
- *Sfântul apostol Andrei.*

Se află aici și părticele din moaștele Sfinților:

- *Ioan Botezătorul (un deget),*
- *Ștefan întâiul mucenic,*
- *Ecaterina,*
- *Parascheva,*
- *Marina,*
- *Artemie,*
- *Grigorie decapolitul (o mână dăruită de Maria Doamna, doamna lui Şerban Cantacuzino),*
- *Procopie și*
- *Trifon.*

În Sfântul Altar se păstrează odorul cel mai de preț al mănăstirii: Sfântul brâu al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Aici se află și racla cu moaștele cuviosului Iosif isihastul, moștenire de la părintele Iosif Vatopedinul.

Pe Sfânta Masă se află Crucea marelui Constantin, iar în dreapta se află, îmbrăcată în argint, lumânarea care a fost găsită arzând în fântână, înaintea icoanei Maicii Domnului „Ctitorița”.

În mănăstire se păstrează capurile patriarhilor Constantinopolului Maxim și Ciprian, precum și cel al patriarhului Antiohiei, Gherasim.

La Vatoped se mai păstrează moaștele întregi ale cuviosului Evdochim, făcătorul de minuni, cel de curând arătat.

În Mănăstirea Vatoped sunt păstrate cele mai multe icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului din Sfântul Munte, cunoscute sub diferite denumiri.

Icoanele făcătoare de minuni ale Maicii Domnului care se păstrează la Mănăstirea Vatoped, șapte la număr, sunt:

- *„Vimatarissa”, adică „Altariţa”,*
- *„Paramythía”, adică „Mângâietoarea”,*
- *„Pantanassa”, adică „Vindecătoarea de cancer”,*
- *„Elaiovrytissa”, adică „Izvorâtoarea de untdelemn”,*
- *„Antifonitria”, adică „Împotriva glăsuitoarea”,*
- *„Esfagmeni”, adică „Cea Înjunghiată” şi*
- *„Pyrovolitheisa”, adică „Cea Împuşcată”, aceasta din urmă aflată deasupra porţii de intrare în mănăstire.*

În Sfântul Altar se mai păstrează „Păpușile Teodorei”. Este vorba despre două icoane mici, una cu Iisus Hristos binecuvântând, iar cealaltă cu Maica Domnului. Ele au aparținut Teodorei, soția împăratului iconoclast Teofil.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea „Sfântul Iacob persul” din Sireţi, Basarabia

În inima Basarabiei, la 16 kilometri de Chişinău, stă de veghe Mănăstirea Sfântului mare mucenic Iacob persul.

Mănăstirea Sfântul Iacob persul - Biserica nouă

Mănăstirea Sfântul Iacob persul - Biserica nouă

Racla cu moaştele Sfântului Iacob persul de la Mănăstirea Sireţi-Basarabia

Satul Sireţi, în care se găseşte mănăstirea este situat în raionul Străşeni, sat cu vechi tradiţii ce au rădăcini până în vremea Sfântului voievod Ştefan cel mare, ai cărui oşteni au venit aici din munţii Vrancei, de pe valea Siretului, pentru a fi mai aproape de hotarul ameninţat şi călcat de hoardele păgâne.

La 10 decembrie 1998, cei trei monahi slujitori ai bisericii Sfântului ierarh Nicolae din Sireţi, protosinghelul Porfirie, ieromonahul Teodor şi ierodiaconul Natanael au sfinţit locul viitoarei mănăstiri, iar la 24 mai 1999 s-a pus temelia bisericii Sfântul mare mucenic Iacob persul - biserică ce s-a sfinţit un an mai târziu, la 29 octombrie 2000.

Acestei obşti i s-a alăturat cu râvna şi evlavia sa protoiereul Mihail Cazacu, care a sfinţit la 15 septembrie 2004 locul bisericii mari cu hramul Buna Vestire şi Sfântul cuvios Ioan Iacob Hozevitul de la Neamţ.

La 22 martie 2005 au început lucrările de construcţie a bisericii mari, ce s-au finalizat în septembrie 2006, în totalitate cu cheltuiala părintelui Mihail Cazacu.

Mănăstirea Sireţi deţine un bogat tezaur duhovnicesc nepreţuit - şi anume părţi importante din moaştele mai multor sfinţi. Aceste sfinte moaşte sunt puse spre închinare în biserica Sfântului Iacob persul.

Un loc aparte între marile sărbători ale mănăstirii îl ocupă ziua de 27 noiembrie, când Biserica Ortodoxă îl prăznuieşte pe Sfântul mare mucenic Iacob persul, care este ocrotitorul mănăstirii şi ale cărui moaşte se păstrează aici revărsând daruri de tămăduire sufletească şi trupească.

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Dragomirna

Dragomirna („locul iubit”) este rodul dragostei de Dumnezeu a unui domn martir, Miron Barnovschi, a unui mitropolit învăţat, Anastasie Crimca, şi a unui boier smerit, Luca Stroici.

Ocolită pe nedrept uneori, din cauza rutei depărtate față de traseele consacrate ale nordului Moldovei, Mănăstirea Dragomirna, din județul Suceava, rămâne unul dintre puținele monumente ce s-au conservat aproape neschimbate de la întemeiere și până azi (Foto: Florentina Mardari)

La nord de Suceava, după Mitocul Dragomirnei, se iveşte deodată, dintr-un pâlc de copaci, Mănăstirea Dragomirna. Aşezată pe o colină domoală, lăcaşul este unul dintre cele mai frumoase monumente de artă religioasă ale României, o bijuterie a arhitecturii şi picturii moldoveneşti.

Începuturile

Istoria Mănăstirii Dragomirna începe cu anul 1602, când a fost pusă piatra de temelie bisericuţei Schitului. Ctitorii acestei bisericuţe, mitropolitul Anastasie

Crimca, Luca şi Simeon Stroici, vor colabora şi la ridicarea bisericii mari cu hramul Pogorârea Sfântului Duh, finalizată la 1609, după cum atestă documentele vremii.

De peste trei veacuri, ctitoria Mitropolitului Atanasie Crimca şi a domnitorului martir Miron Barnovschi de lângă Suceava - Mănăstirea Dragomirna - are drept odor de mare preţ o parte din moaştele Sfântului Iacob Persul (Foto: pr. Silviu Cluci)

Cele două biserici erau adevărate opere de artă şi puteau fi oricând atacate şi jefuite, de aceea domnul Miron Barnovschi construieşte o fortăreaţă în jurul mănăstirii, finalizată la 1627. Cetatea era un sistem defensiv bine organizat.

Mănăstirea putea adăposti oameni, tezaur, visterie şi putea oferi spaţiu sigur pentru organizarea sfaturilor de taină şi a sfintelor slujbe. Conduita şi trăirea călugărilor de aici era una exemplară încât Domnul Miron Movilă a poruncit ca modul de viaţă de la Dragomirna să se introducă pretutindeni.

Vremuri de încercare

A doua parte a secolului al XVII-lea aduce peste Dragomirna o lovitură foarte grea: în august 1653, mănăstirea este arsă de cazacii lui Timuş Hmielniţki, ginerele lui Vasile Lupu, care venise să-l susţină pe socrul său în conflictul cu logofătul Gheorghe, viitorul domn al Moldovei. Acest asediu a lipsit Dragomirna de majoritatea bunurilor dăruite de ctitorii ei şi chiar zidurile au fost afectate. Cele mai scumpe odoare au fost prădate, cărţile şi hrisoavele arse.

O altă năvălire, de data aceasta a tătarilor, a dus la părăsirea mănăstirii de către călugări. Pârjolirea hoardelor tătăreşti din 1758 au stricat lăcaşul de cult cu totul.

Trei ani mai târziu, între 1761-1762, prin osteneala vistiernicului Filip Catargiu, mănăstirea a fost refăcută, încât călugării s-au putut întoarce ca să pună din nou rânduială. Vieţuitorii mănăstirii au beneficiat de scutiri de dări pentru a putea folosi resursele în dotarea mănăstirii cu tot ceea ce era necesar Sfântului Altar şi vieţii de obşte.

Obştea cuviosului Paisie Velicicovschi

În 1763, Sfântul Paisie Velicicovschi primeşte permisie de a se aşeza la Dragomirna împreună cu obştea sa. Opoziţia locală este îndepărtată, vechii vieţuitori părăsesc mănăstirea, ale cărei proprietăţi intră sub influenţa noilor veniţi de la Muntele Athos.

Stareţul Paisie s-a îngrijit mai mult de viaţa duhovnicească a fiilor săi, punând accent pe îmbogăţirea fondului de manuscrise şi pe tipărituri. Cuviosul Paisie poruncea fraţilor să săvârşească ascultarea rânduită cu mare dragoste, în permanentă tăcere şi cu rugăciunea tainică în inimă. Adeseori ieşea şi stareţul cu fraţii la lucru, dându-le tuturor pildă în toate.

În timpul dominaţiei austriece

Intrarea Moldovei de nord-vest sub stăpânire austriacă a provocat o situaţie gravă pentru viaţa Bisericii Ortodoxe. Dragomirna a fost găsită într-o stare jalnică, puţinele ei proprietăţi au intrat în Fondul Religionar Greco-Oriental al Bucovinei. Obştea Sfântului Paisie a plecat la Secu şi apoi la Neamţ, lăsând Dragomirna fără vieţuitori.

Mănăstirea a fost trecută pe lista lăcaşurilor ce trebuiau închise, dar cu voia Domnului a rămas deschisă, în anumite condiţii. Chiar dacă nu mai avea proprietăţi şi odoare, chiar dacă numărul de vieţuitori îi fusese limitat la 25, chiar dacă regi-

mul străin încerca să pătrundă în intimitatea cultului, s-a putut săvârşi Sfânta Liturghie, s-au putut face cele 7 laude, iar poporul necăjit a avut unde să meargă să-şi verse amarul şi să găsească arme de luptă pentru Viaţă.

Refacerea mănăstirii în secolul XIX

La 20 august 1842, prin hotărâre împărătească dată la Schonbrun, din fondul religionar au fost alocate sume pentru construirea unui nou edificiu cu etaj în unghiul nord-vestic după ce vor fi dărâmate chiliile vechi. Ridicarea acestei zidării s-a finalizat spre anul 1845 când a fost dată conventului spre locuire.

Oficialităţile au dat atât acordul, cât şi fondurile pentru refacerea clădirilor cu grad ridicat de deteriorare. În 1843, s-a restaurat turnul clopotniţei, fiind acoperit cu tablă de metal şi prevăzut cu paratrăsnet. În anul 1846, s-a restaurat vechea egumenie, s-a adaptat paraclisul „Sfântul Nicolae" pentru a fi folosit iarna şi s-a reparat zidul împrejmuitor cu cele patru turnuri, iar cele două fântâni din curte cu fus şi roată s-au prefăcut în fântâni cu pompă, iar în anul 1854 turla bisericii mari a fost acoperită cu tablă vopsită în roşu. Sumele alocate au vizat atât monumentul cât şi clădirile anexe, gospodăria mănăstirii a fost refăcută în anul 1858.

Perioada neagră a Decretului 410 din anul 1959

Marea Unire de la 1918 a adus Mănăstirea Dragomirna în graniţele României şi a făcut posibilă revenirea ei ca important centru religios-cultural. Însă, finalizarea celui de al doilea război mondial a dus la instaurarea regimului comunist, iar mănăstirea Dragomirna a stârnit interesul oficialităţilor politice prin bunurile mobile şi imobile, prin şcoala monahală existentă aici şi prin profilului turistic.

De la apariţia sa, până la Decretul 410 dat de comunişti, Dragomirna a fost mănăstire de călugări. Fără o pregătire anterioară, călugării au fost nevoiţi să părăsească lăcaşul, unde au fost aduse începând cu anul 1960 maici izgonite din alte mănăstiri de aceeaşi lege.

Obştea de maici

După ce devine mănăstire de maici şi lucrurile se aşează, Dragomirna intră în anii '60 intr-un vast proces de restaurare, sub conducerea arhitectei Ioana Grigorescu. Corpul de chilii din unghiul nord-vestic a fost legat de drumul de strajă, s-au refăcut interioarele şi a fost ridicat un nou paraclis cu hramul Naşterii Maicii

Domnului. Lucrările s-au finalizat prin protejarea monumentului şi prin îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă pentru obşte.

Între anii 1965-1992 au fost închinoviate tinere; tabelul din 1977 menţionează 11 vieţuitoare, ajungând în anul 1992 a fi 52 de vieţuitoare. Astfel s-au pus bazele unei obşti rugătoare şi lucrătoare. Lucrările de restaurare se finalizează şi urmările Decretului nu mai au aceeaşi intensitate.

Mănăstirea astăzi

Ultimii ani au adus peste Mănăstirea Dragomirna noi restaurări: curăţarea pietrei turlei Bisericii mari; reparaţia contraforţilor, restaurarea picturii; schimbarea acoperişului cetăţii, noi instalaţii electrice şi termice, tâmplărie şi alte lucrări ce vizează bunul mers al mănăstirii.

Sub îndrumarea maicii stareţe Macrina Săuciniţanu, cele 70 de vieţuitoarele mănăstirii încearcă să-şi facă ascultarea cu rugăciune, să fie prezente la biserică, să aibă dragoste în tot ceea ce fac și să fie demne urmaşe ale sfinţilor şi drepţilor ctitori ai Dragomirnei. O parte dintre ele lucrează în atelierul de pictură, în care se încearcă reproducerea miniaturilor vechi, iar o altă parte în atelierul de veşminte preoțești.

Date de contact:

Adresă: Mănăstirea Dragomirna, comuna Mitocu Dragomirnei, judeţul Suceava, cod 727365
Telefon: (+4) 0230 533 839

(Foto) Mănăstirea Dragomirna - ctitoria domnitorului martir Miron Barnovschi
https://doxologia.ro/fotografii-artistice/manastirea-dragomirna-galerie-foto

(Foto) Mănăstirea Dragomirna - ctitoria domnitorului martir Miron Barnovschi

© doxologia.ro

© doxologia.ro

NO
SMOKING
© doxologia.ro

© doxologia.ro

NO
SMOKING
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

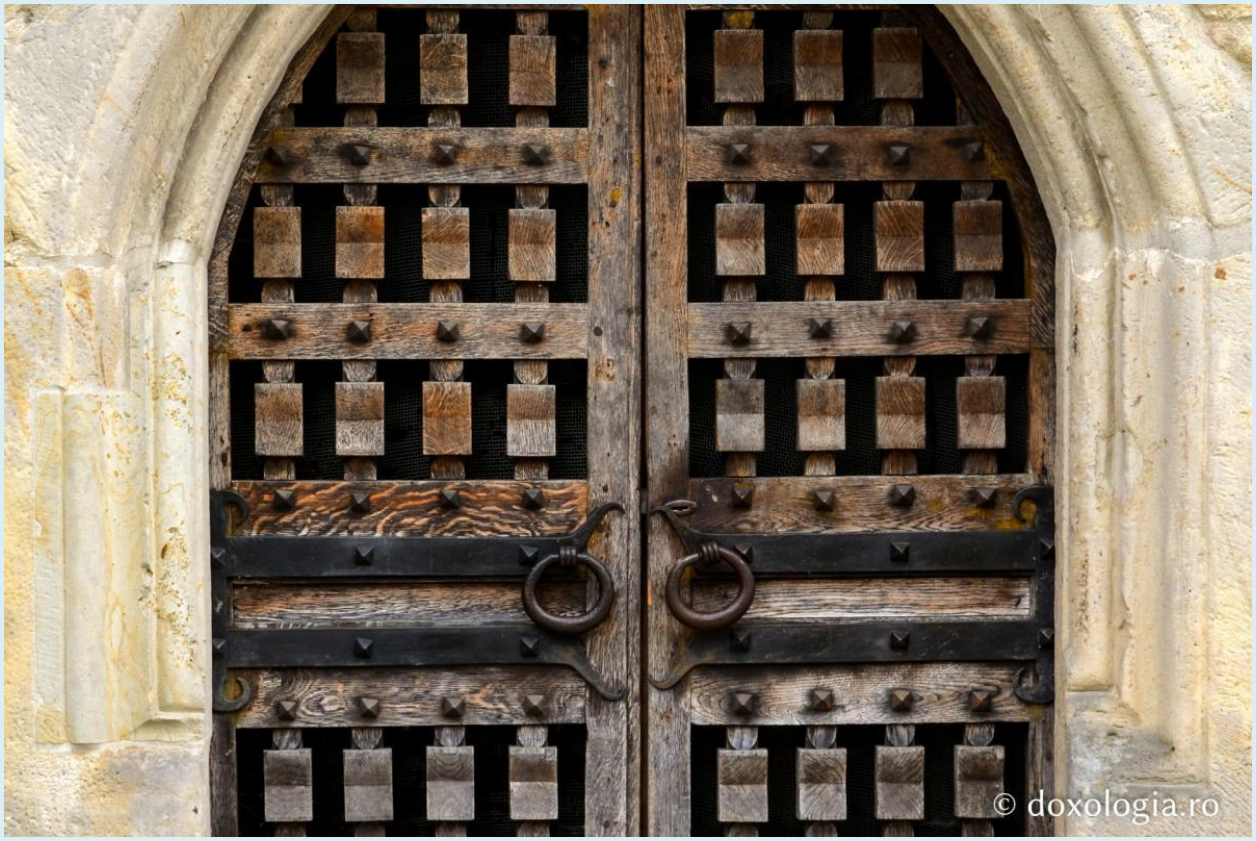
© doxologia.ro

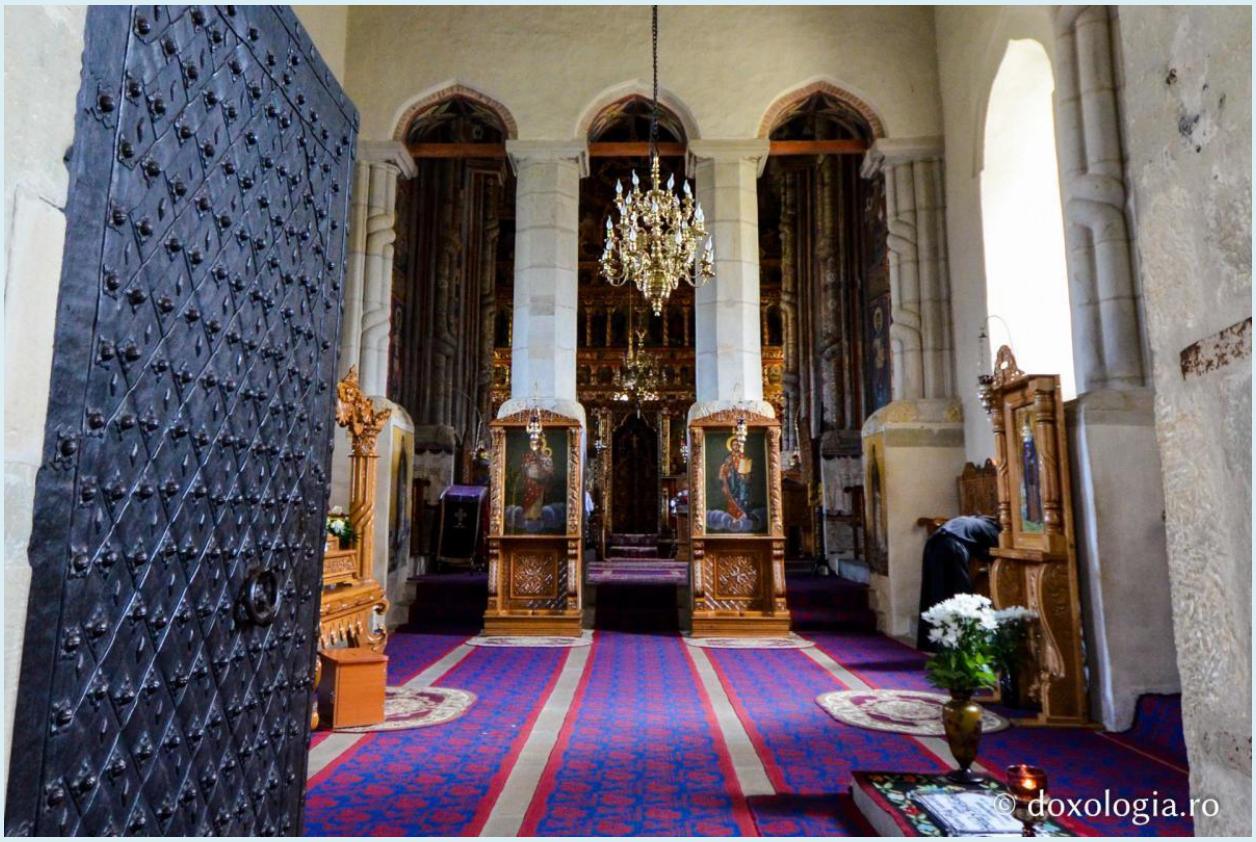
© doxologia.ro

după tradiție
aici se află mormântul
mitropolitului
Anastasie Crimca
ctitorul
Mănăstirii Dragomirna
© doxologia.ro

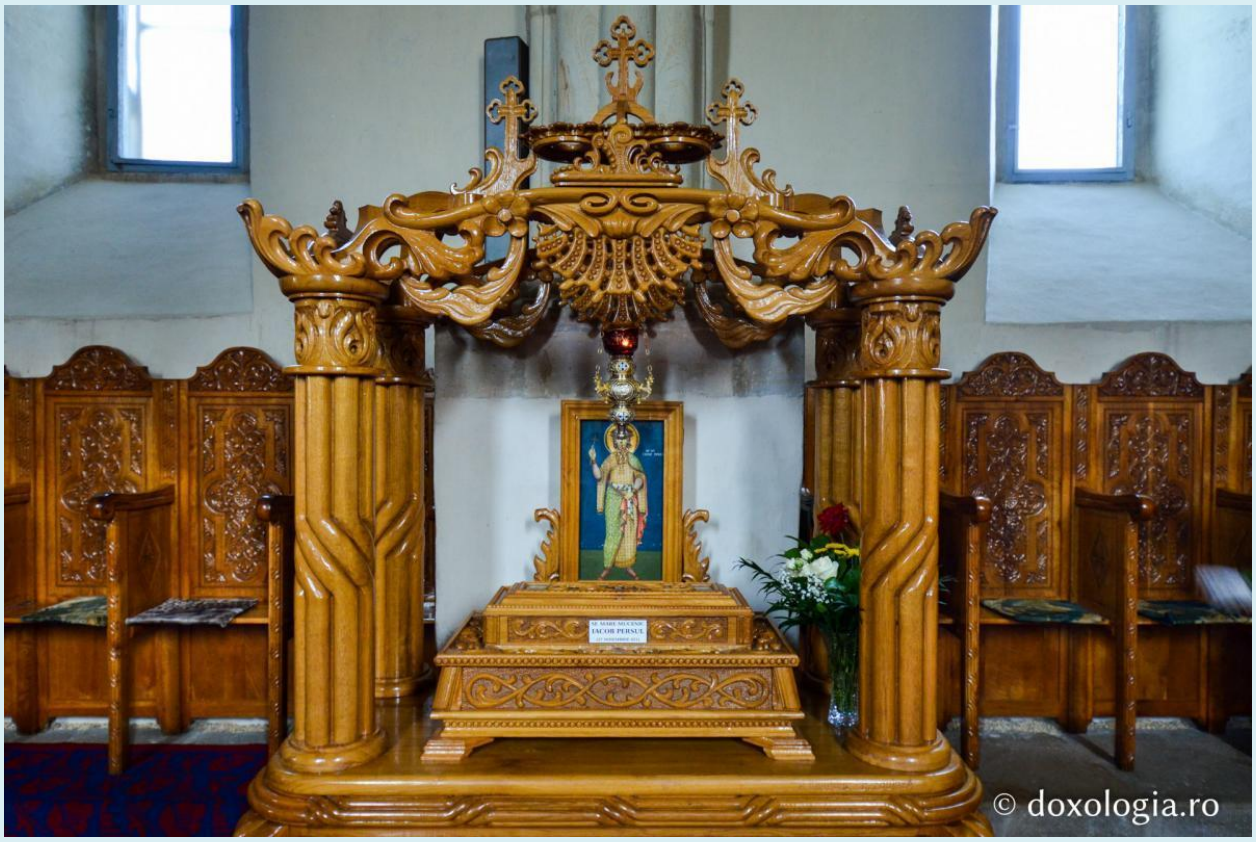
© doxologia.ro

Ἅγ. Ἰωάν
ΧΡΥΣΟΣΤ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΙΗΣ
ΧΣ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ICOANA MAICII DOMNULUI
FĂCĂTOARE DE MINUNI
(SEC. XIX)
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

EUROPEAN
UNION PRIZE FOR
CULTURAL HERITAGE
2014
EUROPA NOSTRA AWARD
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Pr. Silviu Cluci - Moaştele Sfântului Iacob persul de la Mănăstirea Dragomirna

De peste trei veacuri, ctitoria mitropolitului Atanasie Crimca şi a domnitorului martir Miron Barnovschi de lângă Suceava - Mănăstirea Dragomirna - are drept odor de mare preţ o parte din moaştele Sfântului Iacob persul.

***

După decapitarea Sfântului Iacob, când regele persan Yezdegherd a aflat despre faptul că fraţii creştinii intenţionează să ia moaştele sfântului, a dat ordin să fie arse şi dispersate. Însă, unii creştini au reuşit să le păstreze şi să le ducă la Ierusalim, unde au ajuns după 40 zile de mers pe jos şi le-au plasat în mănăstirea ibericilor (la Cetatea sau „Turnul lui David") - înfiinţată de către Petru din Iberia, care era monofizit. Atunci când acesta, în urma sinodului de la Calcedon, a fost expulzat din Ierusalim, a dus cu el în Egipt şi moaştele Sfântului Iacob.

După cum aflăm prin „Proloagele de la Ohrida" ale Sfântului Nicolae Velimirovici, cinstitul cap al Sfântului Iacov a fost dus la Roma, iar altă parte a sfintelor

lui moaşte au ajuns în Portugalia, unde este prăznuit în douăzeci şi două de zile ale lunii mai.

În 1697, o parte din moaştele Sfântului Iacob Persul au fost aduse la Mănăstirea Dragomirna, după cum menţionează antimisul de mătase în care se păstrau.

De atunci, Mănăstirea Dragomirna a trecut prin multe momente de încercare, dar, prin purtarea de grijă a Sfântului mare mucenic Iacob Persul şi prin rugăciunile sfinţilor ce au vieţuit aici, mănăstirea a dăinuit.

(Foto) Odoarele Mănăstirii Mega Spileo

Pelerinii ce vin să se închine la Mănăstirea Mega Spileo, se bucură de o mulţime de sfinte moaşte. Mulţimea moaştelor sunt păstrate, cu mare evlavie, într-o sacristie încăpătoare şi frumos împodobită.

Moaşte:

⇒ Sfântul mare mucenic Mina,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Haralambie,
⇒ Sfântul Mucenic Nicolae din Corint,
⇒ Sfântul apostol întâiul mucenic şi arhidiacon Ștefan,
⇒ Sfântul mare mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Tiron,
⇒ Sfântul mare mucenic Procopie,
⇒ Sfântul mucenic Trifon,
⇒ Sfântul apostol Timotei,
⇒ Sfântul ierarh Vlasie, episcopul Sevastiei,
⇒ Sfântul mare mucenic Artemie,
⇒ Sfântul mare mucenic şi tămăduitor Pantelimon,
⇒ Sfântul ierarh Miron, episcopul Cretei,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Ierotei, episcopul Atenei,
⇒ Sfântul ierarh Grigorie, episcopul Nissei,
⇒ Sfânta cuvioasă muceniță Paraschevi din Roma,
⇒ Sfântul ierarh Cosma, episcopul Maiumei,
⇒ Sfânta mare muceniță Varvara,
⇒ Sfântul sfinţit mucenic Foca, episcopul de Sinope,
⇒ Sfântul ierarh Eustatie, arhiepiscopul Antiohiei,
⇒ Sfântul mucenic Platon,
⇒ Sfântul mucenic Agatanghel,
⇒ Sfântul ierarh Chiril, arhiepiscopul Alexandriei,
⇒ Sfântul ierarh Ioan cel milostiv, patriarhul Alexandriei,
⇒ Sfântul cuvios Efrem Sirul,
⇒ Sfântul cuvios Macarie Egipteanul,
⇒ Sfântul mucenic Teoctist,
⇒ Sfântul apostol Andrei, cel întâi chemat, ocrotitorul României,
⇒ S fântul ierarh Vasile mărturisitorul, episcopul Pariei,
⇒ Sfântul nucenic Leontie,
⇒ Sfântul mucenic Agatonic,

⇒ Sfântul sfințit mucenic Policarp, episcopul Smirnei,
⇒ Sfântul cuvios Pahomie,
⇒ Sfântul mucenic Iachint,
⇒ Sfântul mucenic Elefterie Persul,
⇒ Sfântul mare mucenic Iacob Persul,
⇒ Sfântul sfințit mucenic Ignatie Teoforul, episcopul Antiohiei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe Hozevitul,
⇒ Sfântul proroc Ioan Botezătorul și Înaintemergătorul Domnului,
⇒ Sfântul ierarh Donat, episcopul Evriei,
⇒ Sfântul cuvios Gheorghe de la Maleon,
⇒ Sfântul mare mucenic Mercurie,
⇒ Sfântul ierarh Partenie, episcopul Lampsacului,
⇒ Sfântul Antim din Chios,
⇒ Sfânta mare muceniță Marina,
⇒ Sfinții mucenici Rafael, Irina și Nicolae din Insula Lesvos,
⇒ Sfântul Macarie Notara, episcopul Corintului,
⇒ Sfântul ierarh Nectarie taumaturgul de la Eghina,
⇒ Sfântul mare mucenic Teodor Stratilat
⇒ Sfinții mucenici doctori fără de arginți Chir și Ioan,
⇒ Sfânta cuvioasă Eufrosina de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Simeon de la Mega Spileo,
⇒ Sfântul cuvios Teodor de la Mega Spileo

Relicvariul Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Mina, Haralambie, Nicolae cel nou şi o părticică din capul Sfântului arhidiacon Ştefan (Foto: Oana Nechifor)

Capul şi mâna dreaptă a Sfintei Eufrosina de la Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Gheorghe, Teodor Tiron, Haralambie, Procopie, Trifon şi Timotei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Vlasie, Procopie, Teodor Tiron, Gheorghe, Artemie, Haralambie, Pantelimon, Trifon şi Serafim (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitele capete ale Sfinţilor Simeon şi Teodor, ctitorii Mănăstirii Mega Spileo (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Miron, Ierotei al Atenei şi Grigorie al Nyssei (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Parachevi, Cosma, Varvara, Trifon, Pantelimon, Foca, Haralambie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Mâna stângă a Sfântului Haralambie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Trifon, Platon, Procopie, Pantelimon şi Agatanghel (Foto: Oana Nechifor)

Cinstitul cap al Sfintei Varvara (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor ierarhi Chiril, Ioan cel milostiv şi Atanasie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfântului Efrem Sirul, Macarie Egipteanul şi Teoctist mucenicul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Andrei, Vasile de Neofanus, cuvios Leontie din Ahaia, Agatonic, Olimpias din Mitilini, cuvios Pahomie şi apostol Artema, părticele din moaştele Sfinţilor 70 de mucenici din Hios (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Policarp, Iachint, Elefterie, Ignatie Teoforul şi Iacov Persul (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Paraschevi, Gheorghe Hozevitul, Ioan Botezătorul, Donat de Paramithias, cionstitul cap al Sfântului Gheoghe al Ciprului, Trifon şi Mercurie (Foto: Oana Nechifor

Moaştele Sfinţilor Miron, Partenie şi Evstatie (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor Antim, Marina, Pantelimon, Rafail, Macarie Notara al Corintului şi Nectarie al Pentapolei (Foto: Oana Nechifor)

Palmele Sfinţilor Teodor Tiron şi Teodor Stratilat (Foto: Oana Nechifor)

Moaştele Sfinţilor doctori fără de arginţi Kir şi Ioan (Foto: Oana Nechifor)

Mihai- Alex Olteanu - Sfântul mare mucenic Iacob persul în iconografie

Sfântul mare mucenic Iacob persul este zugrăvit conform Erminiei picturii bizantine a lui Dionisie din Furna, sub chipul unui tânăr cu barba mare și creață, despărțită în două șuvițe.

Asemenea celorlalți mucenici, Sfântul Iacob persul este înveșmântat cu o tunică roșie, prevăzută cu mâneci lungi, strânse cu mânecuțe. Aceasta este împodobită la gât, talie, poale și mânecuțe cu un tiv de aur și pietre prețioase. Culoarea roșie a tunicii reprezintă culoarea sângelui, a jertfei lui Hristos și simbolizează moartea martirică.

Peste tunică, sfântul poartă veșminte specifice funcției sale din administrația persană. În mâna dreaptă, Sfântul Iacob ține o Cruce, care simbolizează jertfa pentru credința în moartea și Învierea Domnului Iisus Hristos.

Dionisie din Furna se oprește și asupra martiriului Sfântului Iacob, care se săvârșește fiindu-i tăiate degetele, brațele, picioarele și coapsele în bucăți mici, urmând ca mai apoi să i se taie şi capul.

Moaște ale acestui martir se află și la noi în țară, la Mănăstirea Dragomirna din județul Suceava.

Semnificaţie nume

Iacob (masc.) – continuă numele biblic ebraic Ya`akobh, cu mai multe variante etimologice. Interpretarea biblică propune semnificaţia: „cel care ţine de călcâi”: „Apoi a ieşit fratele său, care ţinea cu mâna de călcâi pe Esau şi de aceea i-am pus numele Iacob” (Fac. 25, 26).

Această ipoteză pune la baza numelui subst. akeb, „călcâi”. Tot în cartea „Facerii”, numele este apropiat prin etimologia populară de verbul akab, „a înşela, a înlocui”.

După o altă interpretare, mai plauzibilă, numele este încadrat în seria teoforicelor şi ar avea semnificaţia „(Dumnezeu) a apărat”.

Nume calendaristic creştin.

Intermediar slav: Iacov, Iacovachi, Iacoviţă, Iacă, Iacul, Iacşa.

Influenţa latino-catolică: Iacobică, Iacobuţ, Iacoban, Coban etc.

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

Viața și Acatistul Sfântului Mare Mucenic IACOB PERSUL

137

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Cu mucenicia cea neobișnuită și înfricoșătoare și cu vitejiile răbdării, prin tăierea fiecărei părți din trup, pe toți i-ai minunat, mult pătimitorule, rugăciuni de mulțumire în chip preaminunat aducând lui Dumnezeu. Pentru aceasta, prin pătimirea ta, Sfinte Iacobe, cunună ai luat și te-ai suit la tronul lui Hristos-Dumnezeu, Împăratul Cel ceresc, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre."

Troparul Sfântului Mare
Mucenic Iacob Persul

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-418-7

Icoane

Dionisie din Furna arată că Sfântul mucenic Iacov, persul se zugrăveşte ca un tânăr cu barbă neagră şi creaţă, despărţită în două şuviţe. Se săvârşeşte fiindu-i tăiate degetele, braţele, picioarele şi coapsele în bucăţi mici, iar apoi i se taie capul. (Erminia picturii bizantine, Sophia, Bucureşti, 2000, pp. 154, 191).

Γ
Ο Α
ΙΆΚΩ-
ΒΟ
Ο ΠΈΡ-
-CHC

Ὁ Γέ Ἀ
Ἰάκω-
βος
ὁ Πέρ-
-σης

ΟΔ
ΙΑ
ΚΟ
ΒΟϹ
ΟΠΕΡ
ϹΙϹ

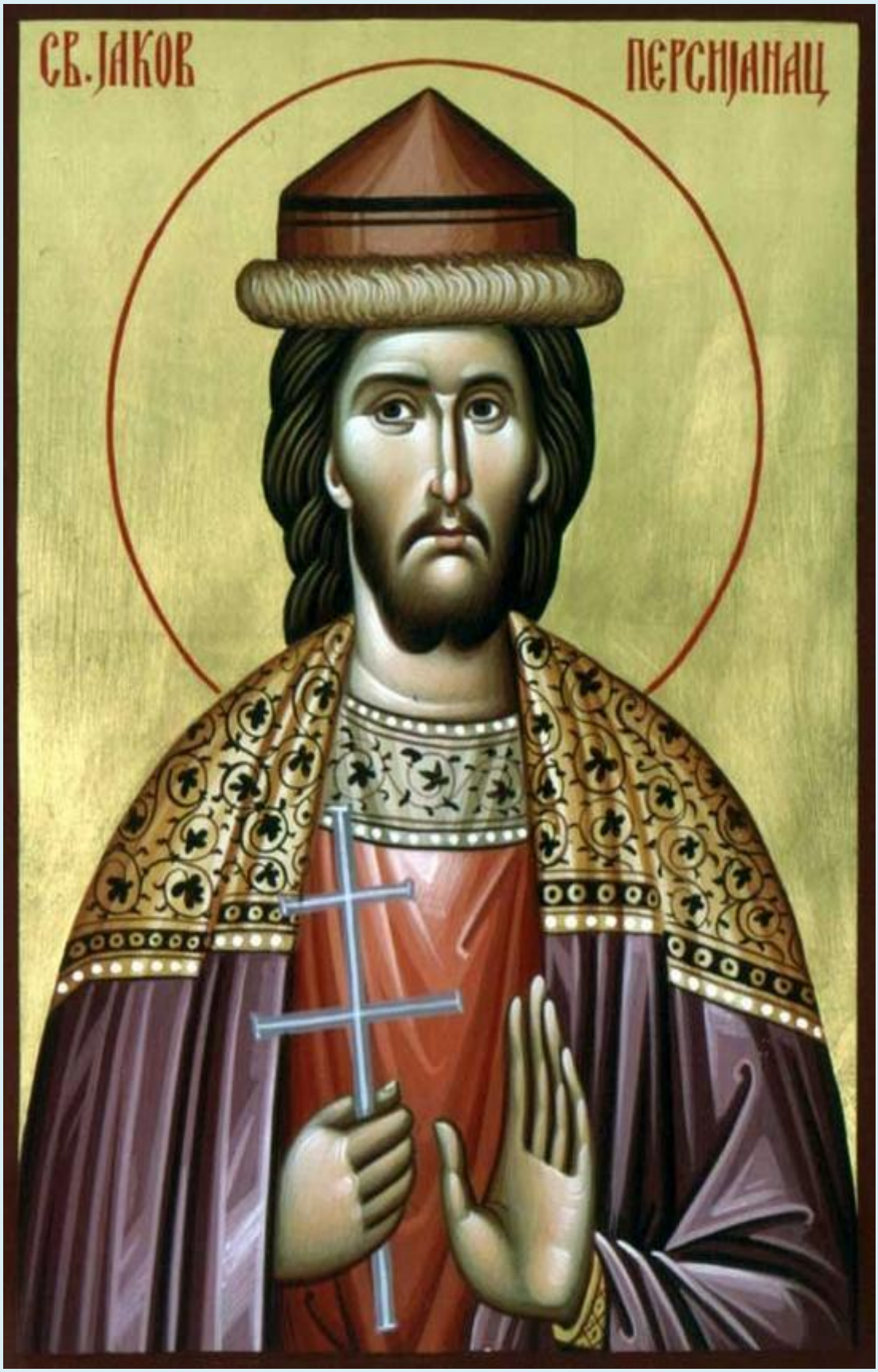
СВ. ЈАКОВ
ПЕРСИЈАНАЦ

SF MC
IACOV
PERSUL

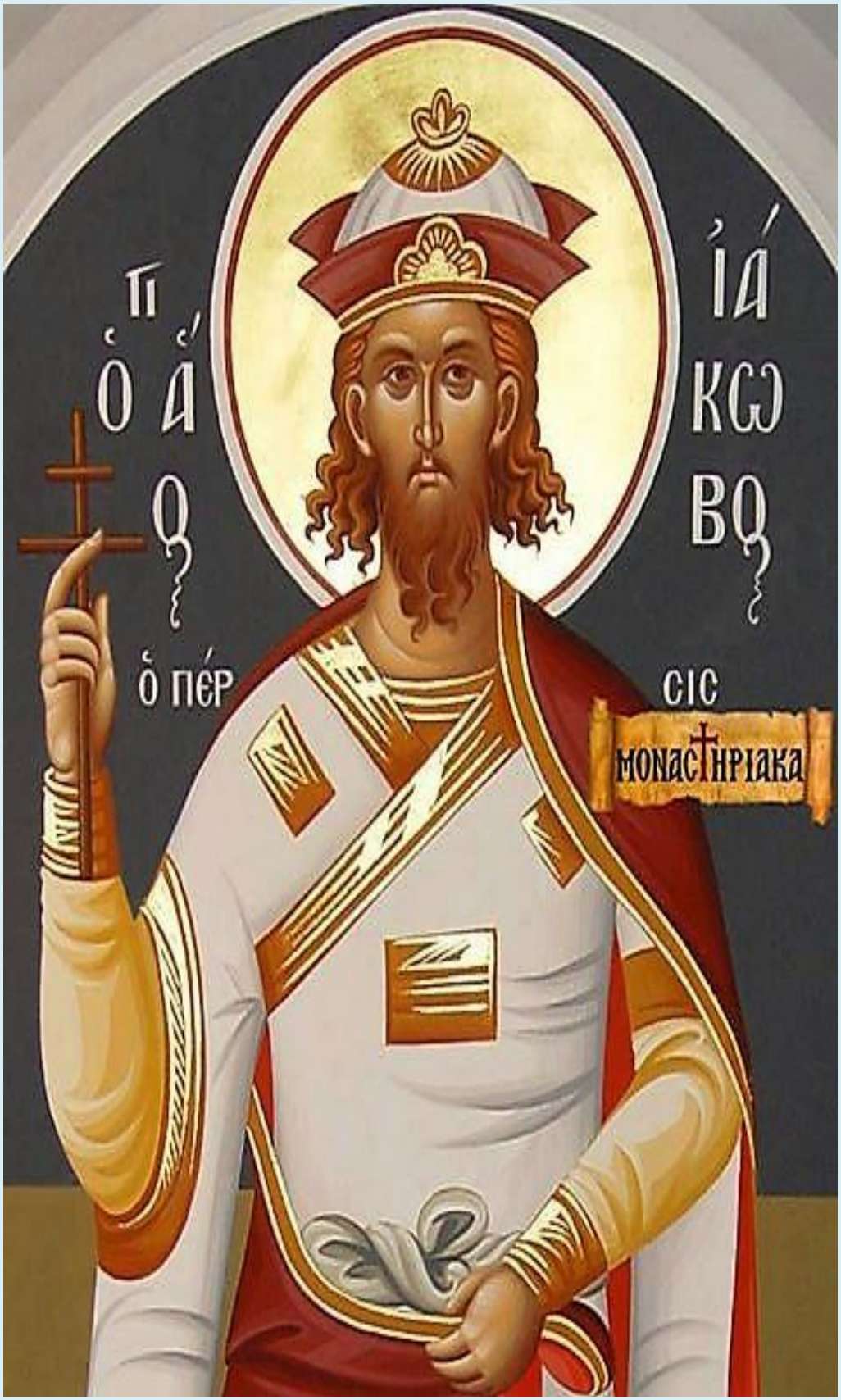
ΙΑ
ΚΩ
ΒΩ
ΟΠΕΡ
CIC
MONACTHPIAKA

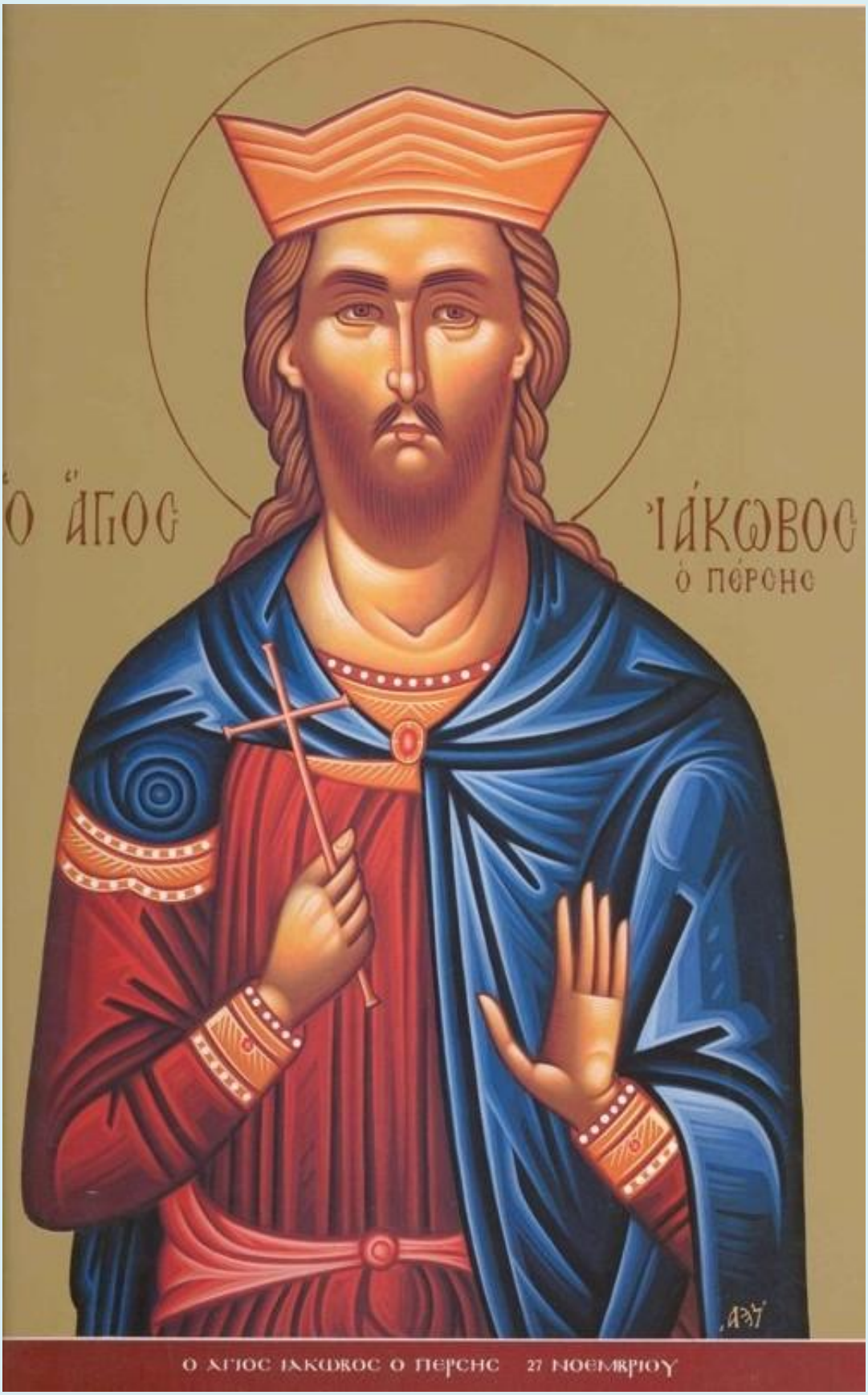
Ο ΑΓΙΟΣ
ΙΑΚΩΒΟΣ
Ο ΠΕΡΣΗΣ
Ο ΑΓΙΟΣ ΙΑΚΩΒΟΣ Ο ΠΕΡΣΗΣ 27 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

27 noiembrie

ὁ Ἅγιος
ΙΑΚΩΒΟΣ
ὁ
ΠΕΡΣΗΣ
القديس يعقوب
الفارسي المقطع

ὁ Ἅγιος
Ἰάκωβος
ὁ
Πέρσης
الفارسي المقطع
القديس يعقوب

Ѡ҆ти
мученик
Іаков
персиан
ац

Sfinţii ierarhi Nectarie şi Nicolae, împreună cu Sfântul mare mucenic Iacov, persul

سلسلة وجوه نيّرة في الكنيسة (٢)

القدّيس
يعقوب الفارسي المقطّع

منشورات دير راهبات القديس يعقوب الفارسي المقطع ـ ٢٠٠٥

ΙΆΚΩ
ΒΟϹ·
ΟΠΈΡ
ϹΗϹ·

ΟΠΕΡ
CIC
ΙΑ
ΚΟ
ΒΟC

СВ ЯКОВ ПЕРСКИЙ

Sfântul Mare Mucenic Iacob Persul
27 noiembrie

27 noiembrie

Sfântul Mare Mucenic

Iacob Persul

video
articole icoane acatist

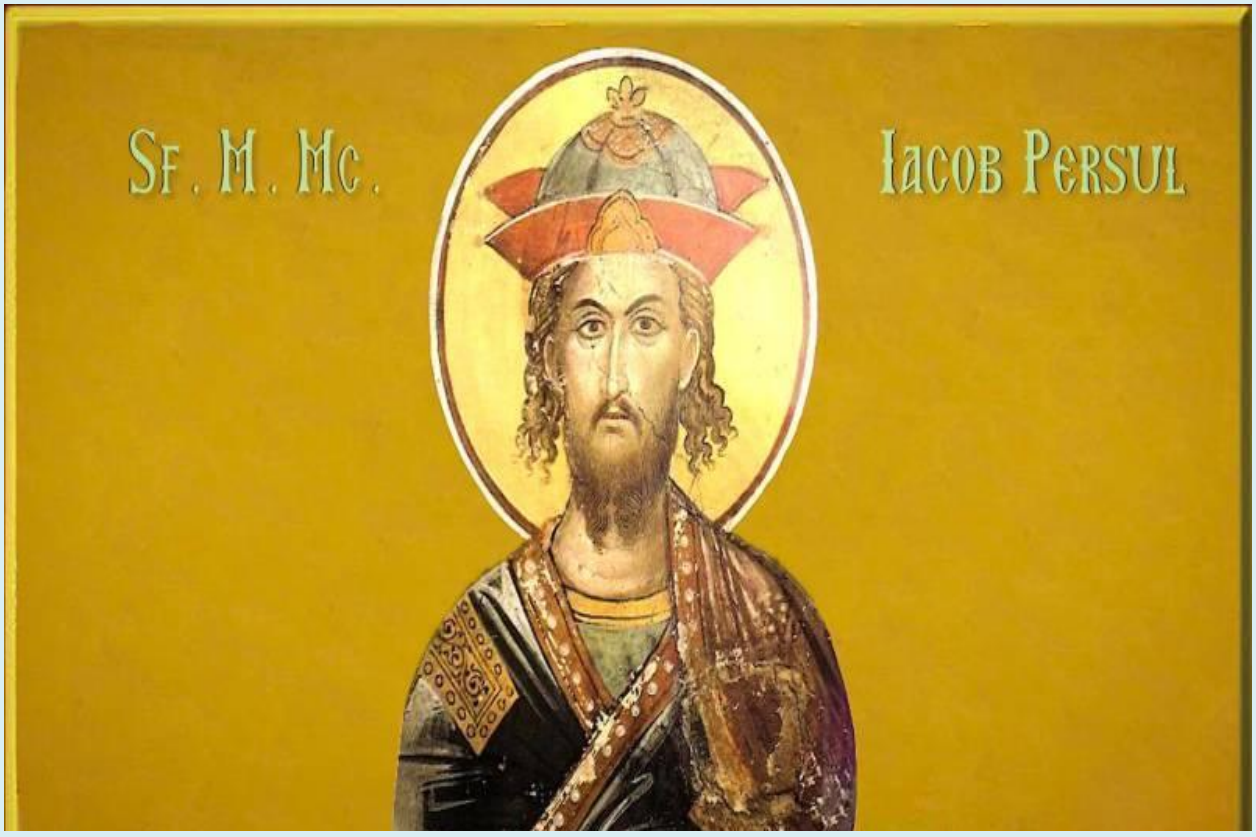

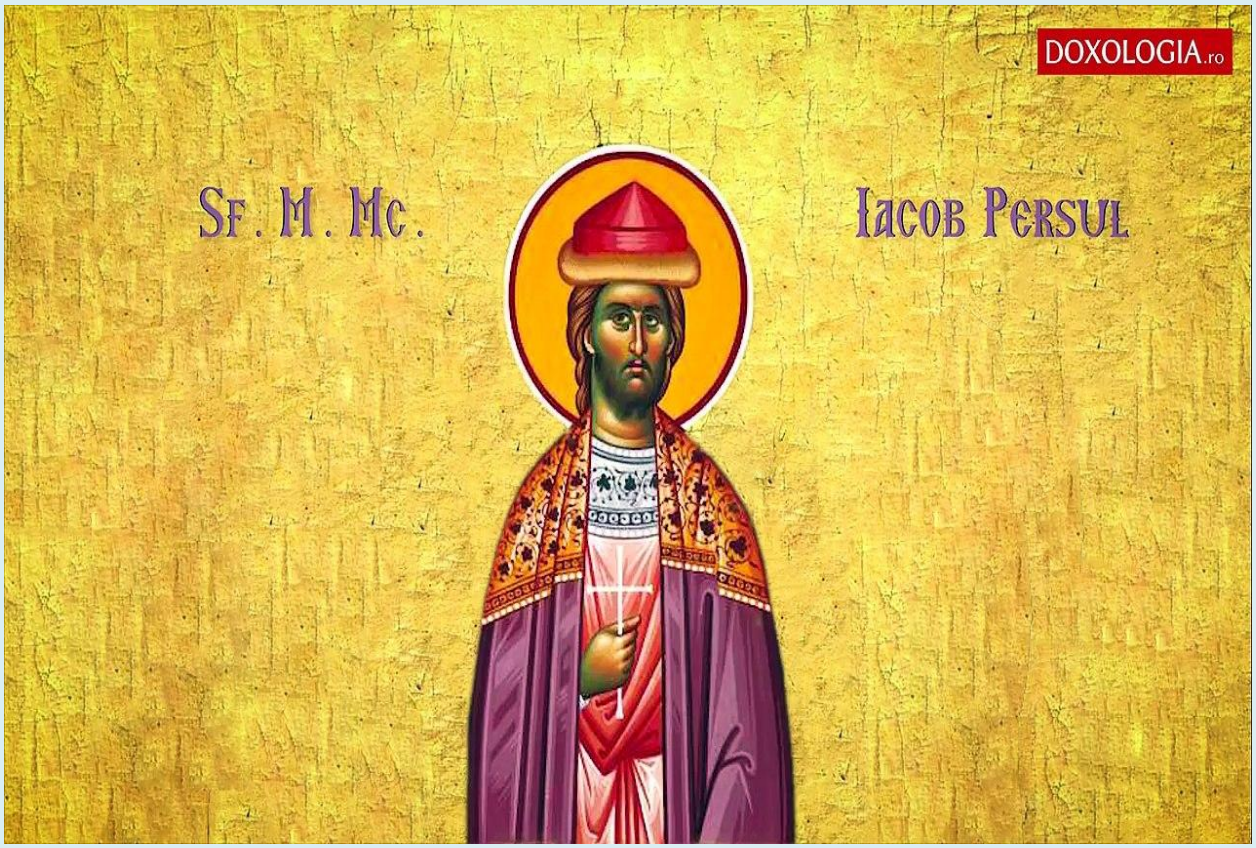
DOXOLOGIA.ro
Sf. M. Mc.
Iacob Persul

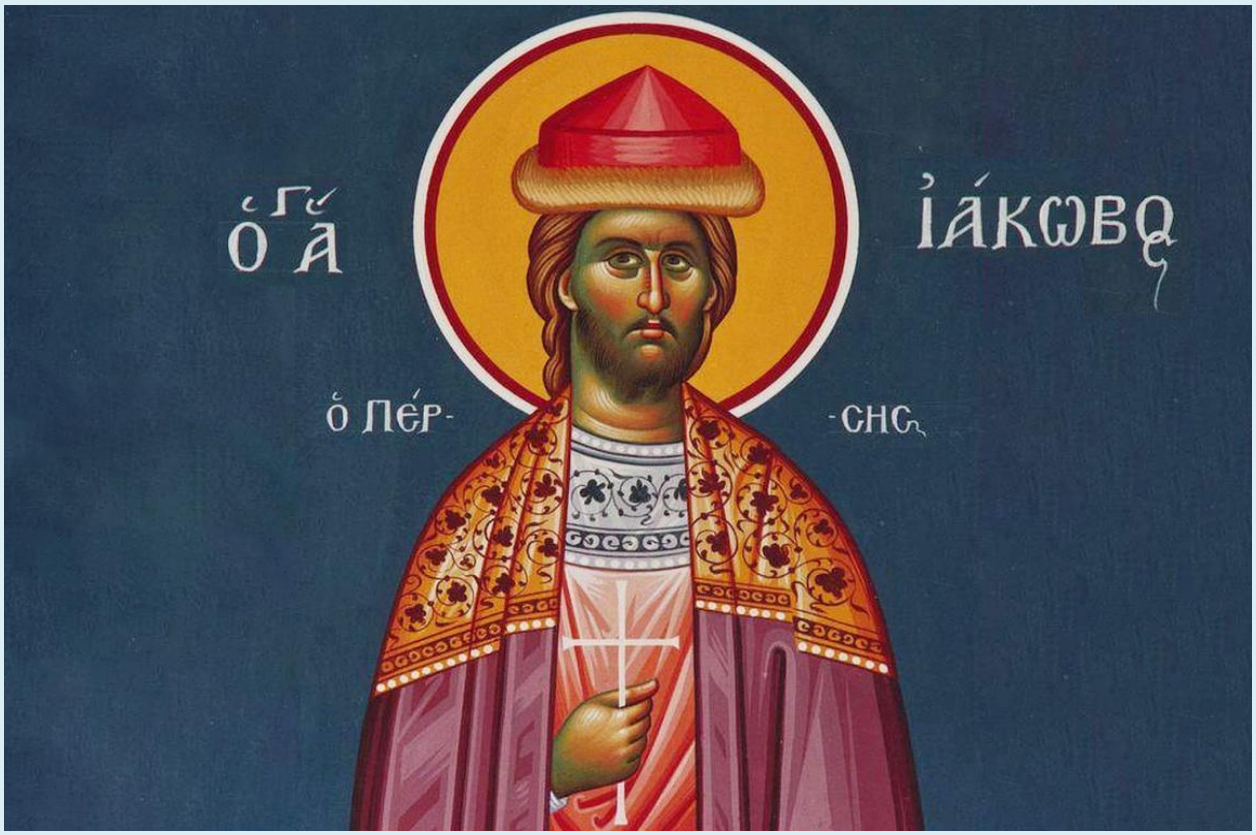
Ὁ ΓΑ
ἰάκωβος
ὁ πέρ-
-σης

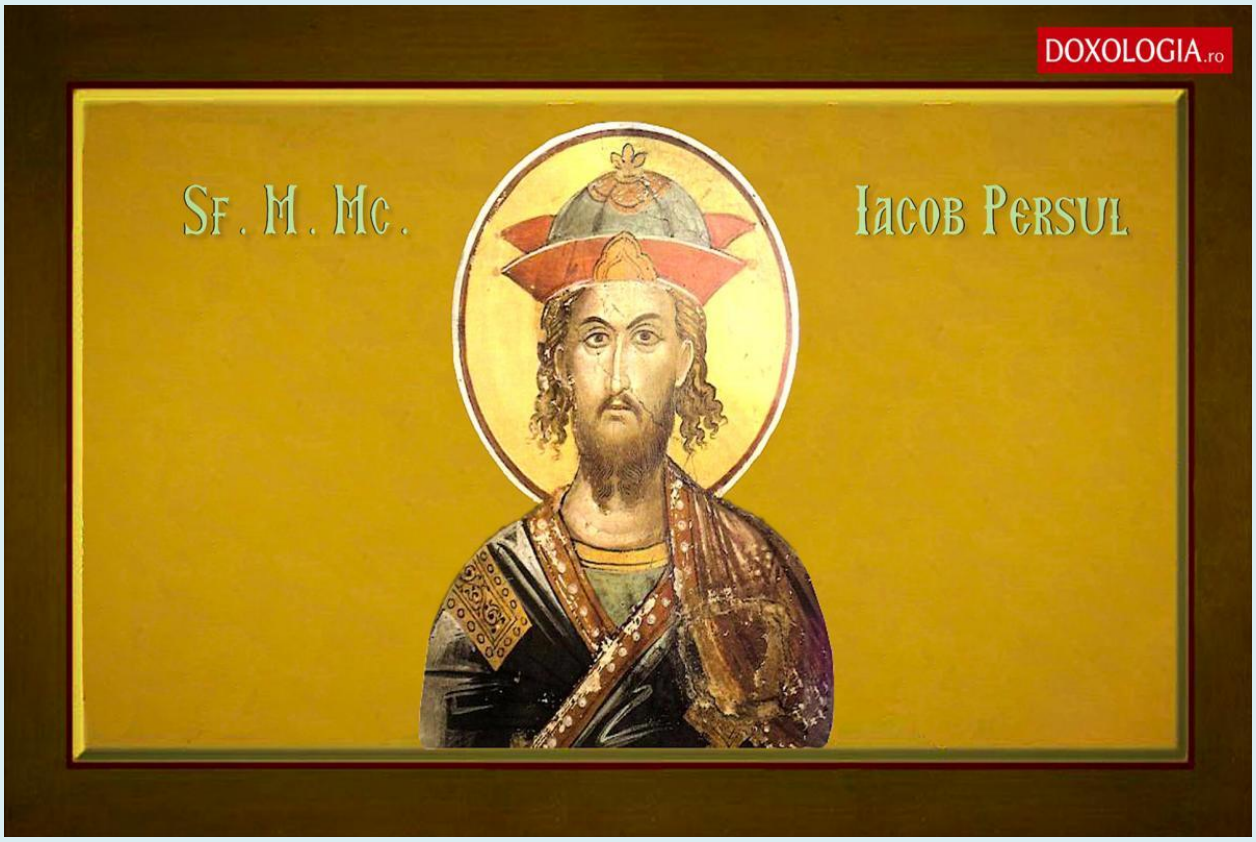
DOXOLOGIA.ro
Sf. M. Mc.
Iacob Persul

ὁ ἅγιος
Ἰάκωβος
ὁ
Πέρσης

Troparul Sfântului Mare Mucenic Iacob Persul

27 Noiembrie - Glasul 4

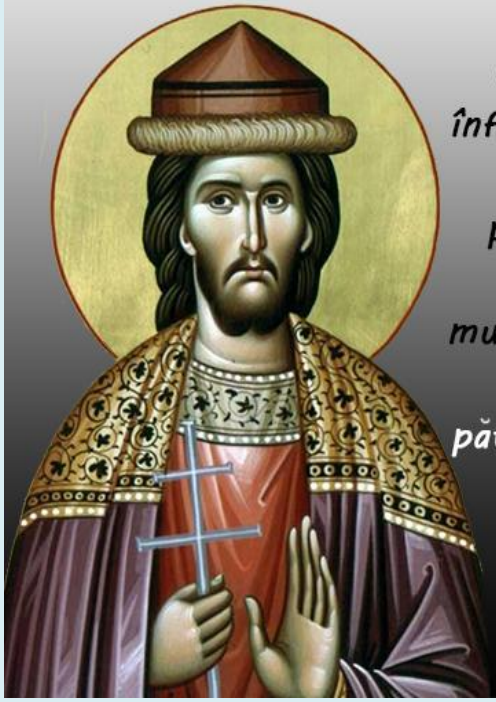

Cu mucenicia cea neobisnuită si înfricosătoare şi cu vitejiile răbdării, pe toti i-ai minunat, mult pătimitorule, cu tăierea fiecărei părti din trup, rugăciuni de multumire preaminunat ai dat către Dumnezeu· Pentru aceasta în pătimirea ta cununa ai luat si te-ai suit către Scaunul Împăratului Ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Iacov· Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre·

6 lucruri despre

Sf. Iacob Persul

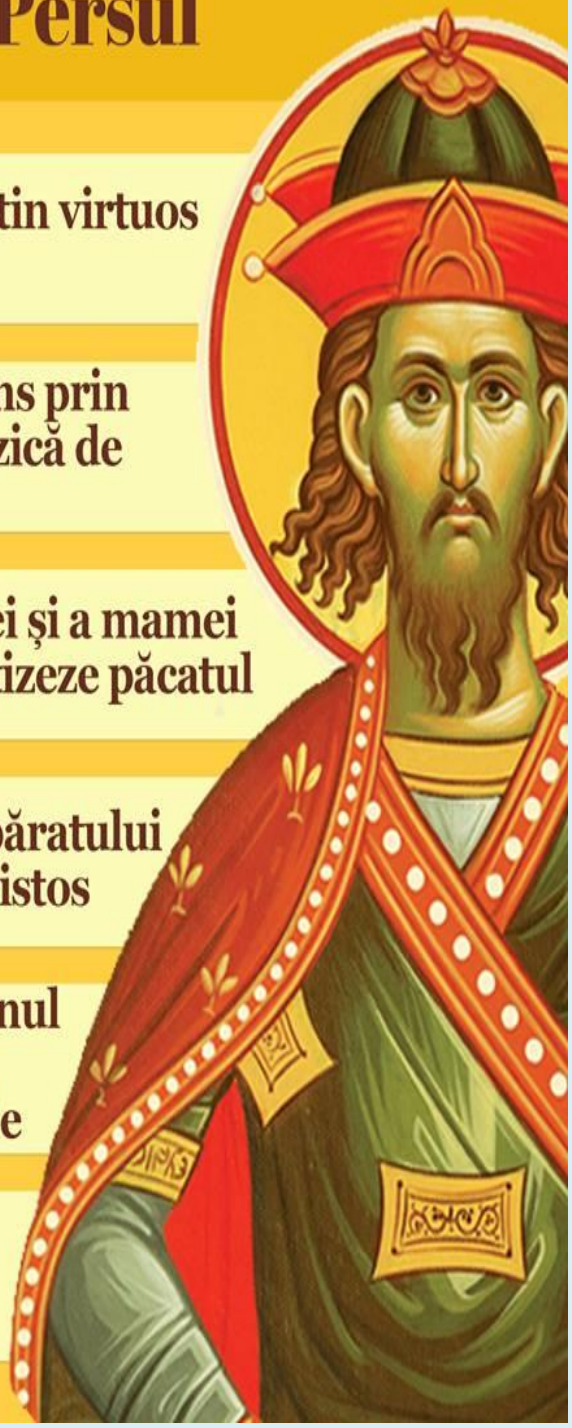

- Era cunoscut drept un creştin virtuos şi evlavios
- Împăratul Persiei l-a convins prin diferite binefaceri să se dezică de Hristos
- O scrisoare din partea soţiei şi a mamei sale l-a făcut să-şi conştientizeze păcatul
- În ciuda ameninţărilor împăratului sfântul l-a mărturisit pe Hristos
- Membrele i-au fost tăiate unul câte unul, până când i-au rămas doar capul şi toracele
- Din anul 1697, o parte din moaştele sale se află la Mănăstirea Dragomirna

BASILICA.RO

Bucură-te, Sfinte mare mucenice Iacob!